Ludas Matyi

XXXIV. ÉVFOLYAM, 24. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. JÚNIUS 15.

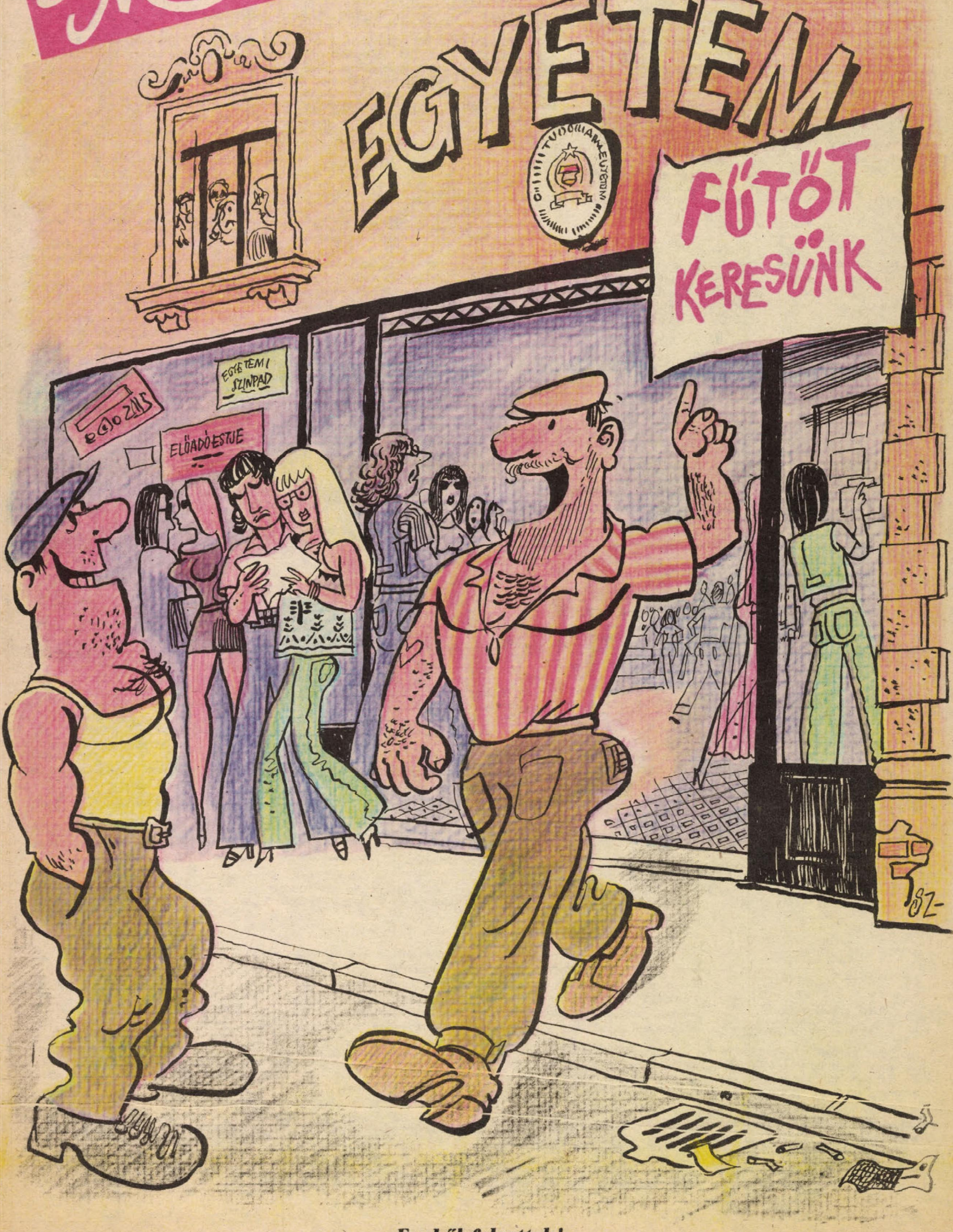
EGYETEM
FŰTŐT KERESÜNK
EGYETEMI SZINPAD
ELŐADÓESTJE
SZ-

Szűr-Szabó József rajza

— *Egyből felvettek!*

KEDVES LUDAS!

HALLÓ, TAXI!

Füstölgés füstben

Többször előfordult, hogy a taxiban, amelybe beültem, gomolygó füstfelhő fogadott. A jó múltkor már nem állhattam meg, mondom a pilótának, félig tréfásan: „Talán ég a motor, attól ez a füst?" „Ugyan" — válaszolta —, „az előző fuvarom, egy házaspár, vagy olyasmi, ők termelték."

Épp szólni akartam, hogy miért kell nekem a más füstjében pácolódnom, amikor rágyújtott a sofőr, és nagy igyekezettel pótolta azt a kevés füstöt is, amely az ajtó nyitásakor elszökött. Nyeltem hát egyet (füstöt), mert írva vagyon az álmoskönyvben, hogy a taxist, aki megáll intésedre, csak hódolat illeti és nem bírálat.

Ezek után érthető, hogy az utóbbi időben két taxiban is örömmel tapasztaltam a feliratot, amely a dohányzás mellőzését kéri. Bár *házilagosan* szerkesztett írások voltak, azt hittem, hogy csak egyelőre, csupán ideiglenesen készítették így, amíg a hivatalos plakát elkészül.

Aztán megtudtam, hogy nem készül semmiféle plakát, sőt... A taxivállalat egyértelműen ellenzi a gépkocsivezetők ilyen akcióját. Ők tartják magukat a régi szabályhoz: a sofőrnek engedélyt kell (kellene!) kérni az utastól, ha rá akar gyújtani, az utasnak azonban jogában áll korlátlanul telifüstölni a taxi kis légterét.

A villamoson, a buszon tilos a dohányzás, a vonaton vannak nem dohányzó szakaszok. Talán a taxinál is lehetne a nem dohányzó utasok és — nem utolsósorban — a nem dohányzó vezetők érdekében valamit tenni, miként...

Lengyelországban, például, (Televízió — A HÉT — április 9.) tilos a taxiban dohányozni, az NSZK-ban úgyszintén. Nálunk — ha a taxivállalatok nem akarnak ilyen radikális megoldást — szólítsák fel a kedves utast, ő is kérdezze meg a pilótát, hogy rágyújthat-e? S a sofőrnek ugyanúgy legyen joga megtagadni a dohányzási engedélyt az utastól, mint annak tőle.

S. L.

Milyen nyelven...?

A biztonsági öv használata kötelező — figyelmeztet a felirat a taxiban és most már — gondolva a külföldiekre — ugyanez *németül* és *angolul* is olvasható. *Ugyanez?* A német szöveg — *Es ist verpflichtet die Sicherheitsgürtel einzuschalten* — csupa hiba, anti-német. A biztonsági öv a névelő szerint többesszámba került, stb. Nem jobb az angol (?) felirat sem: *The use of safety belt is obligatory.* Ez tiszta hungarizmus. Mennyivel egyszerűbb lett volna a légitársaságok biztonsági övre vonatkozó bevált, nemzetközi feliratát elorozni: *Fasten your seat belt,* illetve németül: *Bitte anschnallen.* Fordításnál, szövegátültetésnél nem elég a *szótárt* használni, szükség van *nyelvismeretre* is.

Gergely Miklós
1025 Budapest,
Pentelei Molnár u. 4.

ALAPTALANUL AGGÓDTUNK

A Vörösmarty térért aggódtunk a Ludas május 25-i számában. Alapul a hétfői lapban megjelent nyilatkozat szolgált, hogy hamarosan sétálózóna lesz a Belvárosnak ez a gyönyörű tere. Felsoroltuk érveinket a teljes „autótlanítás" ellen.

Ezután beszélgetésre kaptunk meghívást a Fővárosi Tanács Közlekedési Főigazgatóságától. Tájékoztatásuk szerint aggályaink jó része alaptalanul. A hétfői lapban szűkre szabottan megjelent nyilatkozat ugyanis néhány — e sorok írója szerint lényeges — tényt nem tartalmazott.

1. A térnek csak a Luxus Áruház előtti (keleti) térségén és a Vörösmarty cukrászda s a középső rész közötti (északi) területén, meg a Váci utca felé eső részén szüntetik meg a gépkocsiparkolást. Úgy azonban, hogy mindezt — legalábbis, amennyi elfér belőle — áttelepítik a tér nyugati, tehát a középső része s a Vigadó-palota közötti térfelére. Ferdeszögű beállással (mert így gazdaságosabb a helykihasználás) lesz itt parkolóhely, végig a Vigadó-palota előtti járdaszélen is, a jelenleg ott levő autóbuszmegállót máshova helyezik át. Ferdeszögben beálló parkolás lesz majd továbbá a Deák Ferenc utca Vigadó-palota melletti szakaszán is és ilyennel szaporítják a Harmincad utcai rész autótárolási lehetőségeit.

2. Nem hagyják taxiállomás nélkül légikikötőnk belvárosi végállomását, csupán áthelyezik ezt is jelenlegi, a Luxus Áruház felé eső helyéről, valószínűleg a Dorottya utcának a térbe torkolló részére, az Aero eszpresszó előtti oldalra, tehát még közelebb a MALÉV-iroda elé érkező repülőtéri buszokhoz.

3. Emlékeztettek tájékoztatóink — mert megtévedve a rohanó időben, rosszul emlékeztünk —, hogy a Vörösmarty téri parkolóórákat nem „alig egy éve" szerelték fel, ahogy írtuk, hanem hat éve, 1972-ben. S ez olyan beruházás, jóllehet a parkolóóra nyugatnémet importból származik, amely két év alatt megtérül.

(bt)

Levelesládánkból

Szép Józsefné (1089 Bp. Rozgonyi u. 2.) decemberben Lenco lámpát vásárolt 463 forintért, a Ramovill boltjában. Még abban a hónapban kiégett a lámpából az izzó: **egy speciális égő,** 220 V-os. A foglalatból kicsavarva, széthasadt. Azóta is hiába jár olvasónk a Ramovill-boltba és szervizbe: ehhez a Lenco-lámpához semmilyen alkatrész nincs. Izzó sem. (Miért vették ki belőle az izzót? — kérdik a Ramovillnál.) A gyártmányra tizenkét havi garanciát adtak, ebből félév már letelt, de a lemezjátszó, amelyhez a drága lámpát vásárolták, még mindig nem használható. Miért árusítanak ilyesmit, amihez nincs külön alkatrész? — kérdi jogosan keseregve levélírónk.

Bartos Ferencné (8056 Bakonycsernye, Rákóczi út 21.) arról tudósítja rovatunkat, hogy a bakonycsernyei üzletbe olyan rumos cseresznye érkezett (nyilván csokoládéra gondol olvasónk), amelynek dobozán ez olvasható: Fogyasztása gyermekeknek nem ajánlatos! A doboz kibontása közben olvasónknak az jutott eszébe: felnőtteknek vajon ajánlatos? Kibontva a csomagot, kiderült: papíros volt benne. Holott nem mindegy: 10 dkg rumos cseresznye áráért azt kapjuk-e, vagy pedig papirost.

Ráckeresztúron utcák során nem égnek a villanyok, mert az égők rosszak. Sajnos, a szerelők rá sem hederítenek hónapokon, sőt éveken át. Különösen téli reggeleken veszélyes a helyzet, amikor a sötétben kisgyerekekkel kell óvodába, iskolába botorkálni a sötét, síkos utcákon, utakon — panaszkodik *Apró Istvánné* (2465 Ráckeresztúr, Bajcsy-Zsilinszky út 4.).

Ifj. Drenyovszki Mihály 8. osztályos tanuló, címe: 2142 Nagytarcsa, Iskola u. 11. Édesanyja kíséretében járt Budapesten: a ballagásra vásároltak öltönyt a Lottó Áruházban, 807 forintért. Otthon vették észre, hogy az öltönyről 2 gomb hiányzik. Járták az üzleteket, de ilyen gombot sehol nem találtak. Az öltöny egyébként a Zalaegerszegi Ruhagyár terméke. A zakó belsejében felirat: „A Centrum áruházak különlegessége". Az benne a különlegesség, hogy gombjai pótolhatatlanok?

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

(Gyermekjáték)

(Ludas, 9. sz.)

A Signo szövetkezet tavaly júniusban rendelt nálunk különféle alkatrészeket játékjavításhoz, mi júliusban levélben közöltük velük, hogy a szóban forgó alkatrészek szállítására nem tudunk vállalkozni. Az általunk gyártott több száz féle játékhoz szükséges több ezer féle csereszabatos alkatrésszel sem a játékjavítással foglalkozó szövetkezeteket, sem a magánkisiparosokat ellátni nem tudjuk, mert ez olyan különleges felkészültséget igényelne, amelyre a lehetőségeink hiányoznak.

Kotán László
igazgató
Elzett Művek Lemezáru Gyára

Néma Lehel

(Ludas, 19. sz.)

Josef Vaskovic reklamációját 1977 áprilisában megkaptuk és továbbítottuk csehszlovák külkereskedelmi partnerünknek, a Merkuriának, mert megállapodásunk szerint a szifonok szervizelését a Merkuria végezteti az általunk adott garanciális megváltási díj fejében. Nagyon sajnáljuk, hogy a Merkuria felszólításunkra sem teljesítette a vevő kérését. Ezentúl intézkedésünkről a vevőt akkor is informáljuk, ha az illetékes Merkuriát már értesítettük.

Dr. Balogh Mária
Lehelex

Éjszakai vonat

(Ludas, 16. sz.)

Amióta korszerűsítettük (a gőzmozdonyokat Diesel- és villanymozdonyokkal váltottuk fel) vonatainkat a fővonalakon, gyorsabb lett a vasúti közlekedés. Eltolódtak az utasigények is, ezért gazdaságossági okokból fokozatosan megszüntettük az éjszakai vonatokat s helyettük nappaliakat állítottunk be. Éjszakai személyszállító vonatok indítását a csekély igény miatt a jövőben sem tervezzük.

Bács István
KPM VF 8. C. Menetrendi Osztály

KEREKES RÍMEK

Kereken kimondom, kérem
azt, hogy minden ami kerek,
nagy hatással van rám, pedig
nem vagyok már mai gyerek!

Mégse tartsák mániámat
egyszerűen gyerekségnek,
kerek ötven éve vagyok
híve minden kerekségnek . . .

Nekem mindegy: kerekasztal,
alma, dinnye, burok, berek,
tőlem lehet zsemlye is, csak
az a fontos, legyen kerek!

Hisz a világ, melyben élünk,
az is kerek, mint a labda,
(csak ne labdázzanak vele,
mert a játék vége: csapda . . .)

Nejem pozsgás orcája is
— a sorstól ez nagy becs — kerek!,
csak az bánt, hogy szülőhelye
Kispest és nem Nagybecskerek . . .

Holdtöltekor tisztán látni,
mily formásan kerek a hold,
(ki ilyenkor kereket lop,
nagyon gyorsan kereket old . . .)

Mi több, még a gyöngy is kerek,
mely felfelé száll a borban,
kerékbetört sok karrier
emiatt már számos korban . . .

Versem kerek harminckét sor,
(többet írni nem merek én)
Így a kerek versnél nincsen
kerekebb a föld kerekén! . . .

Szilágyi György

SZOLGÁLATI KOCSI OLASZ POLITIKUSOKNAK

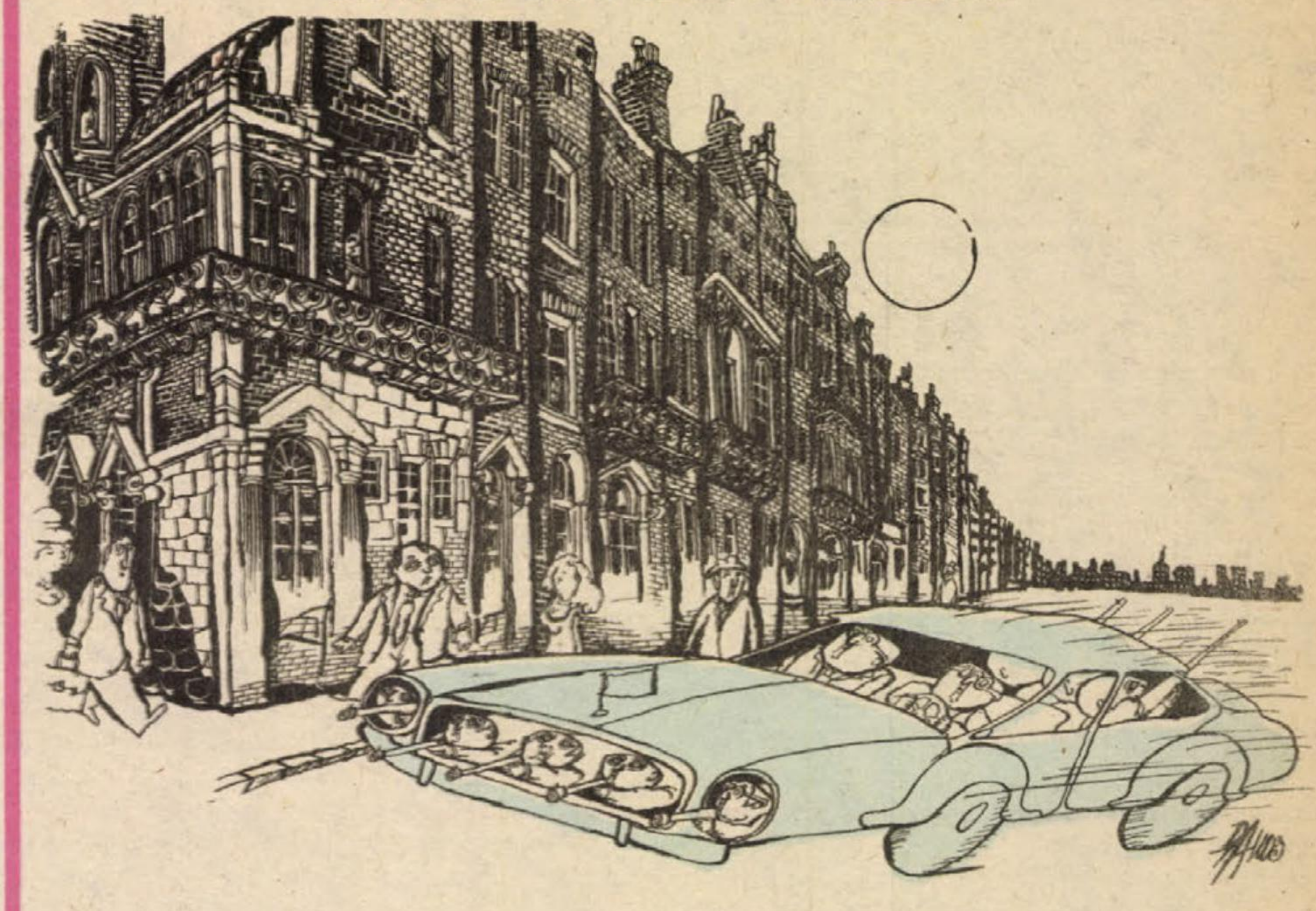

EGYENJOGÚSAG

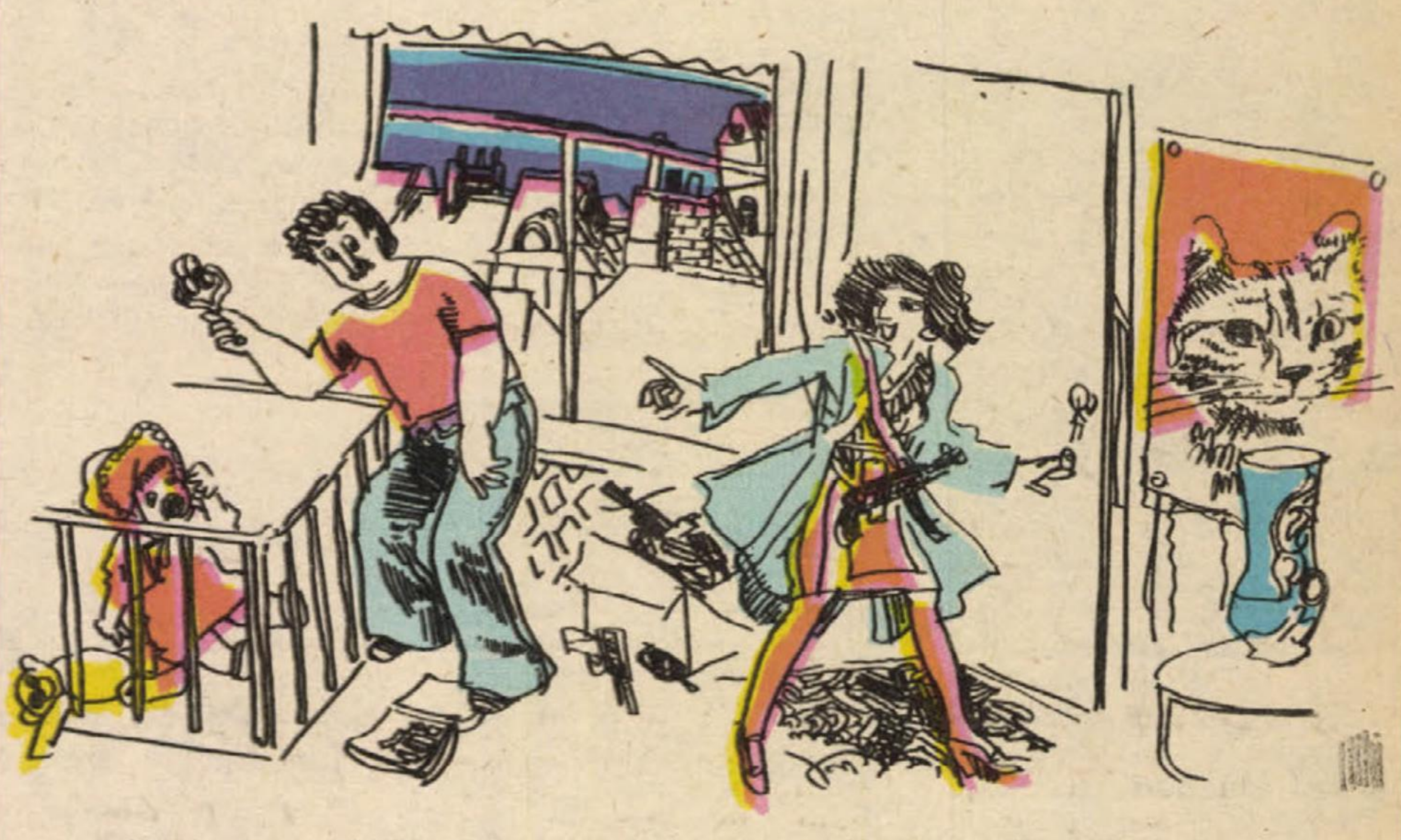

— Légy szíves, tedd tisztába a gyereket, amíg én a terrorakcióban részt veszek . . .

ABLAK

Barátom, az Épületgyár igazgatója háttal állt nekem, az ablaknál, bámult kifelé. A bal válla idegesen rángatózott, a jobb kezével az ablakpárkányon dobolt.

— Szóval, azt akarod tudni — szólalt meg hosszú szünet után, anélkül, hogy megfordult volna —, hogy miért vagyok mostanában olyan sápadt, olyan ingerült, olyan rosszkedvű? És hogy legutóbbi találkozásunk óta miért fogytam a felemre?

— Igen. Elvégre barátok volnánk . . .

— Rendben van. Gyere ide, megmutatom az okot.

Odaléptem melléje, ő meg arra a néhány óriási kavicshegyre mutatott, amely a gyár kerítésén túl emelkedett.

— Látod, az ott már a Mederkotrászati Vállalat telepe. Én, amikor kinézek ezen az ablakon, ezeket a kavicshalmokat látom magam előtt. A szemembe ugranak. Évek óta. Ebbe megyek tönkre . . . Az emésztő kétségek, a lelkiismeret-furdalás . . . Hogy kell-e lépnem ebben a témában, vagy nem kell lépnem ebben a témában . . . Órákig csak nézek ki ezen az ablakon és azt latolgatom, hogy jó vezető vagyok én, vagy rossz? . . . Mert ha az egyik ujjamat harapom meg, az is fáj, ha a másikat, az is fáj.

Megfogtam a két vállát, magam felé fordítottam, erélyesen felszólítottam:

— Hagyd abba az emberevést. És ne szónokolj nekem rébuszokban. Mondd el, hogy konkrétan miről van szó.

Megtörten bólintott.

— Nézd, én épületgyár vagyok, rengeteg kavicsra van szükségem. Szerződésben is állok a Mederrel, tőle kell kapnom a kavicsot.

— És nem szállít a bitang?

— Dehogynem. Pontosan. Príma minőségben. De nem innen, a tőszomszédságunkból, hanem Pirityimarótról, az ottani telepéről, amely ide 65 kilométerre fekszik.

— Megőrültek azok a kotrászok?!

— Miért őrültek volna meg? Nekik jól jön, hogy felrakják, utaztatják az árut, így drágábban adhatják el nekem. Ahelyett, hogy bagóért átdobnák a kerítésen. És jól jár a Gigász is.

— Az micsoda?

— Fuvarozó Vállalat. Teherautókon ő cipeli hozzánk a Meder kavicsát Pirityimarótról. Mindig túl is teljesíti a szállítási tervét, kiváló lett az idén is. Egyébként a Meder is kiváló.

— Te viszont át vagy verve.

Megrázta a fejét.

— Dehogy vagyok. Ha drágábban veszem a kavicsot, jogosan számítok fel magasabb árat az épületelemekért, nagyobb termelési értéket produkálok, én is hozom a tervemet, én is kiváló vállalat vagyok . . . De azért valahányszor kinézek az ablakon, belém mar valami szocialista micsoda, hogy talán nem a leghelyesebben járunk el mi, három kiváló vállalatok.

— Miért talán?! Biztosan! Miattatok is drágák az új házak! Elemi népgazdasági érdek . . .

— Tudom én ezt — szakította félbe. — De amikor kinézek ezen az ablakon és látom azokat a Kavics-Alpeseket, száz méterre légvonalban, nemcsak a bűntudat rág, hanem szót kér a józan ész is. Mert én biztosan tudom, hogy ez a „kéz kezet mos” játék nem a mi találmányunk, sokan csinálják, nemcsak ebben az iparágban. Hát akkor miért kerüljünk mi, én, a Meder, meg a Gigász anyagi hátrányba? Miért mi kezdjünk más, korrektebb játékot, miért mi fizessünk rá a fene nagy becsületességünkre? . . . Egyre csak ezen töprengek, képtelen vagyok a döntésre, csak nézek, nézek ki ezen az ablakon, ebbe megyek tönkre.

De hál'isten, nem ment tönkre. Sőt. Legutóbbi találkozásunkkor szinte rá sem ismertem. Kivirult, visszagömbölyödött, nyugodt volt és kiegyensúlyozott, csupa derű, csupa magabiztosság.

Boldogan ütöttem hátba.

— Tehát megtaláltad a helyes megoldást, öreg fiú?

— Meg — bólintott —, megtaláltam. Befalaztattam azt az ablakot.

Kürti András

EGÉSZSÉGÜGYI SÉTA

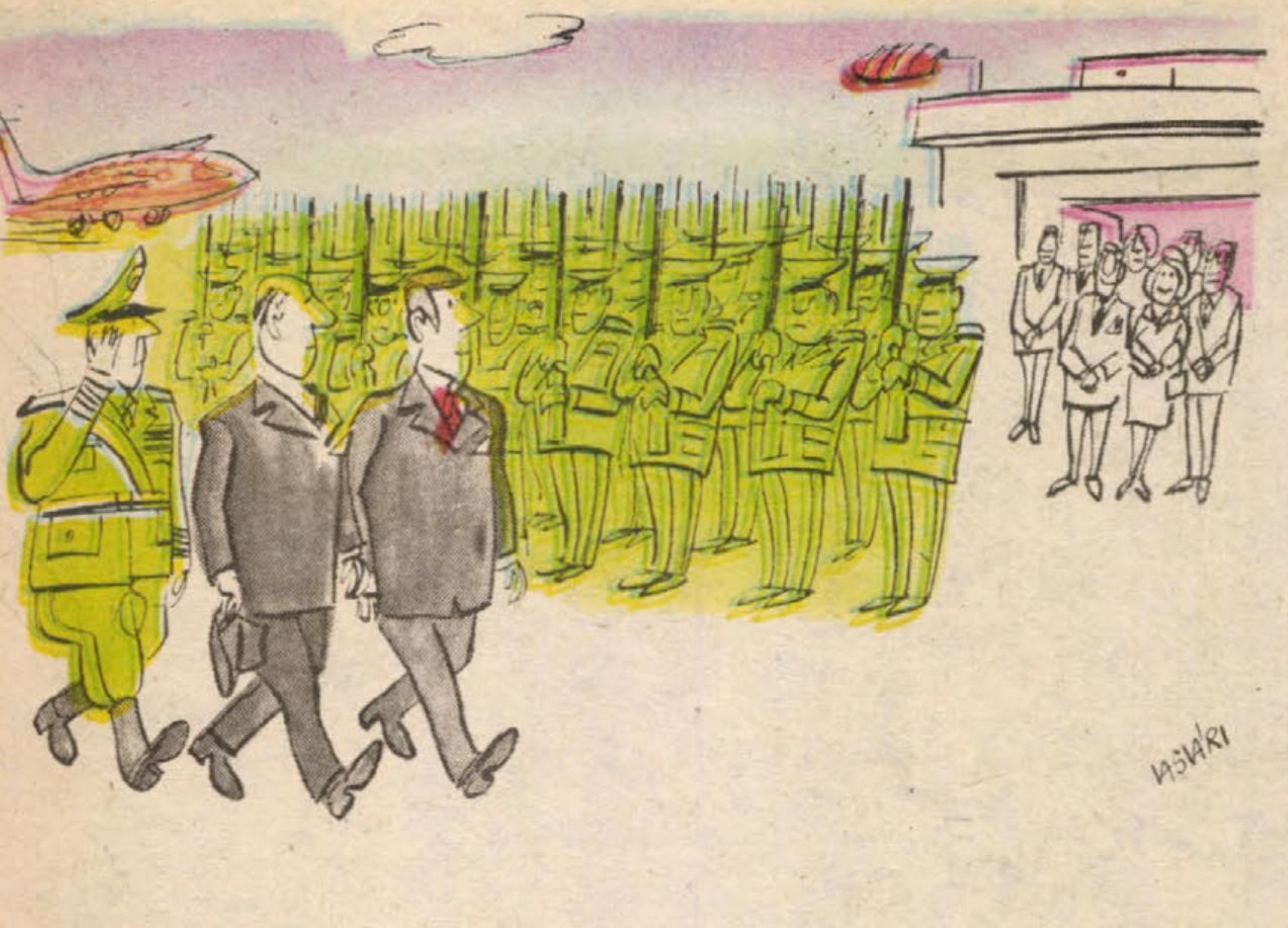

ENERGIAVÁLSÁG

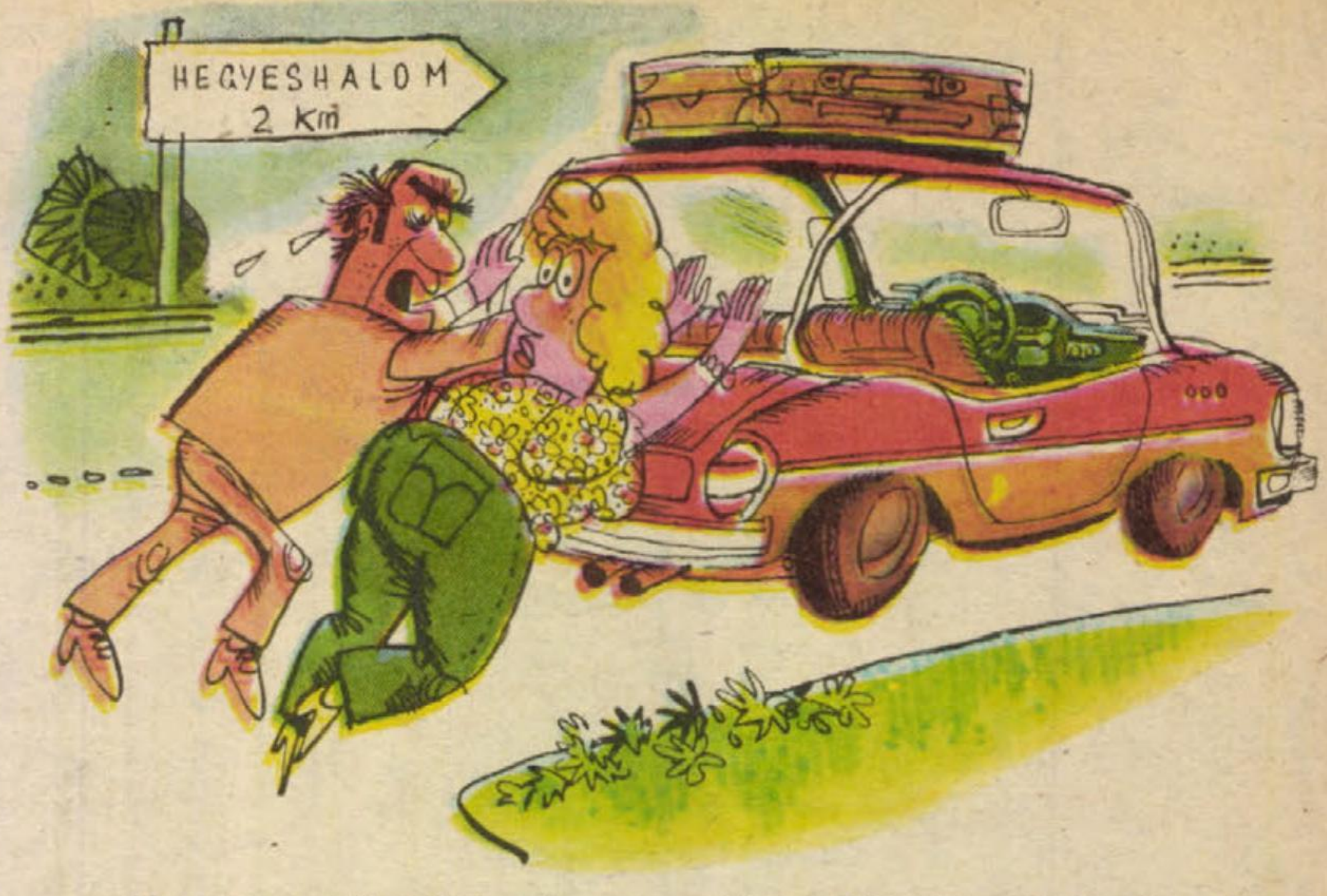

– Ha nem vettél volna még egy pulóvert Bécsben, jutott volna benzinre is...

Levélváltás — ELVILEG

Kedves Szerkesztő úr!

Egy olyan vállalatvezetőről olvastam az újságban, akinek fejébe szállt a dicsőség. Másfél évtizedig sikeresen dolgozott, de hibákat is követett el és figyelmeztetésre sem változtatott önteltségén, szabálytalan vezetési módszerein. Végül is, NEB-vizsgálattal, megalapozottan, fegyelmit kapott. A határozat úgy szólt, hogy leváltják és nem vezetői munkakörben elhelyezik, mert ott, abban a városban kell a hibáit kijavítani, ahol azokat elkövette. Ezt a vállalatvezető nem fogadta el és Budapesten, nem vezető állásban helyezkedett el. Nekem nem tetszik, hogy az újságcikkben felteszik a kérdést: mit szólnak ehhez a megoldáshoz a vidéki vállalat megyei és fővárosi felettes, illetve felügyeleti szervei? Én inkább azt kérdezem öntől: talán visszatér az a rossz gyakorlat, hogy örökre megbélyegzett lesz az, aki hibát követett el? Egyszer átéltem egy ilyen kálváriát, de szerencsére azóta rendbejött az életem. Eppen ezért kíváncsi vagyok: mi a véleménye önnek — elvileg.

Kedves Olvasónk!

A részleteket mellőzöm, hiszen ön azt kéri, hogy *elvileg* foglalkozzam az üggyel. Tehát, nem nevezem meg se a vállalatvezetőt, se a várost, ahol dolgozott és ahol a fejébe szállt a siker, se azt a nagyvállalatot, amelyiknek Budapesten volt annyi esze, hogy nem hagyta elkallódni a fegyelmivel indokoltan terhelt, de vitathatatlanul kiváló szakembert.

Elvileg: demokratikus joga a dolgozónak, hogy a törvényes keretek között, olyan munkakört keressen magának, amit megfelelőnek tart és ahol szívesen fogadják. És gyakorlatilag, de *elvileg* is demokratikus, és emberi kötelessége a volt vezető vállalatának, hogy támogassa annak a dolgozónak a boldogulását, aki több, mint másfél évtizedig hasznos tevékenységet folytatott és a vállalat felvirágoztatásának első számú részese volt.

Elvileg: az is kiment a divatból, hogy a vállalattól kilépett dolgozónak „utána nyúljanak". Gyakorlatilag viszont megeshet, hogy még ma is akadnak olyanok, akik összetévesztik az éberséget a strébérséggel, a segítő szándékot a bosszúállással és a végtelen megtorlással. Úgy vélhetik, hogy a leváltott igazgatót, ott, helyben, megszégyenítő és kínos szembesítésre kell kényszeríteni régi beosztottaival, ismerőseivel és a várossal, ahol korábbi jó munkájával tekintélyt szerzett magának és a vállalatának. Elképzelhető az is, hogy a helybeli vezeklést *elvileg* fontosabbnak tartják, mint azt, hogy más városban, más környezetben hamarabb és könnyebben jóvá tudja tenni a dolgozó (akár a volt igazgató is!) a korábban könnyelműen elkövetett hibáit — gyakorlatilag.

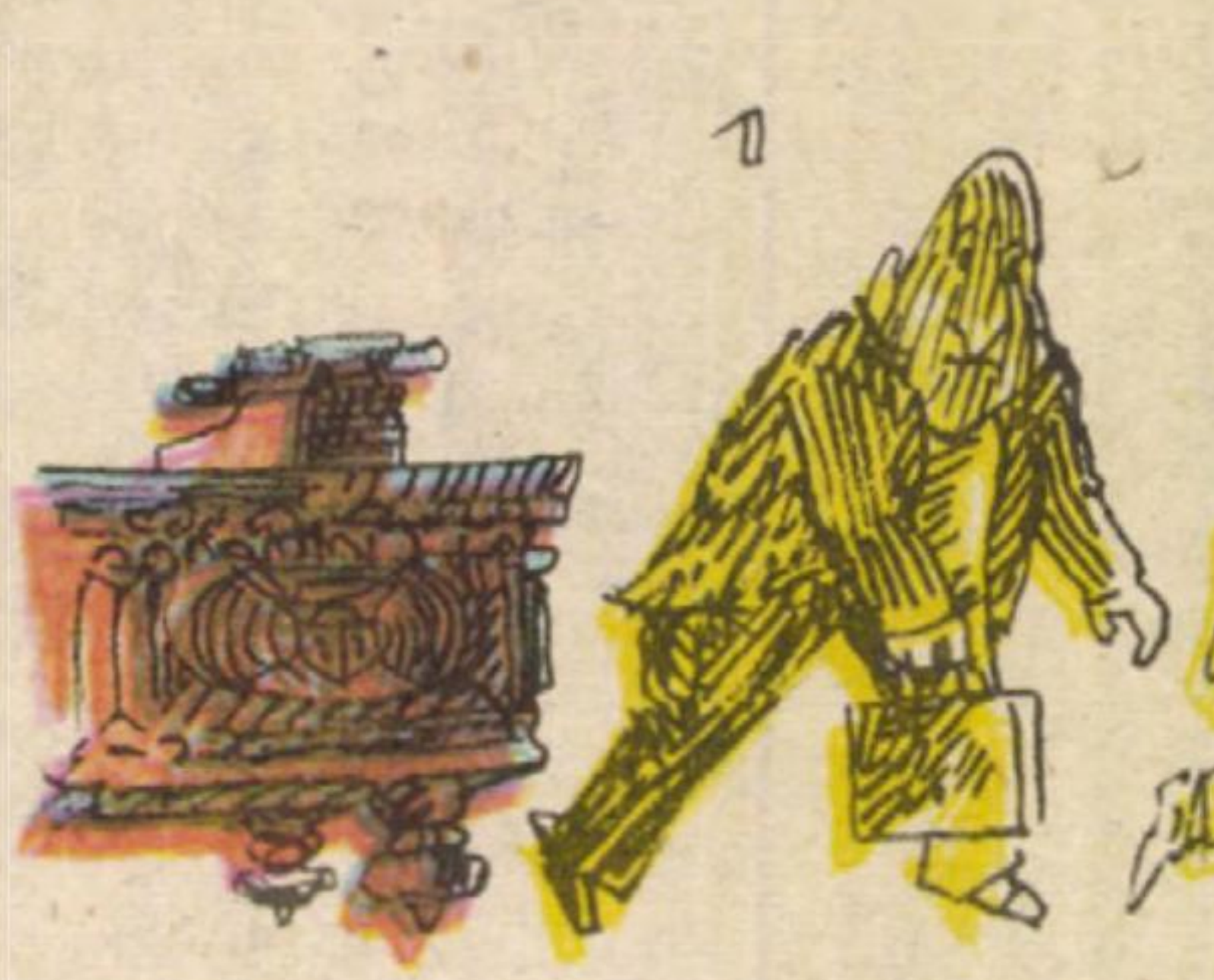

Elvileg: nem lehet „örökre megbélyegzett" az, aki hibázott, fejébe szállt a dicsőség, vagy akár felelőtlen könnyelműséggel dolgozott és ezért fegyelmileg sújtották. Elmúltak már azok az idők, amikor fegyelmi sem kellett az „örök megbélyegzéshez", csupán például ennyi: a nyomozók felkerestek valakit a munkahelyén és azt tudakolták, hogy látott-e kivinni az üzemből egy aggregátort, aminek nyoma veszett, és nem gyanakszik-e valakire? Minthogy fogalma sem volt az ügyről, csak nemleges választ tudott adni. Utána elkezdtek a vállalatnál suttogni, hogy az illetőnél járt a rendőrség és valami bűzlik körülötte. Az eset szenvedő hőse pedig egyszercsak észrevette, hogy megfagy körülötte a levegő, az idegei felmondják a szolgálatot, amikor a sok becsületsértő szóbeszéd véletlenül a fülébe jutott. Ezután tudta csak elmondani, hogy őt tanúként és nem vádlottként keresték. Akkor már mindenki azt mondta, hogy nem ült fel a suttogásnak, de addig erről senki sem beszélt neki, csak mindenki másnak.

Ezek az idők elvileg már végérvényesen elmúltak. Helyenként azonban gyakorlatilag és ideiglenesen még kísértenek...

Legalábbis a látszat erre vall.

Földes György

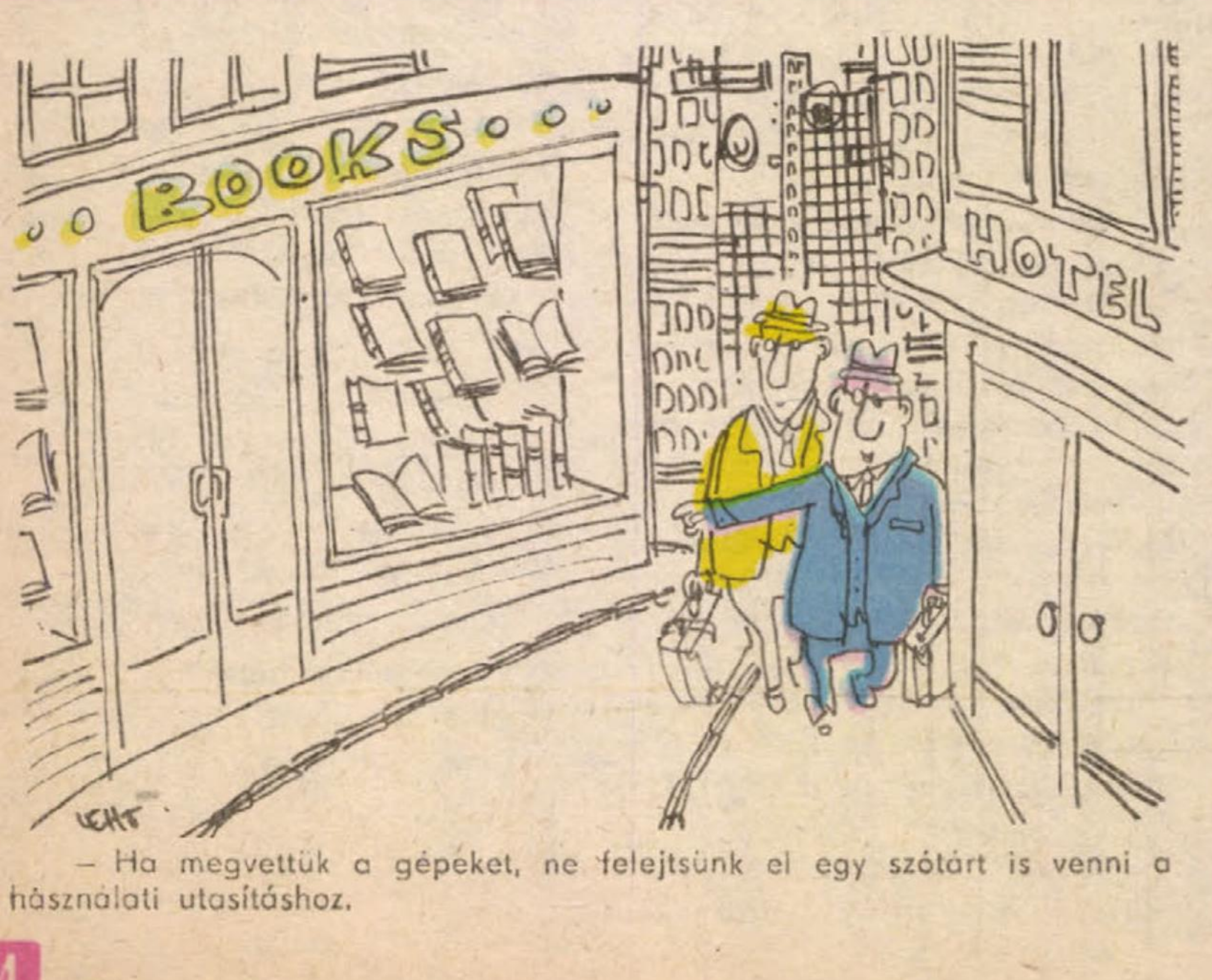

– Ha megvettük a gépeket, ne felejtsünk el egy szótárt is venni a használati utasításhoz.

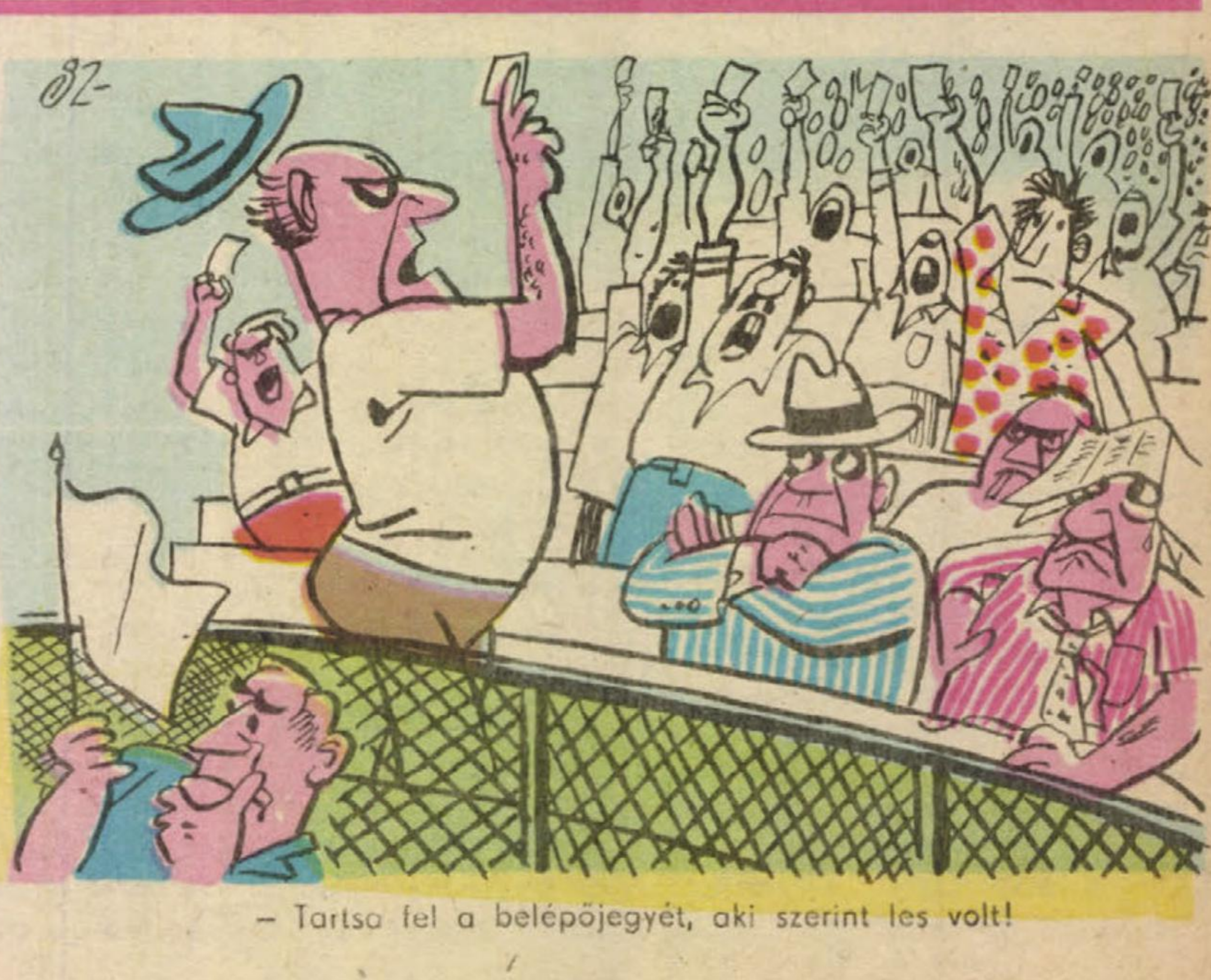

– Tartsa fel a belépőjegyét, aki szerint les volt!

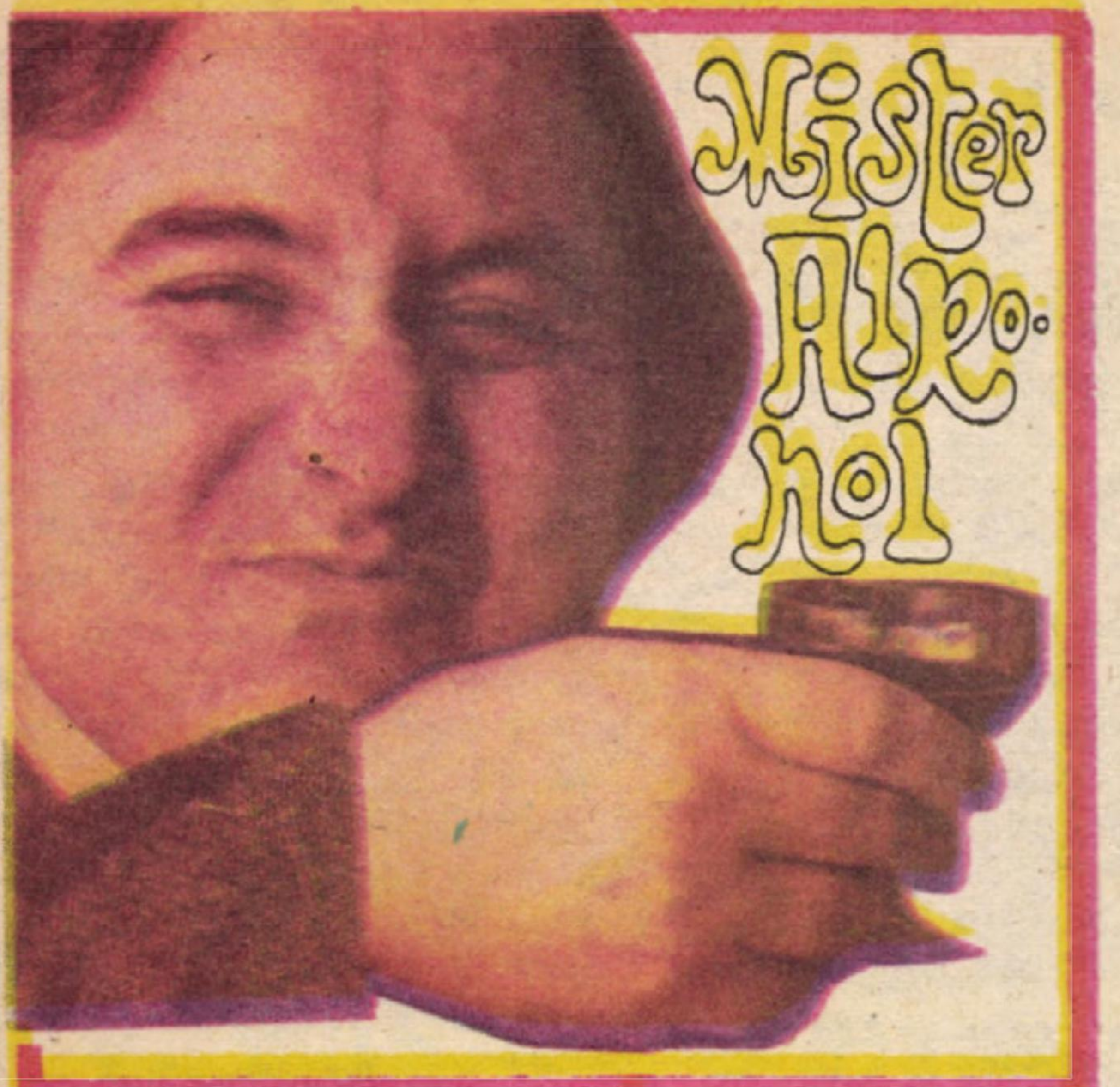

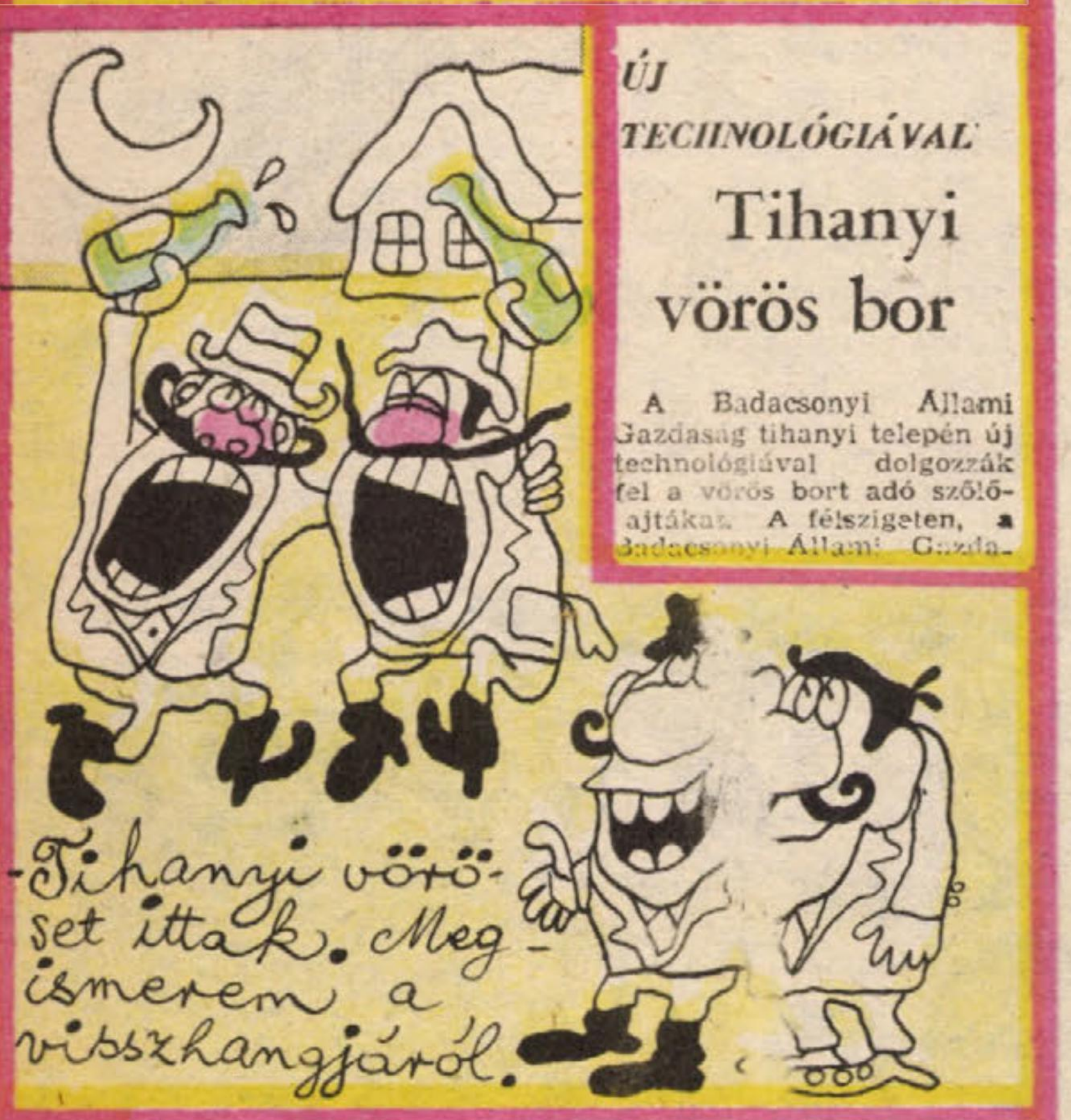
-Tihanyi vörösset ittak. Megismerem a visszhangjáról.

ÚJ TECHNOLÓGIÁVAL

Tihanyi vörös bor

A Badacsonyi Állami Gazdaság tihanyi telepén új technológiával dolgozzák fel a vörös bort adó szőlőajtákat. A félszigeten, a Badacsonyi Állami Gazda-

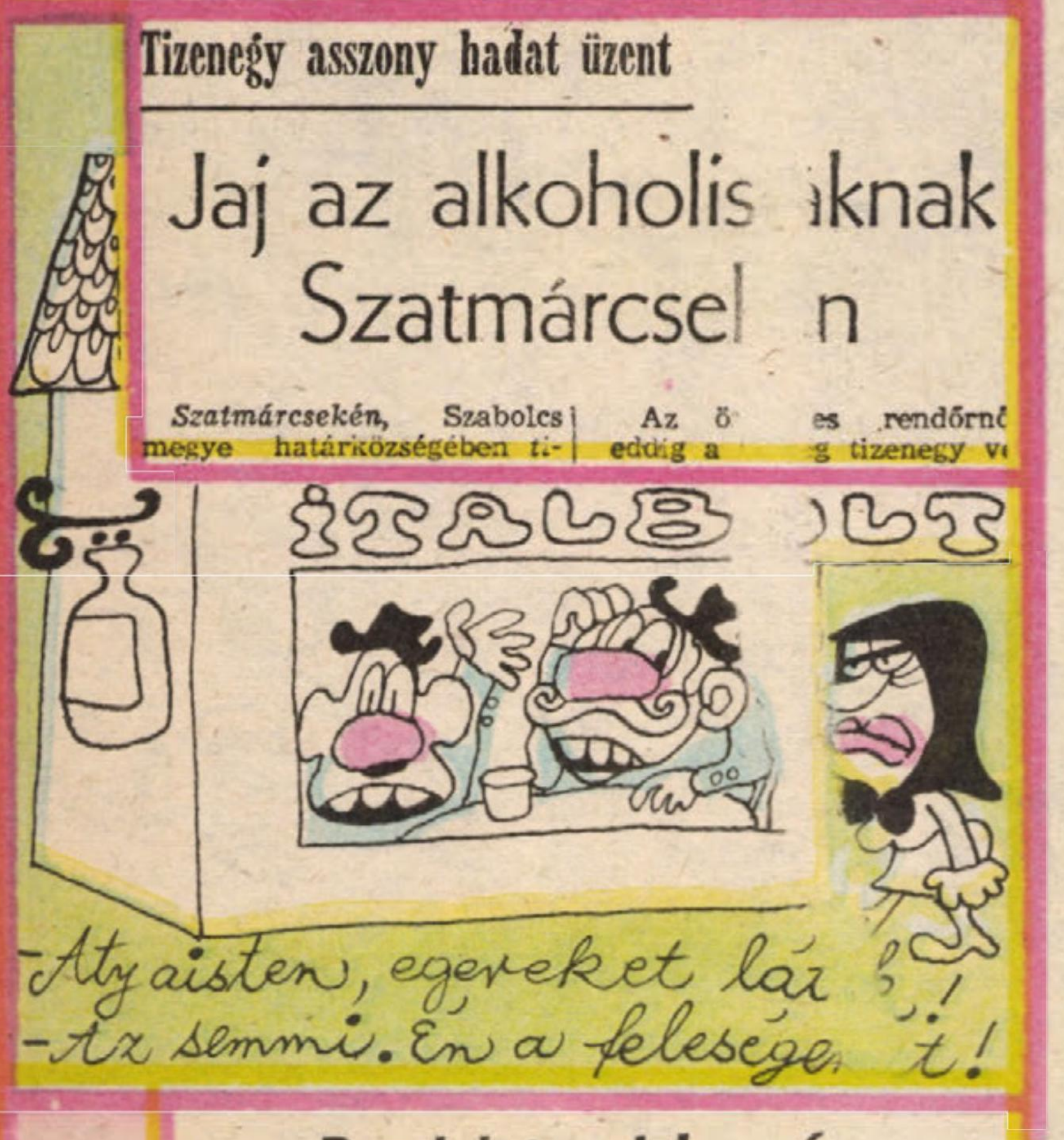
ITALB OLT
-Atyaisten, egereket lá !
-Az semmi. Én a feleségé t!

Tizenegy asszony hadat üzent

Jaj az alkoholis knak Szatmárcsel n

Szatmárcsekén, Szabolcs megye határközségében ti- | Az ő es rendőrnő eddig a g tizenegy v

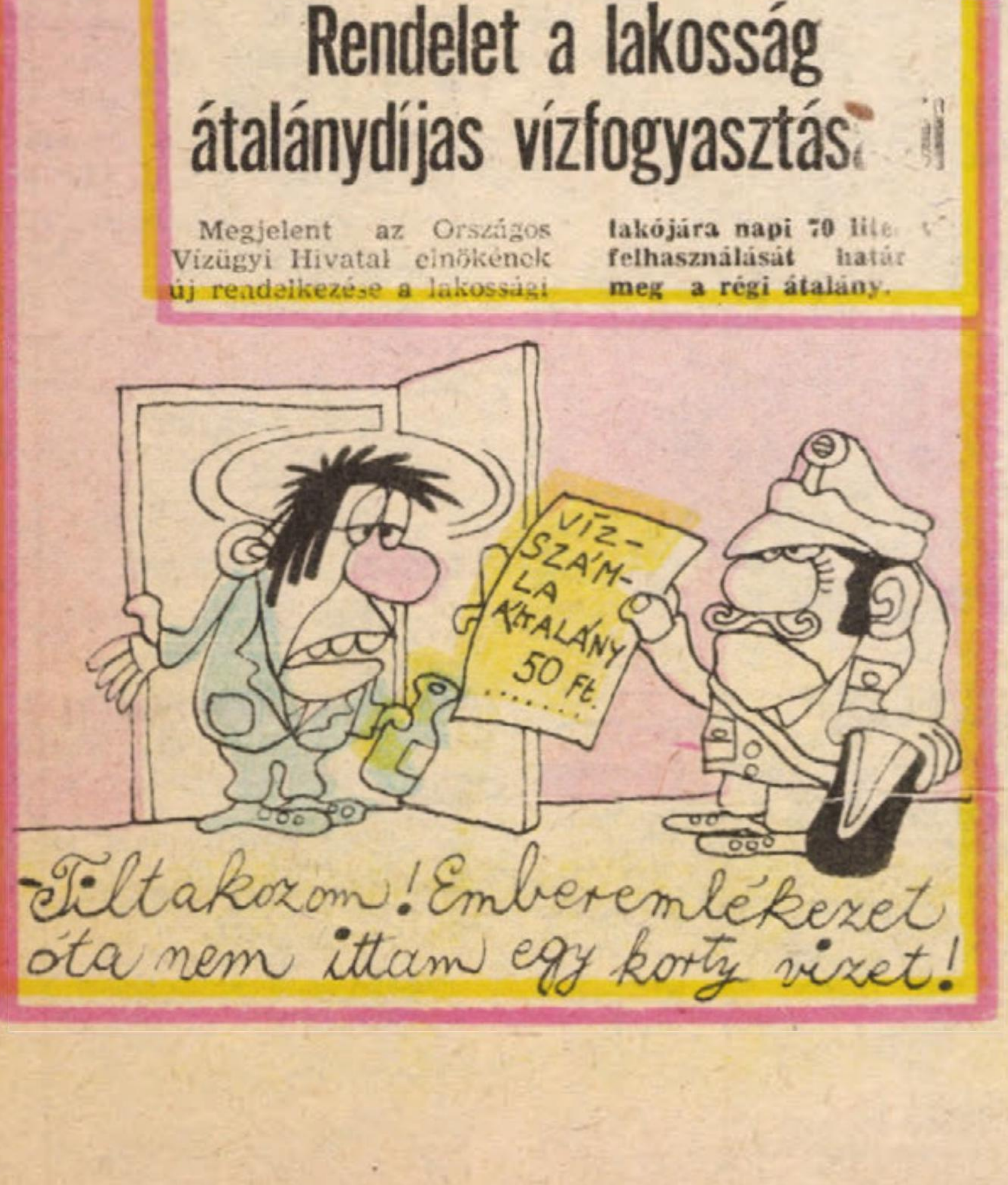
VÍZ-SZÁMLA ÁTALÁNY 50 Ft.
-Tiltakozom! Emberemlékezet óta nem ittam egy korty vizet!

Rendelet a lakosság átalánydíjas vízfogyasztás

Megjelent az Országos Vízügyi Hivatal elnökének új rendelkezése a lakossági | lakójára napi 70 lite felhasználását határ meg a régi átalány.

AZ ENSZ-PALOTÁBAN

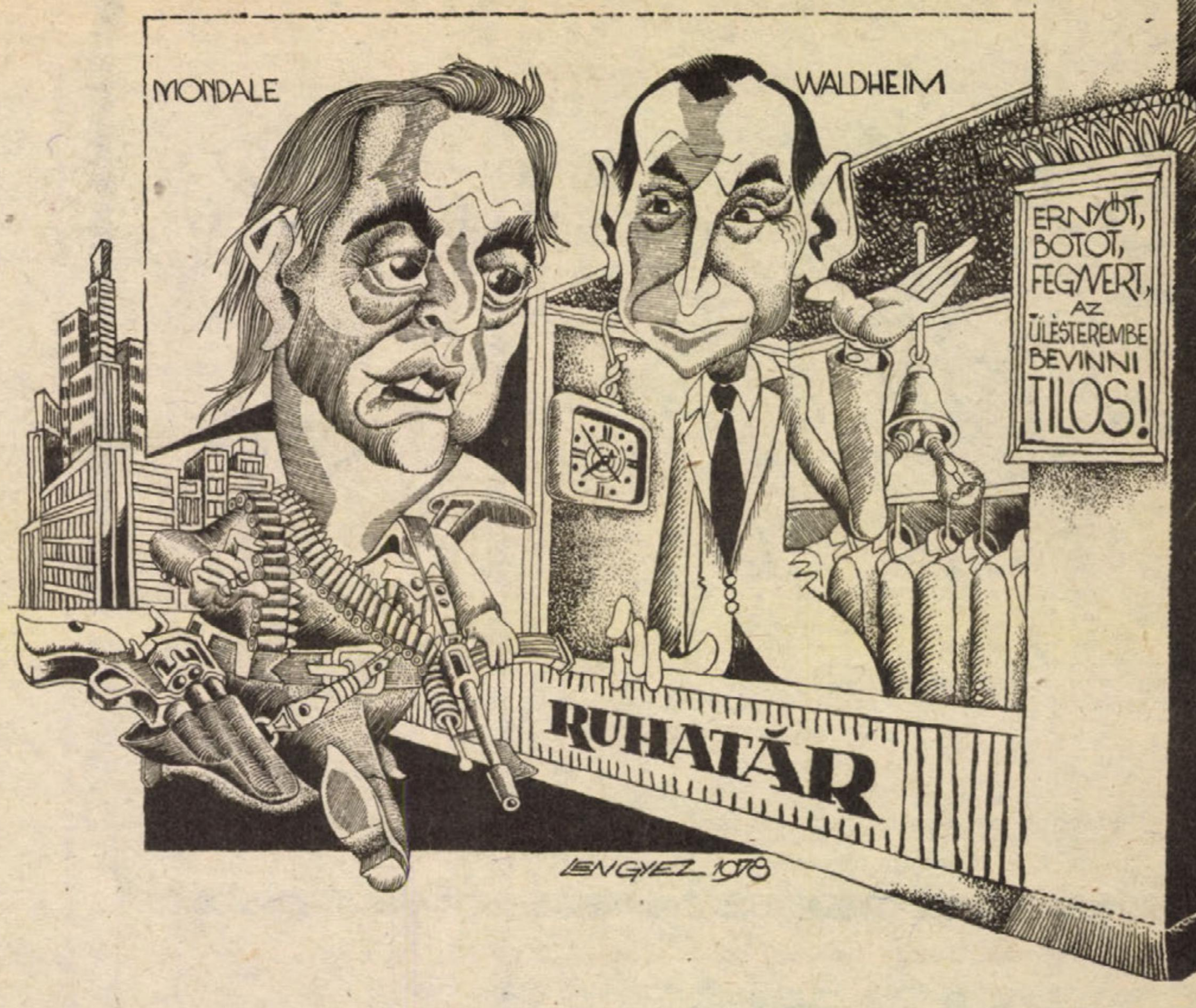
MONDALE
WALDHEIM
ERNYŐT, BOTOT, FEGYVERT, AZ ÜLÉSTEREMBE BEVINNI TILOS!
RUHATÁR
LENGYEL 1978

ÜNNEPÉLYES ÁTADÁS

Az üzemet többször adták át ünnepélyesen. Amikor a Portások Nemzetközi Szövetsége Budapesten ülésezett, ünnepélyes körülmények között adták át a gyár portásfülkéjét. Az első kulcsot Mr. Key, a Portások Európai Szövetségének ügyvezető alelnöke adta át Pista bácsinak, az épülő gyár portásának. A kulcsátadásnál jelen volt a rádió és a televízió is.

A gyár építése elég lassan haladt előre, akkor még csak az alapozásnál tartottak. Az alapozást a Gyermeknapon adták át, mert a főmérnök azt mondta: a többi már gyerekjáték. Az ünnepélyes átadásnál jelen voltak a kerület vezetői és az úttörők virággal köszöntötték az építőket, akik hintákat, csúszdákat állítottak fel az építkezés területén, hogy a gyerekek jól érezzék magukat a Gyermeknapon. Az ünnepségen megjelent a rádió, a televízió és a sajtó is.

— Megígértük, hogy a Gyermeknapra készen lesz az alapozás — mondta Gotterhalte Sándor, az építkezés vezetője, majd némi büszkeséggel a hangjában hozzátette: — Amit megígértünk, azt be is tartottuk. További felajánlásunk: Kislőce az idén lesz ötszáz esztendős. A városból ötszáz évvel ezelőtt lett falu. A jubileumra szeretnénk eljutni az első emeletig.

— Mi közük önöknek Kislőcéhez?

— Nagyon sok dolgozónk jár be onnan. Az első emelet ünnepélyes átadásánál jelen lesz egy kislőcei delegáció, élén a tanácselnökkel, továbbá a messze földön híres kislőcei menyecske-kórus. Szeretettel várjuk a rádió, a televízió és a sajtó képviselőit is.

A második emeletet a dugfécer feltalálásának 100. évfordulóján adták át. (A gyár ugyanis dugfécereket fog gyártani.) Az ünnepélyes átadás majdnem elmaradt, mert még csak az első emeletnél tartottak, de amikor a dolgozók megtudták, hogy az ünnepélyen jelen lesz és emléktáblát helyez el a feltaláló 153 éves özvegye, rákapcsoltak és az évfordulón már készen volt a második emelet is.

A harmadik emeletet a Magyar Nyelv Hetén adták át, mert a Tudományos Akadémia pályázatot hirdetett: találjunk ki egy magyar szót az idegen eredetű dugfécer helyett. A nyertes egy középiskolai tanár volt, aki a csárdáskiskalapom szót ajánlotta, amelynek ugyan semmi köze a dugfécerhez, de magyaros.

A Nemzetközi Túranapon adták át ünnepélyesen a negyedik emeletet, mert az építkezés láttán, több járókelő azt mondta: egy túrót lesz kész az idén. A megható ünnepségen jelen volt — mint mindig — a rádió és a televízió is. No meg a sajtó.

Az üzemet véglegesen négyszer adták át. Először akkor adták át. amikor az Épületeket Ünnepélyesen Átvevő Nemzetközi Bizottság Budapesten tartotta huszonötödik konferenciáját.

Másodszor akkor adták át, amikor az egész ország a püspökesperesi csata 300. évfordulójáról emlékezett meg. A gyárépület helyén volt ugyanis a püspökesperesi rét, ahol háromszáz évvel ezelőtt irtózatos csata dúlt.

Harmadszor akkor adták át, amikor a miniszter ráért.

Negyedszer pedig az Országos Műemlékvédelmi Napokon adták át véglegesen és ünnepélyesen, mert kiderült, hogy a gyár gépei és termékei időközben elavultak és eladhatatlanok lettek. A műemlékvédelmi főfelügyelőség az épületben múzeumot rendezett be.

Az ünnepségen megjelent a sajtó, a rádió és a televízió.

Mikes György

LAKÓTELEP

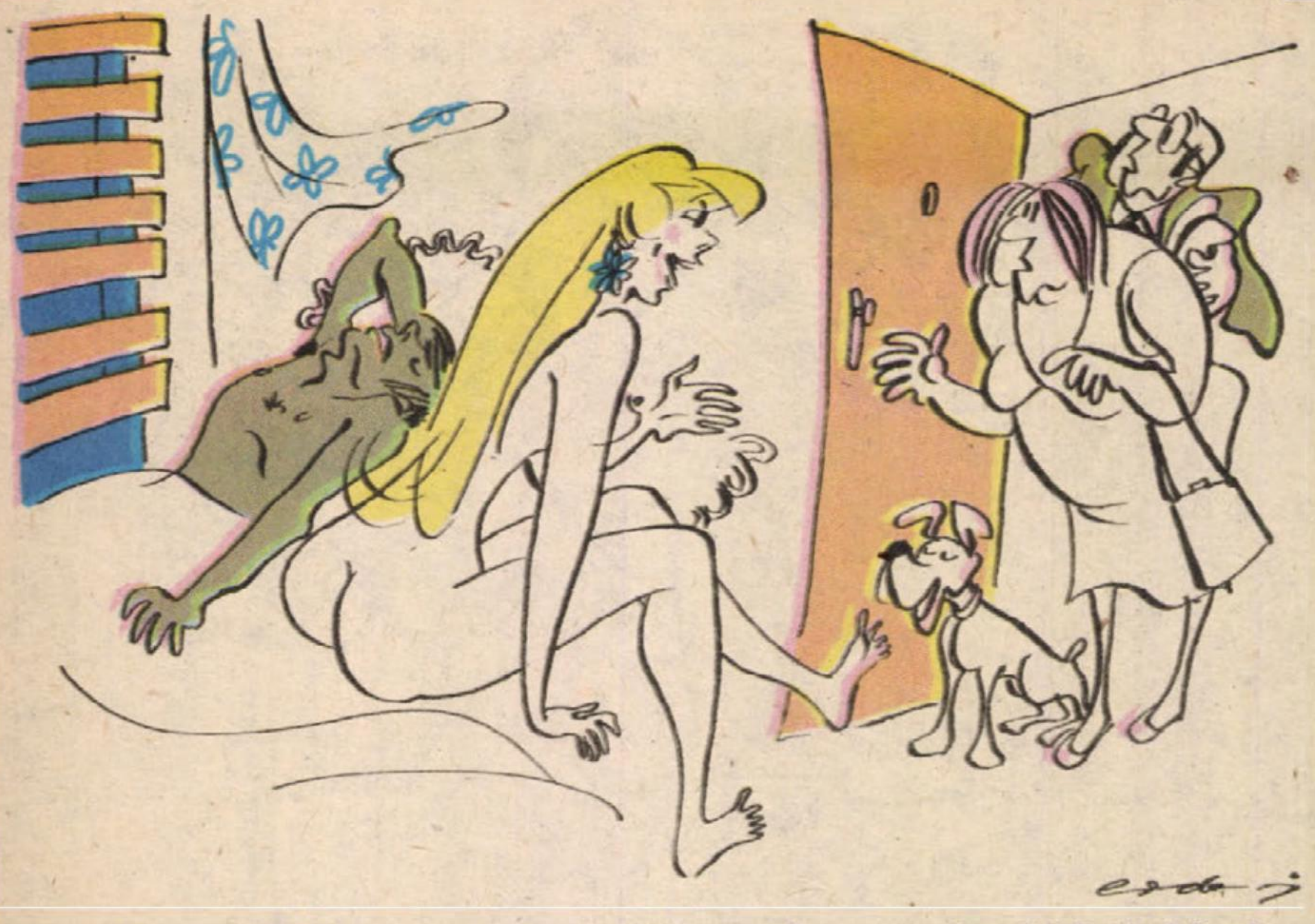

– Meguntam folyton magyarázni neki, hogy ők egy emelettel feljebb laknak.

MAGYARORSZÁG

Vettem egy melegítőruhát, magyarul — tréningruhát. Szép tréningruha. Világoskék. Az ujján és a nadrágszáron két-két fehér csík fut végig, mint egy igazi sportoló igazi tréningöltözetén. Gallérján ugyanúgy. Kéklek benne, mint egy nefelejcs.

Megnézem magam a tükörben. Nem mondom, mutatós jelenség vagy, bajnokom! Fogom a locsolókannát, kimegyek az erkélyre, részben, hogy megöntözzem a virágokat, részben, a hatás kedvéért.

És ekkor valami érthetetlen történik. Amerre nézek, az erkélyeken, csupa kék melegítős férfi és nő. Az ujjakon és a nadrágszáron fehér csíkokkal. Mind virágot locsol. Aki nem — az is világoskék tréningben. Fehér csíkokkal. Olyan az egész, mint egy modern, díjnyertes film víziója. Emberek — asszonyok hajlonganak, locsolnak és kéklenek. Időnként zavartan körülpillantanak, mert ők is észrevették, hogy itt mindenki megkékült, beosonnak a szobába, talán megmérik a pulzusukat, felhívják az idegorvosukat, aztán újra kimerészkednek és tovább locsolnak. Már nem mernek felnézni, lesütik a szemüket. A rosszabb idegzetűek átöltöznek, felvesznek egy fürdőköpenyt vagy egy kisestélyit. Kinek mi van. De mindhiába. A többi erkélyen újabb lakók jelennek meg. Kék tréningben. Fehér csíkokkal. Szerencsére lassacskán besötétedik. Sötétben minden tréningruha

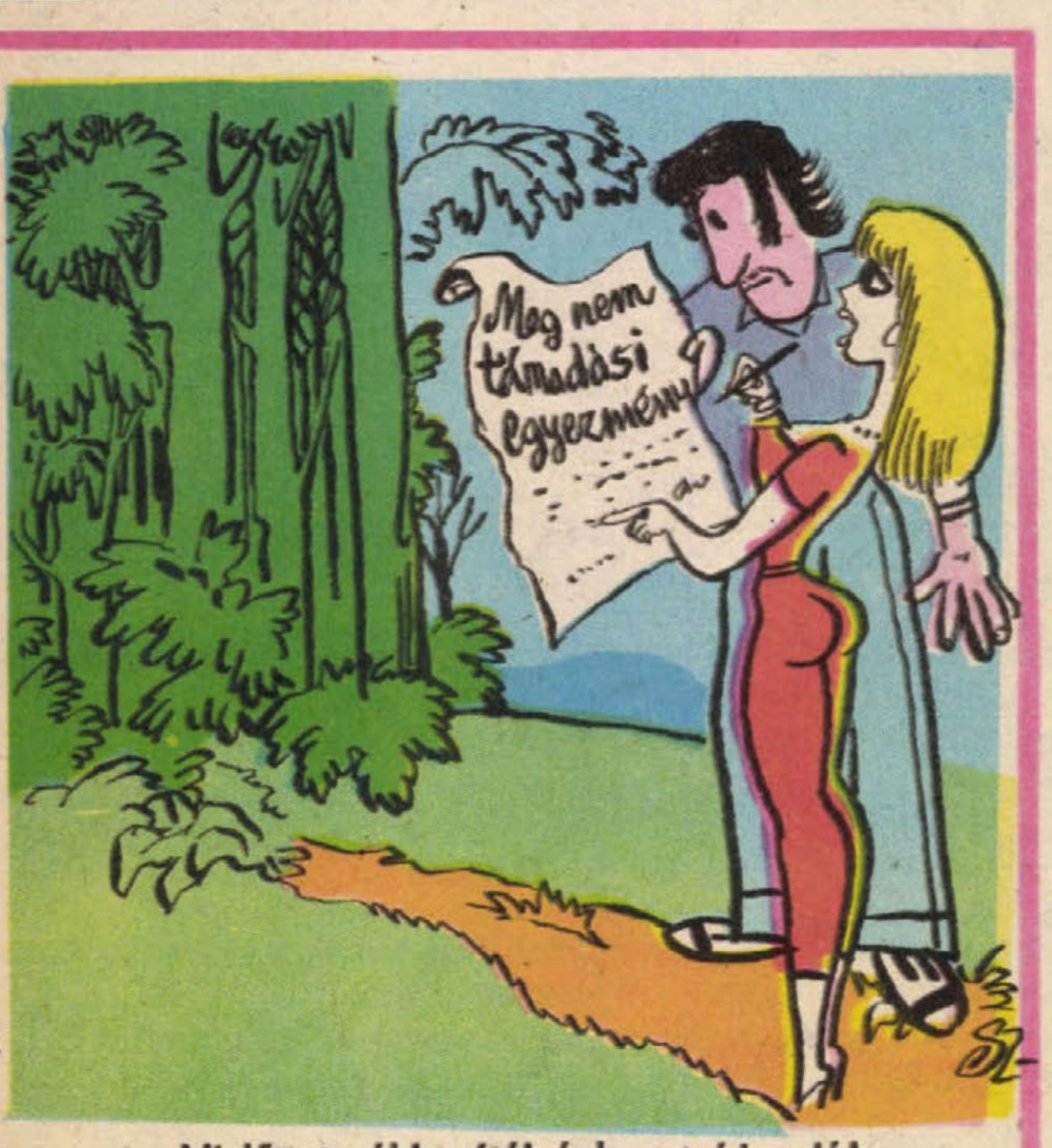

– Mielőtt tovább sétálnánk, ezt írja alá!

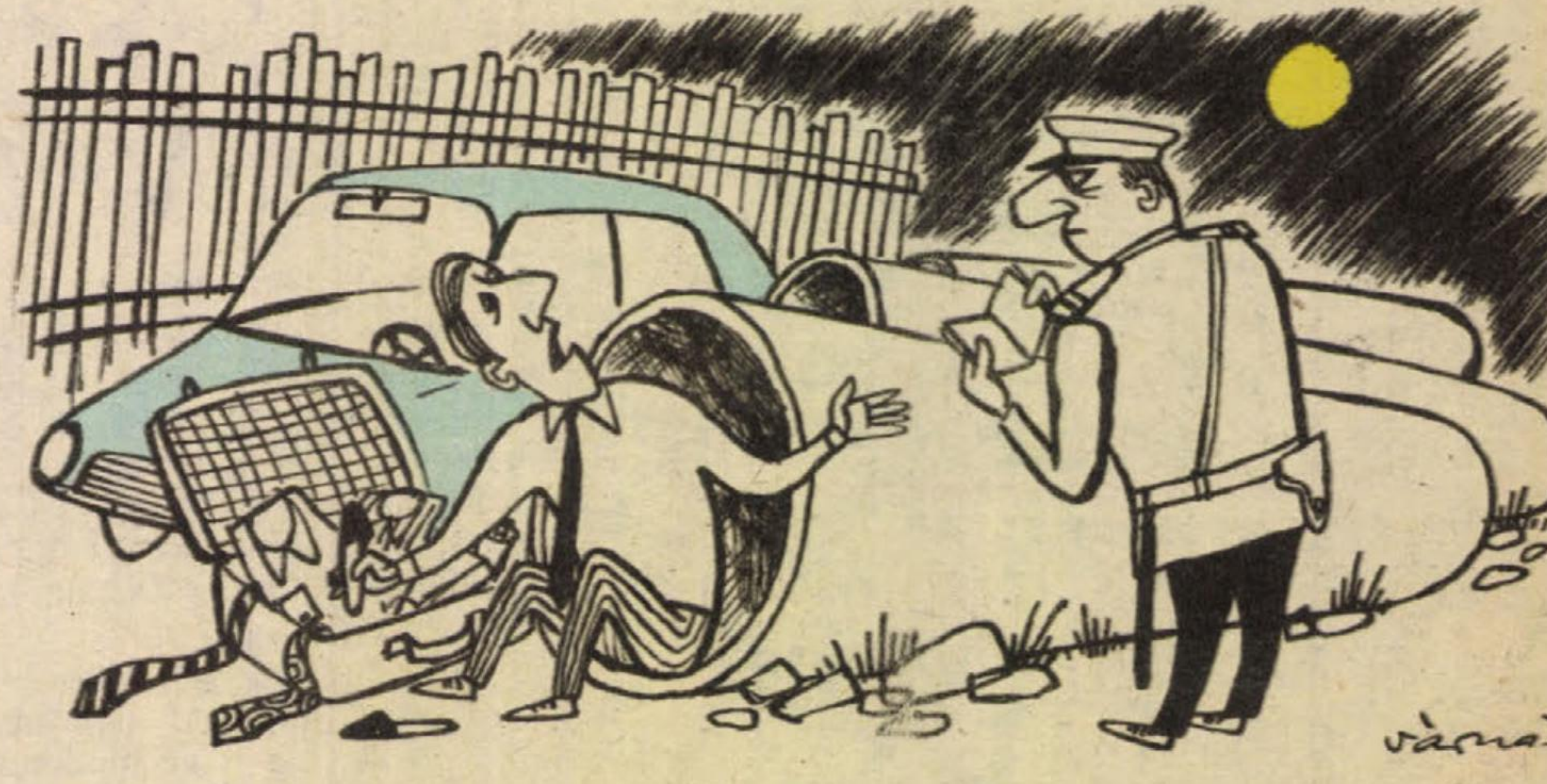

– Kérem, én csak ideiglenesen költöztem ide, mert a Mártírok útján lakom...

SZEXUÁLIS FELVILÁGOSÍTÁS

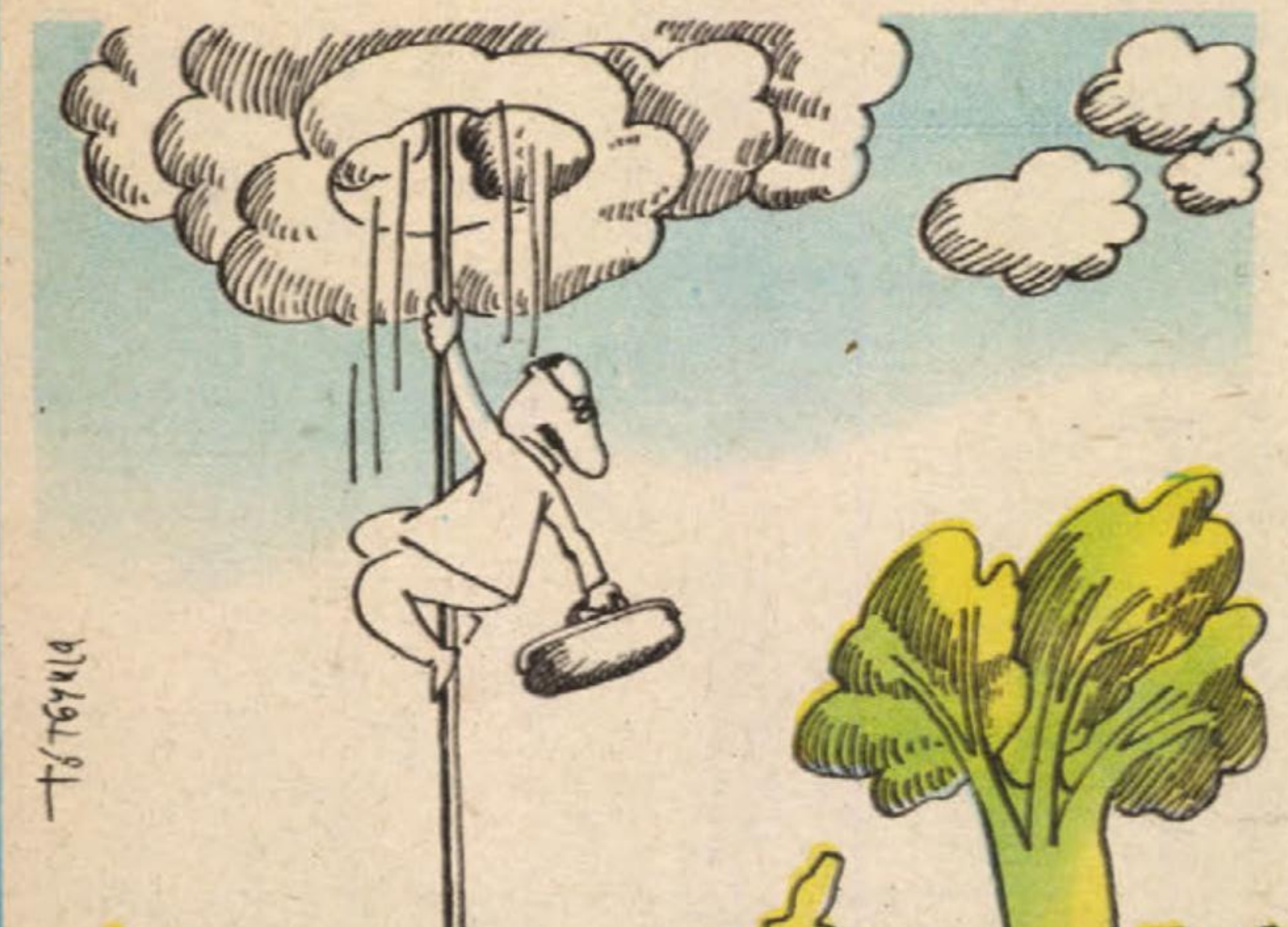

ZUHANYOZÓ
új

Ez volt csak a fura história...

Jövök vissza a futásból. Kis gatya, szakadt csuka, slussz. Pokoli meleg van, a nap most jött vissza Afrikából. Izzadok, mint a ló. A homlokom tiszta sár, visszafejeltem egy poros lasztit a srácoknak. Estem is egy nagyot, a térdemen salakos vér. Mint a disznó. Mint aki éppen jön vissza a futásból. Nyugi, mindjárt zuhanyozunk.

A portán új néni ül. Ez rázós. Új nénik ritkán adják oda egyből a zuhanykulcsot. Istenkedni kell. Meglátom magam a tükörben. Rémes. Úgy festek, mint senki a világon. Mint egy őrült kalóz a leszázalékolás küszöbén. Csak annak nem sáros a homloka. Mit mondjak, én sem adnám oda magamnak a zuhanykulcsot. Mindegy, támadjunk!

— Csókolom. Elviszem a száztizest.

Új néni hangja vékony, mintha a kulcslyukon jönne.

— Rég voltam itt.

Az fix. Húsz éve járok ide naponta. Ezt az új nénit még az életben nem láttam.

— Igen — mondom. — Már éppen csodálkoztam — ha zuhanyozni akarsz, tanulj meg hazudni. — Hát mi történt?

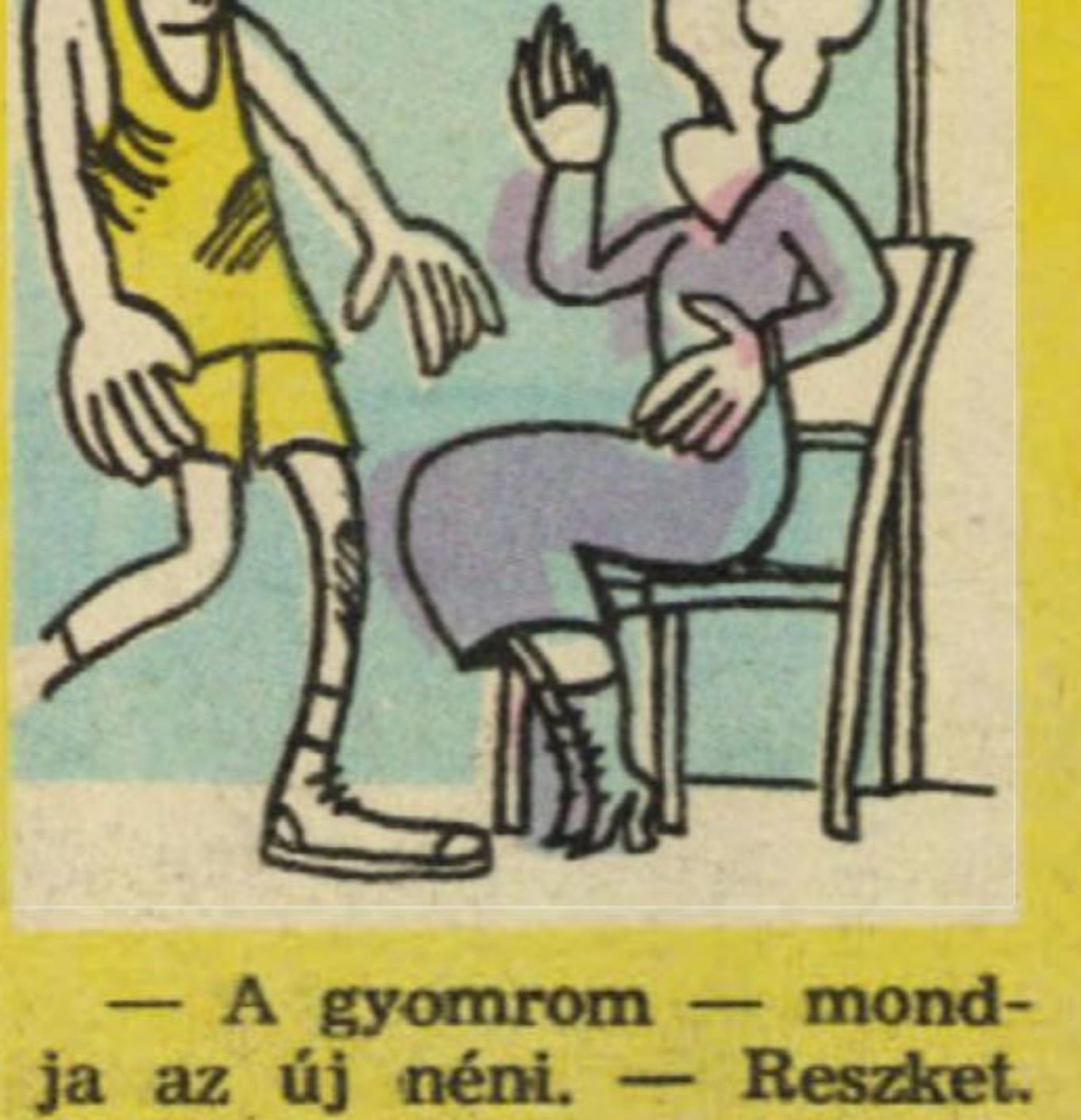

— A gyomrom — mondja az új néni. — Reszket. Olyan, mint egy gyenge luftballon. Tegye csak ide a kezét.

Nem teszem. Semmi sem vihetne rá, hogy új nénik hasára tegyem a kezem. Pláne sáros homlokkal. És ha meglát valaki?

— Gyomoridegem van — teszi hozzá és háztartási kekszet eszik egy staneclíből. — Lajos bácsi is mondta. De hát csodálja? Reggel is hiába vártam őket, hogy falazzák vissza a fürdőkádamat. Azt hiszem, nemsokára rosszul leszek. Ilyenkor szoktam. Már bevettem két Nospát meg egy Dédalont.

— Az jó?

— Nem kell szopogatni. Lenyeli az ember.

— Hát csak tessék vigyázni — mondom. — Ez az egy gyomrunk van az életben. De ezt legalább senki se veheti el tőlünk.

— Bár ahogy jól mondja — sóhajt az új néni. — Bár ahogy.

Viszem a száztízest. Nem

kékben

fekete. Vagy sötétkék. Már az is valami.

Másnap szombat. Menekülök a látomás elől. Irány a Balaton. Az első, aki szembejön, egy százhúsz kilós férfi. Sörhasán csak úgy reng a kék tréningruha. A szomszéd kertből egy öregasszony lép ki, öreg tréningruhában, kékben. Egy kismama jön szembe karján csecsemővel. Milyen elbájoló látvány! Ezt a képet — Madonna csecsemővel kék tréningben — valahol már láttam. Talán a Louvre-ban. Vagy a Centrumban.

Szépek a kis kertek, minden csupa zöld, fű, fa — csak a tréningruhák kékek. Apró gyerkőcök, sudár lányok, délceg legények kergetőznek, alakjukat tréningruha ékesíti, illetve kékesíti. Olyanok, mint az égszínkék tavaszi égbolt, a fehér csíkok rajta a bárányfelhők.

Meg kell tudnom, mi van itt. Elkiáltom magam:

— Hé, te kék tréningruhás! Gyere csak ide...

Megmozdul az ország. Tízmillió 977 ezer ember sorakozik fel.

Kórusban mondják, hogy évek óta ezt az egy színt lehet kapni.

De én nem hiszek nekik. Itt másról, többről van szó.

Népünk még soha nem volt ilyen egységes.

Az egész nemzet, egy test, egy lélek, egy tréningruha. Hajrá, Magyarország SC!

Novobáczky Sándor

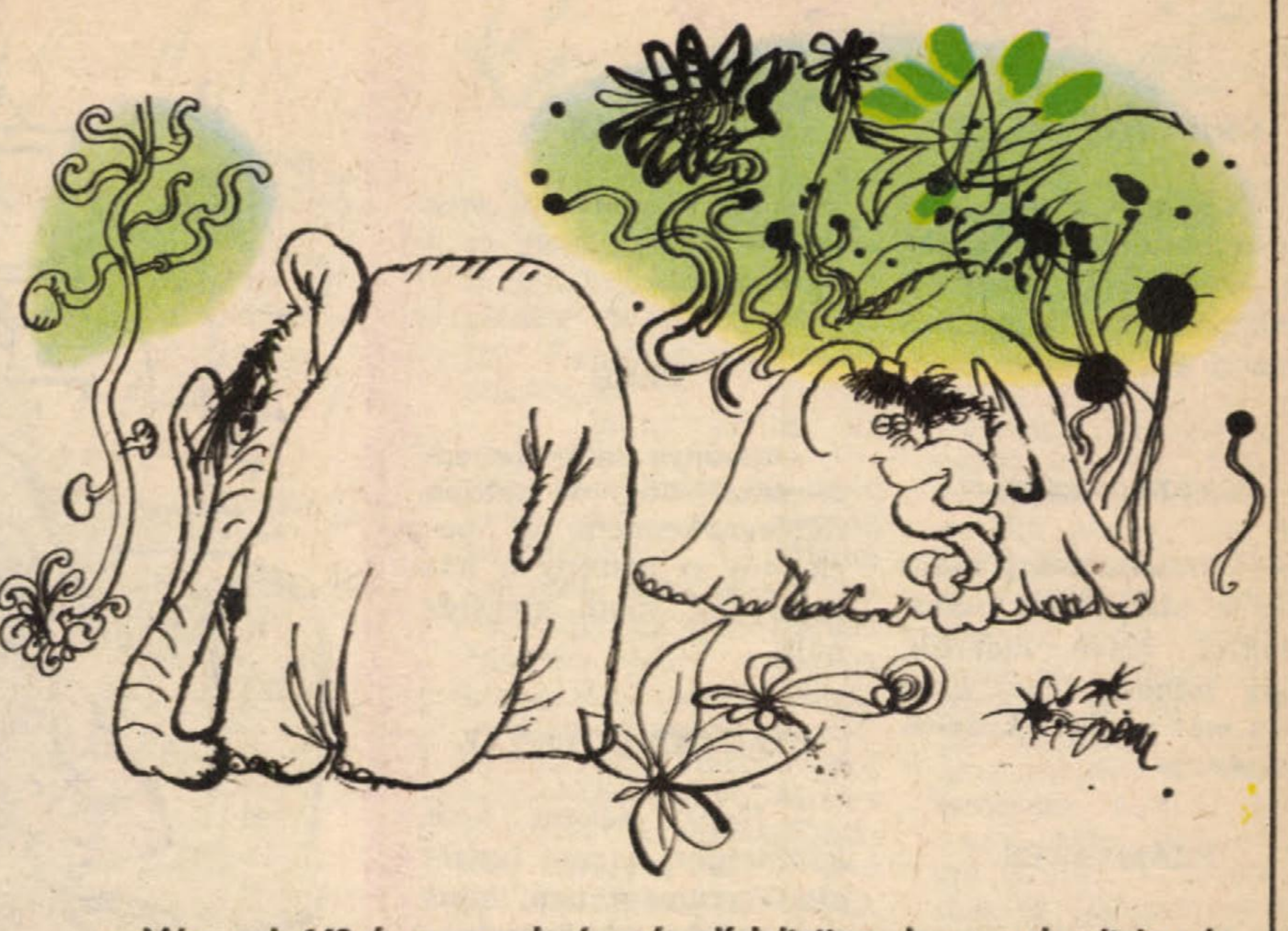

– Még csak 140 éves vagyok, és már elfelejtettem, hogy ezek mit is csinálnak!

ÖRÜLET

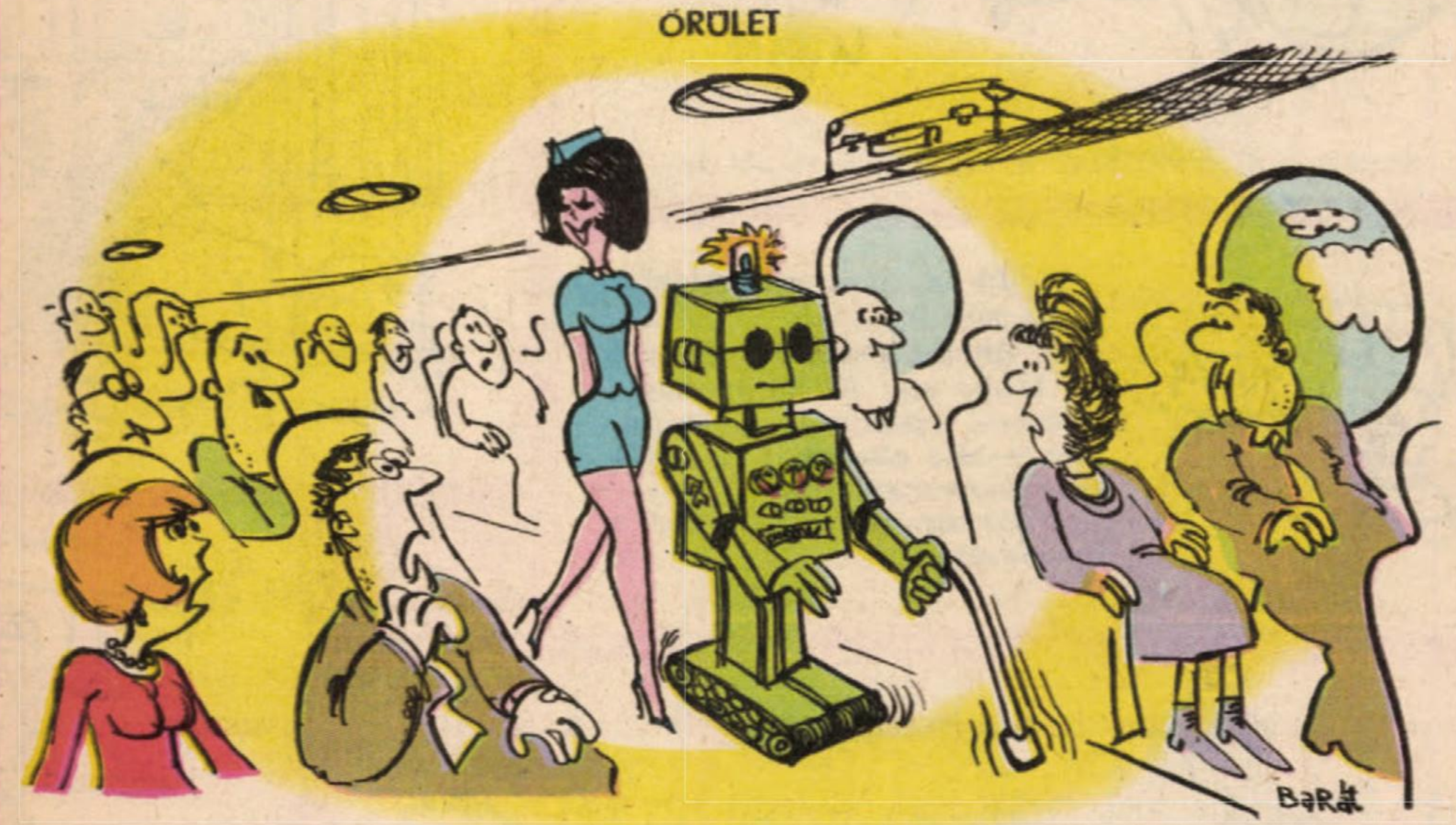

– Nyugalom, kedves utasok. Ő a robotpilótánk, és most vakleszállást fog végrehajtani.

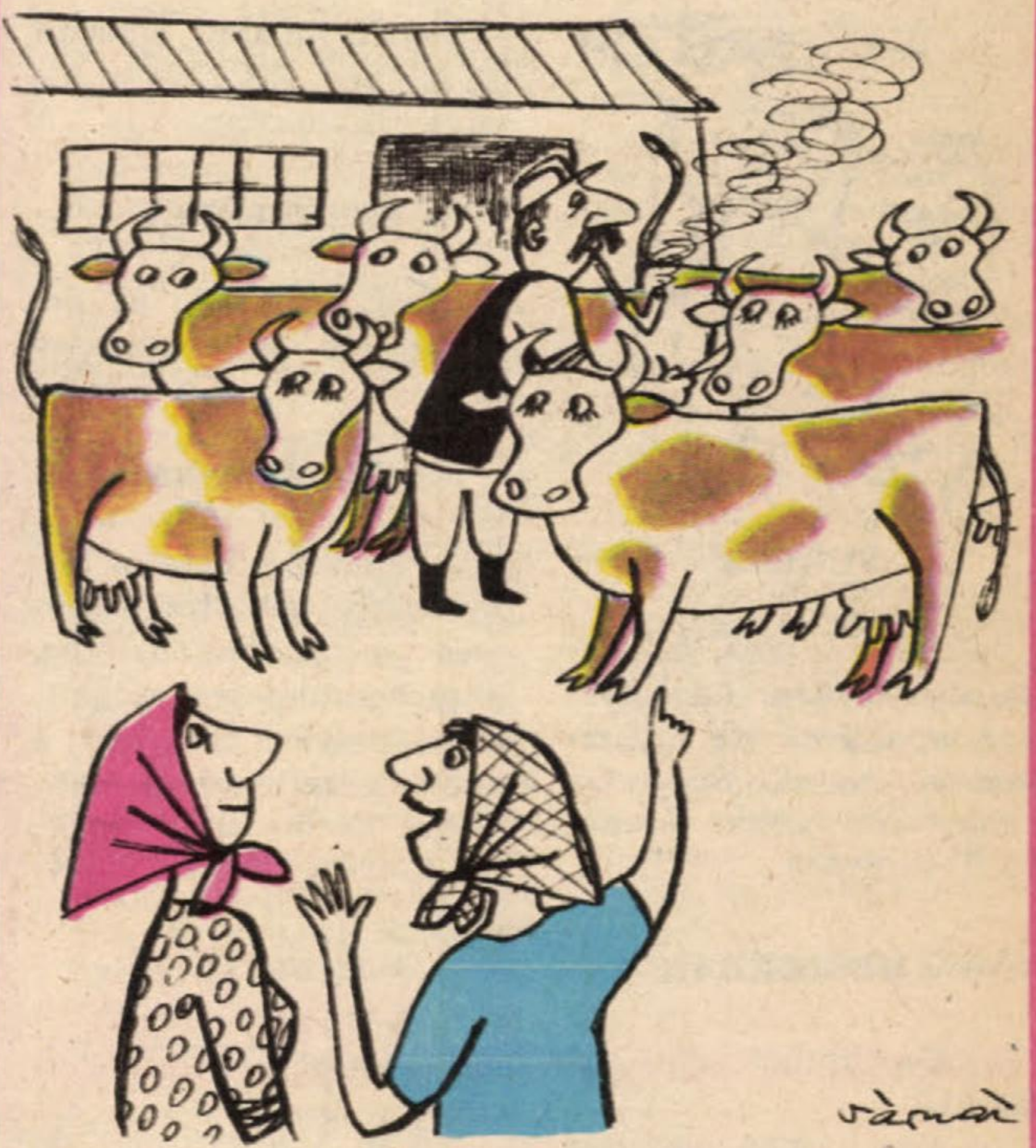

– Látod, az ott a férjem, aki pipázik...

néni

győzök csodálkozni. Mi volt ez?

Lehet, hogy az új néni nem merte nem ideadni a kulcsot. Abból csak cécó lett volna. Egy ilyen sáros fejű őrült még gorombaságokat is ordítozhat az embernek, tudomisén, „a seprődre ülj, nyanya...” De akkor miért mesélte a gyomorideget?

Talán valami önigazolásnak szánta az egészet. Amire szükség esetén hivatkozni lehet.

— Olyan szépen végighallgatta a kórismémet — diktálja majd jegyzőkönyvbe a kerületi kapitányságon. — Honnét gondolhat- [illegible] hogy kirámolja a súlyemelő-szertárt és felgyújtja a tanmedencét?

Az is lehet, hogy az új néni afféle kalmárlélek. Szolid kufár, aki mindennek az árát felszámolja. Én odaadom a zuhanykulcsot, csak előbb végig kell hallgatnod az anamnézisemet. Hoci-nesze.

Állok a zuhany alatt. Forró és tűhegyes vízcseppek klopfolják a fejemet. Lehet, hogy már nem is sáros. Az jut eszembe, ami tegnap ilyenkor is eszembe jutott, meg holnap ilyenkor is az eszembe jut majd. Hogy nem volt hülyegyerek, aki a meleg vizet feltalálta.

És akkor hirtelen értem már. Az új nénit.

Alighanem úgy lehet, hogy nekünk most már cirka mindenünk megvan, ami igazán fontos. Nem kell éhezni, nem kell fázni, rongyokban járni. Hát akkor tovább néz az ember és egy kis kedvességre vágyik. Megértésre. Érdeklődésre. Legalább, hogy végighallgassák a kórtörténetét.

És, miután mindez ingyen van.. miért tagadnánk meg tőle? Emberek vagyunk, ha nem is mindnyájunkon venni észre.

Saját végtelen bölcsességemben megnyugodva törülközöm. Szép az élet, trallala. A cipőmet kötözöm, amikor macerálni kezd egy ronda kis gondolat.

Hogy én meg miért hallgattam végig az új nénit?

Annyira érdekelt a gyomoridege?

Annyira megkapott a perisztaltikája?

Fenéket.

Zuhanyozni akartam...

Peterdi Pál

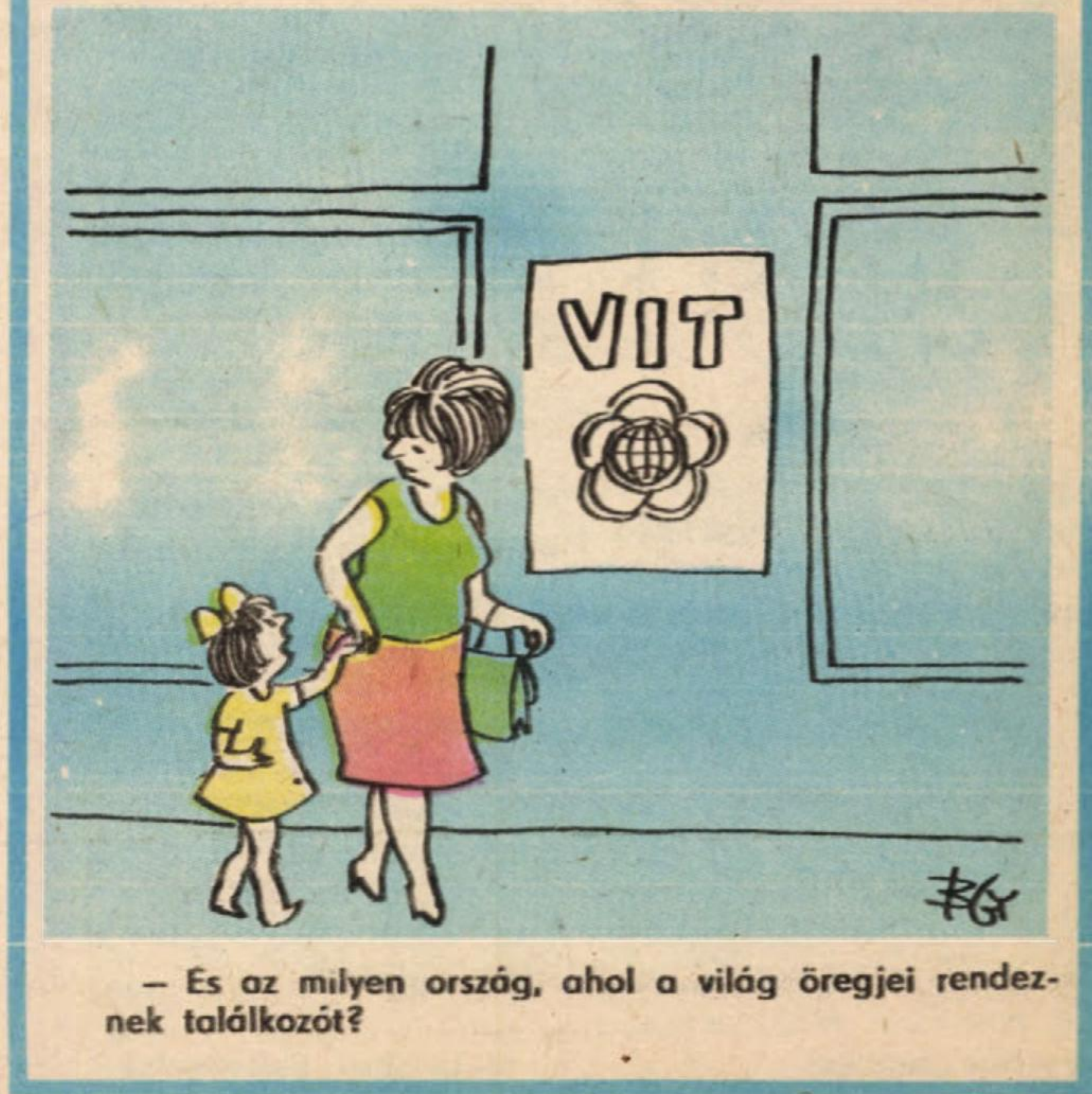

– És az milyen ország, ahol a világ öregjei rendeznek találkozót?

SZILÁNKOK

URBÁNUS LÉLEK

— Imádom a természetet, a harmatos fű illatát, az erdők zöld csendjét, csak ne kelljen kimozdulnom a Rottenbiller utcából.

ESZPRESSZÓBAN

— *Kitaláltam egy jó kis pikáns pletykát a barátnőnkről, aztán kiderült, hogy mindez igaz. Ezek után már nincs is kedvem pletykázni...*

SZÁMVETÉS

— Nem lehetek túl jelentékeny ember. Már elmúltam negyvenéves, s még egy valamire való ellenséget sem tudtam szerezni.

FURCSA

— *Nem bánom, ha társalgás közben közhelyeket mondanak, de ragaszkodom hozzá, hogy új, soha nem hallott közhelyek legyenek.*

AMERIKÁBAN

— Ön miből él, Mr. Smith?

— Van egy gazdag nagybácsim Magyarországon és ő támogat.

KÖZÉPKOR

A középkorú ember reggel fiatalon ébred, de délutánra megöregszik.

TAKARÍTÁS

Az író így szólt a takarítónőjéhez:

— *Mariska néni, törölgesse le a port az íróasztalomról, s ha már úgyis ott tesz-vesz, írjon nekem egy jó novellát.*

JÓSLÁS

— *Én kávézaccból meg tudom jósolni, hogy ez a kávé zaccos.*

PECH

— Csúnya nőt vettem feleségül, hogy ne kelljen féltékenykednem, de pechemre az asszony a házasságunk alatt megszépült.

PSZICHOLÓGUSNÁL

— *Ugye, nekem nem közönséges, hanem tudatalatti reumám van, amit nem lehet közönséges iszappakolással gyógyítani?!*

ILYEN IS VAN

Y-nak minden sikerült az életben. Ettől olyan kiegyensúlyozatlan.

SZENVEDÉLY

Bözsi néni még az orvostól is életrecepteket kér.

ÁLLATMESE

Az elefántot hosszas könyörgésre felvették eladónak a porcelánüzletbe, ahol becsületesen megállta a helyét. Ellenben a kecses gazella, aki protekcióval került oda, rengeteg tányért tört el büntetlenül.

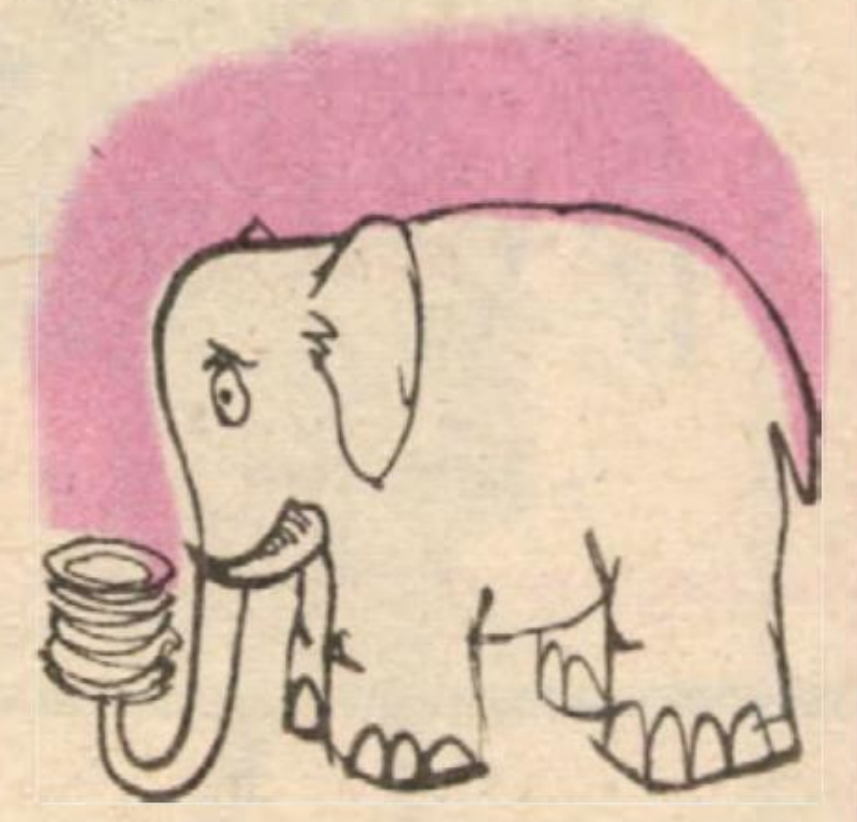

ÉRZÉKENYSÉG

Vannak érzékeny, finom lelkű emberek, akik érzékenyen reagálnak arra, ha az általuk megbántott ember visszaüt.

CSALÁDI HÁZ

— Tavaly elkezdtünk építtetni egy családi házat kétszázötvenezerért. Ha jól meggondoljuk, a mai időkben igazán nem sok az a háromszázezer. A rokonságom és a feleségem rokonsága össze is adták a négyszázezret, de miből fizetjük ki az építőknek a ház elkészítése után a másfélmilliót?

Galambos Szilveszter

NŐI DOLGOK

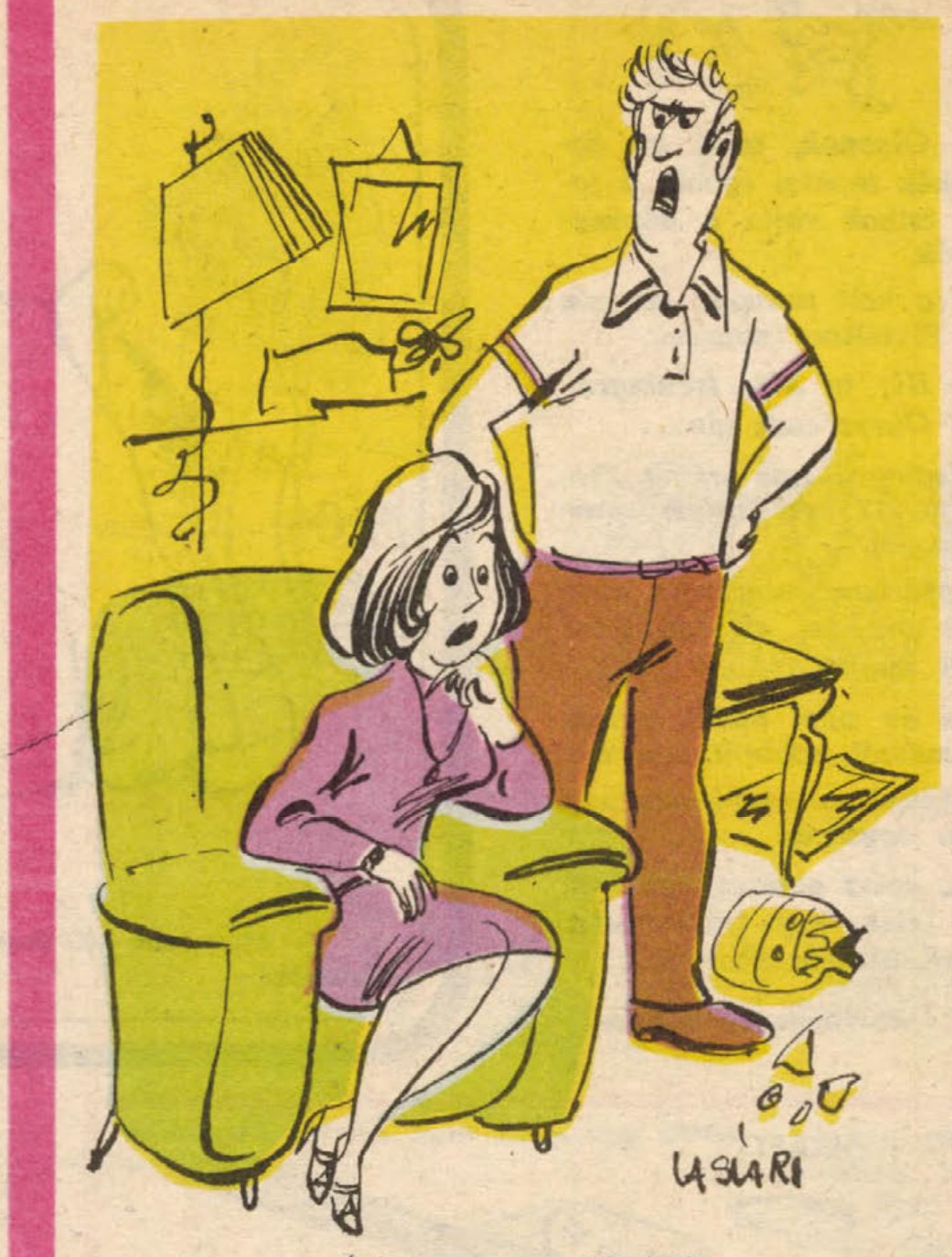

– Érdemes ennek elájulni?

VÁLTOZ AK AZ IDŐK

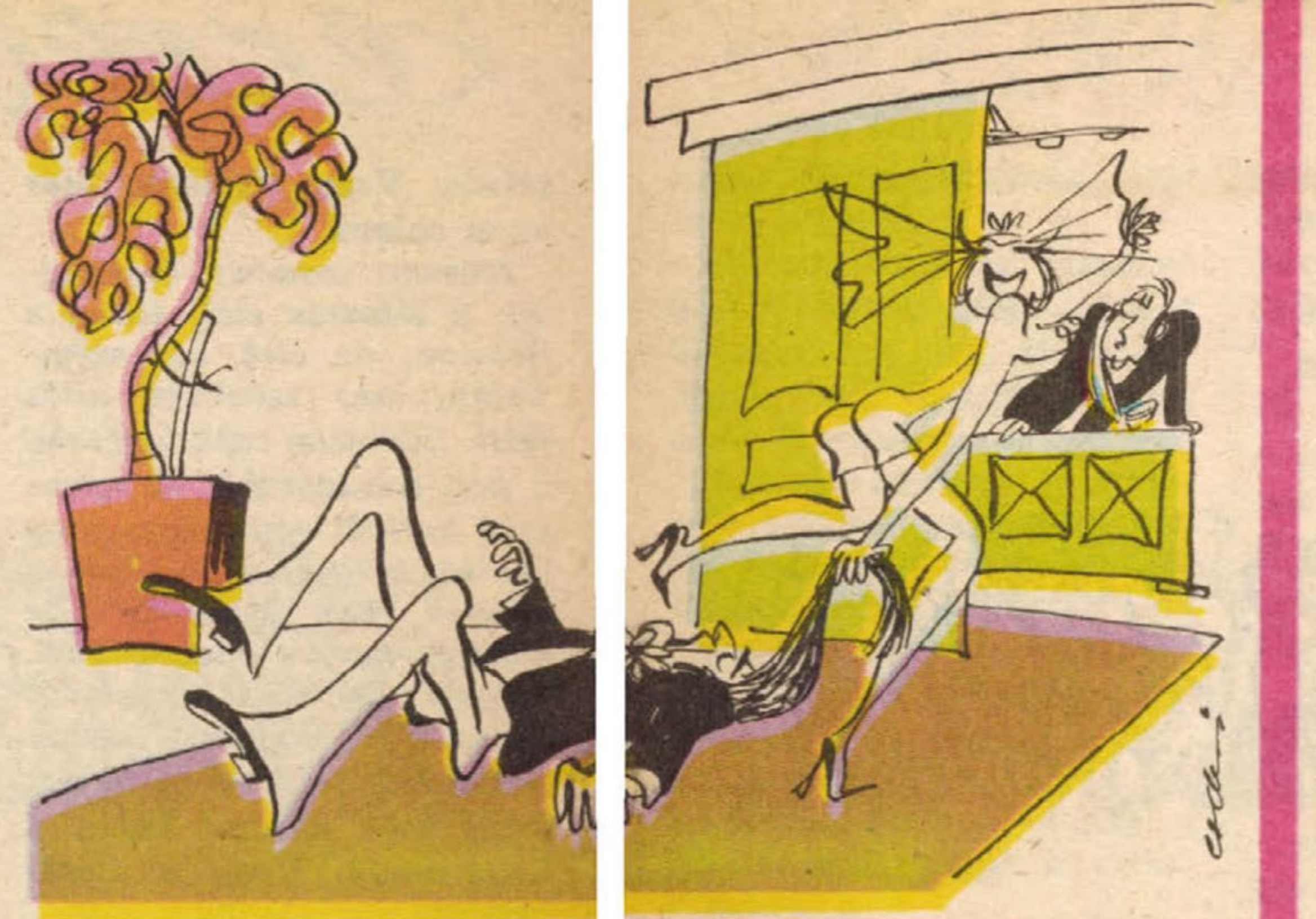

TELÍTETT BÉRHÁZ

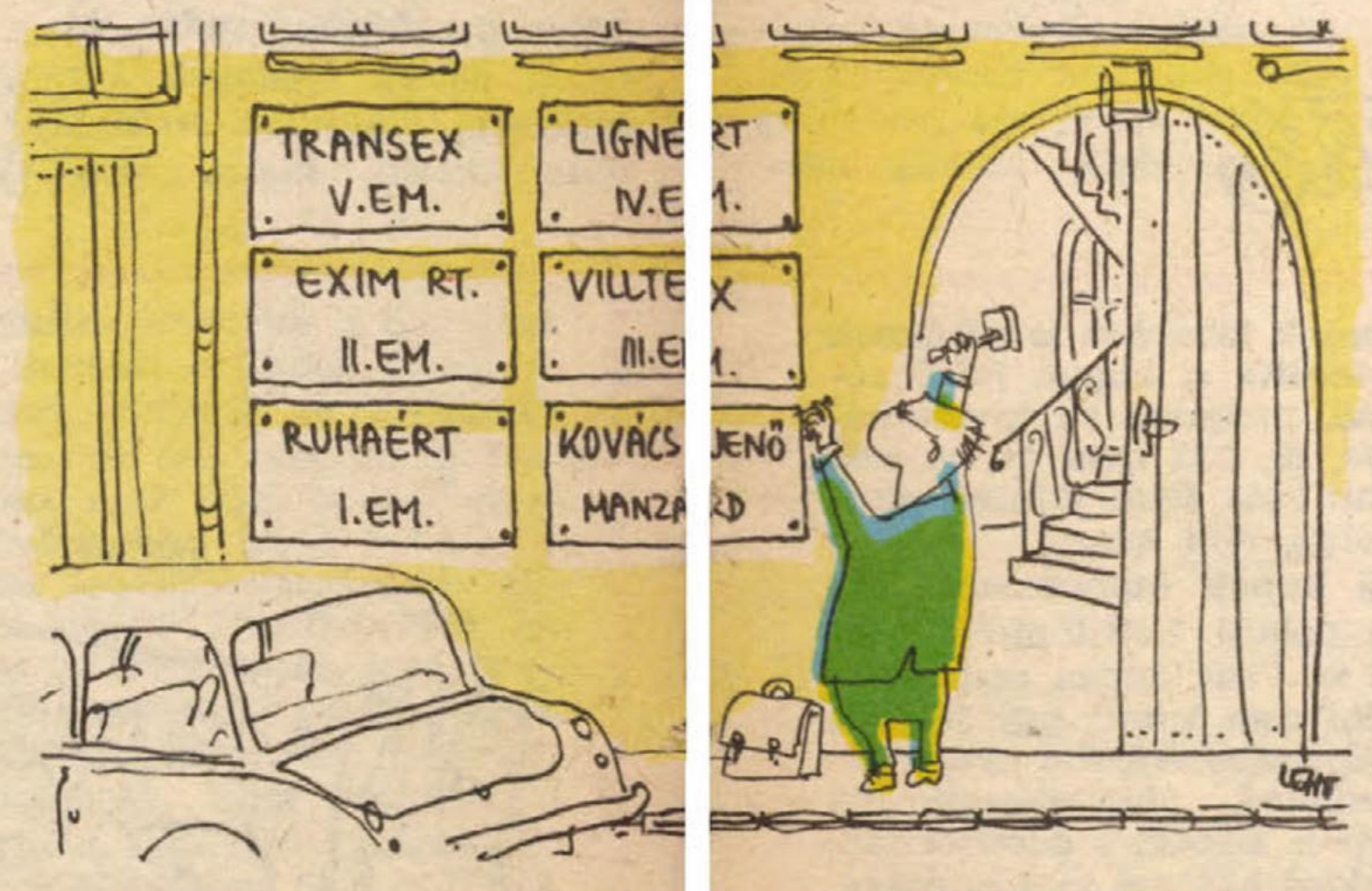
TRANSEX V.EM.
LIGNE RT IV.E
EXIM RT. II.EM.
VILLTE X III.E
RUHAÉRT I.EM.
KOVÁCS JENŐ MANZÁ D

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A fiú bejelenti az apjának, hogy nősülni akar.

— Ahogy gondolod, Robert, de többé egy fillért se kapsz tőlem — mondja az apa a fiának. — Ha elveszed ezt a nőt, számomra meghaltál.

— Akkor adj pénzt, apa a temetésemre.

DIPLOMÁCIA

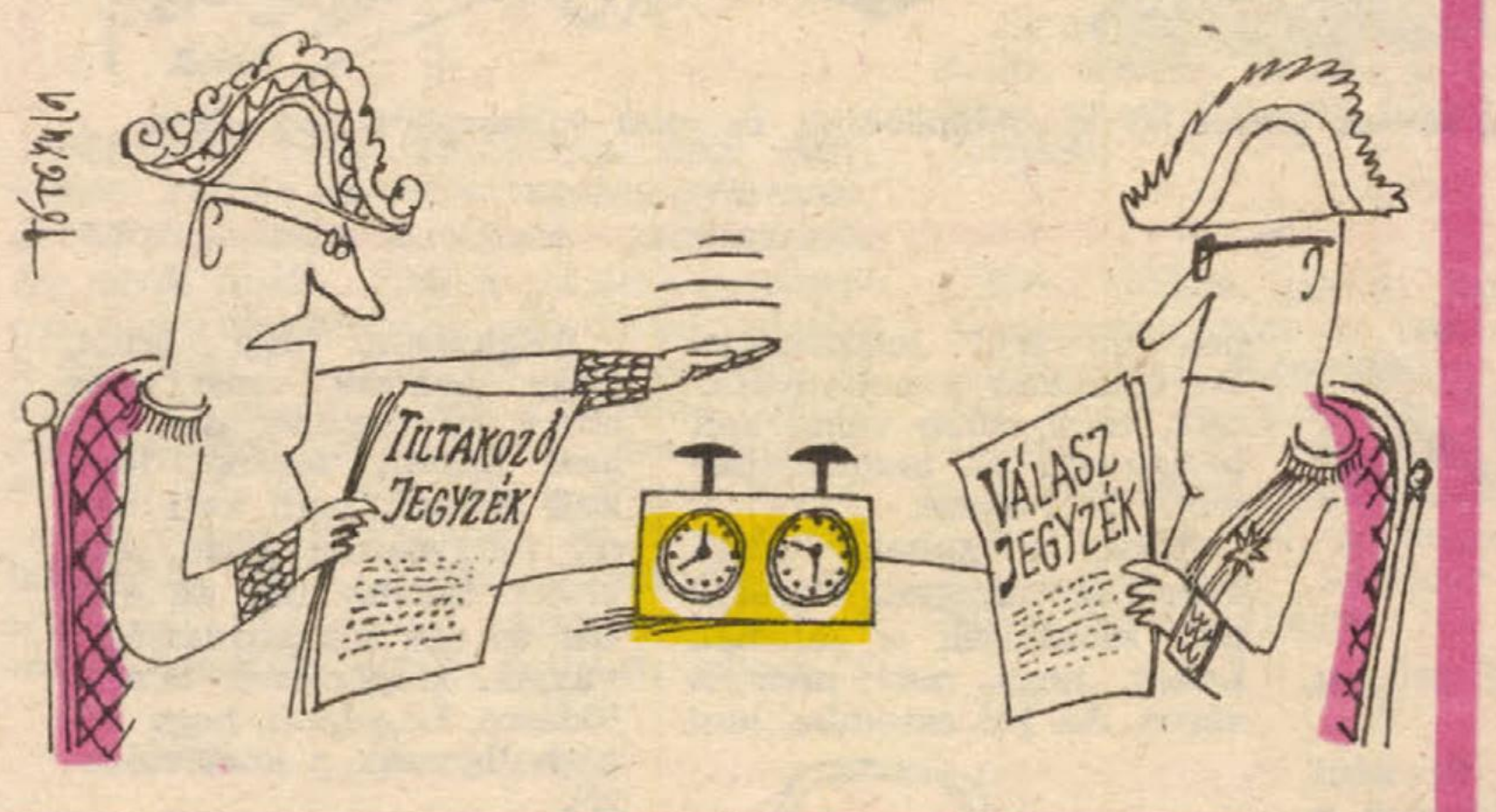

ELSŐSEGÉLY

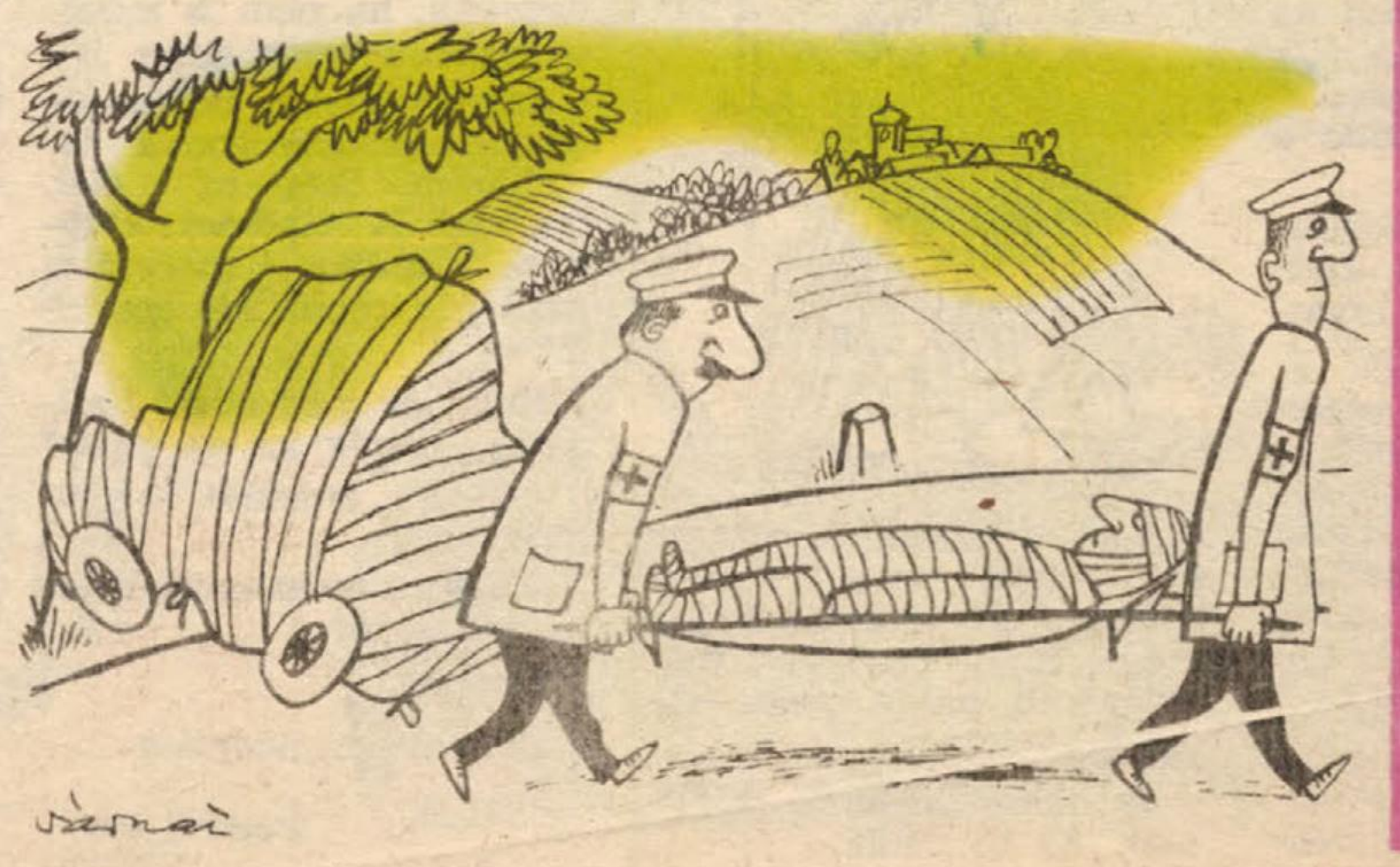

MAGYAR TÜNTETŐ

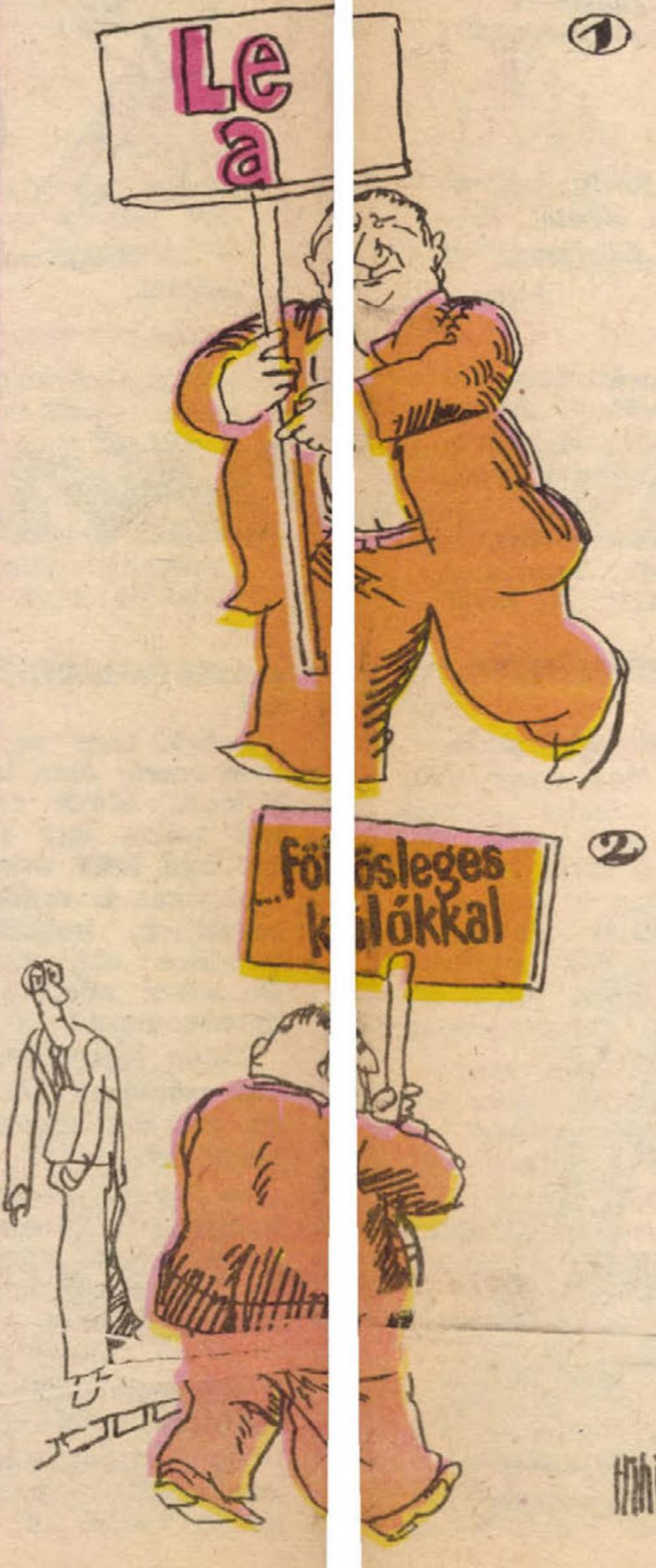

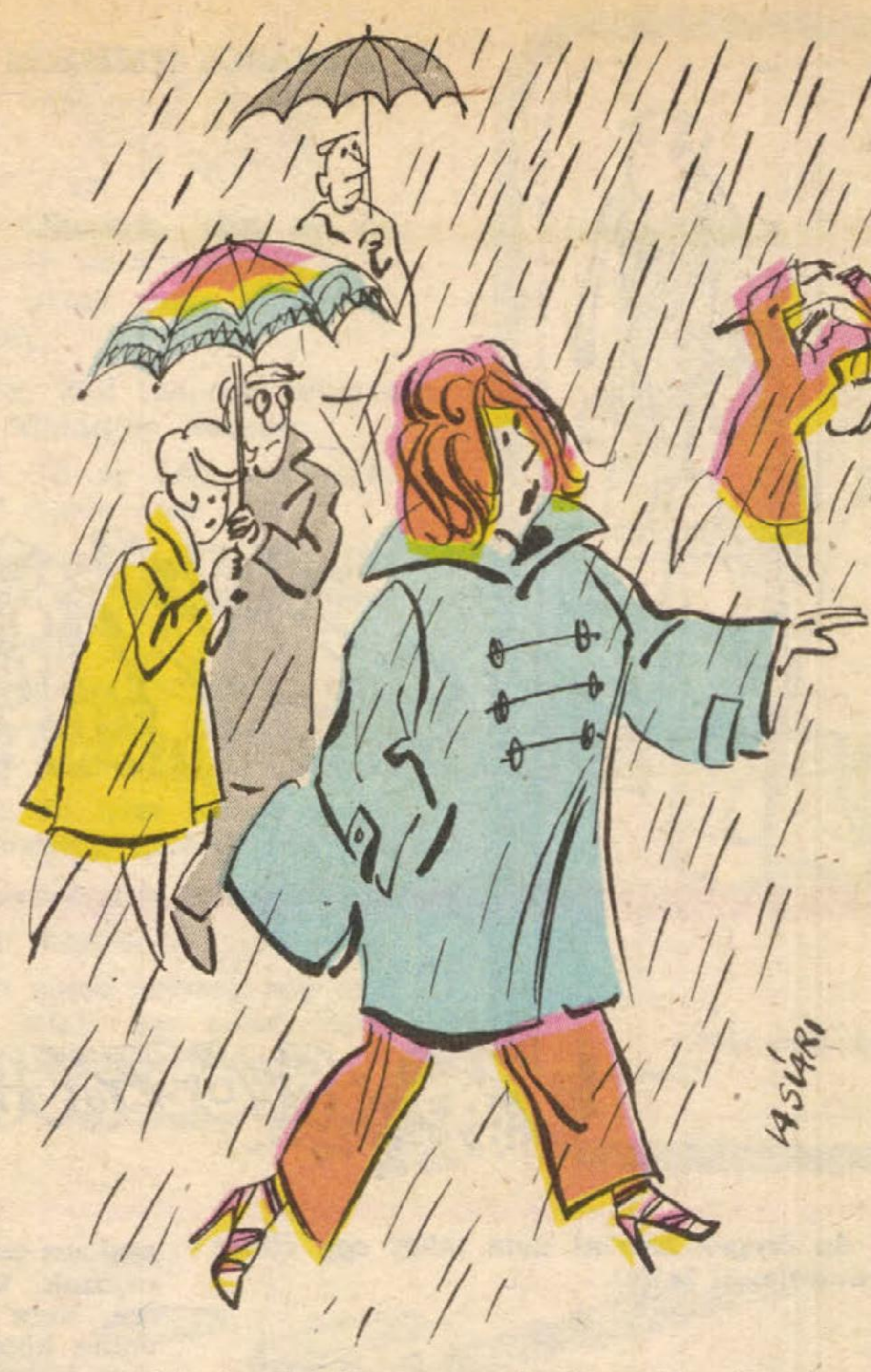

– Na tessék! Vége a szabadóras frizurámnak...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy csavargó nagy érdeklődéssel figyeli, hogy a mázoló a padot festi a parkban. Végül megszólal:

— Bocsásson meg, barátom, megszárad ez este kilencig?

— Miért érdekli ez magát?

— Tudja, nem szeretek későn lefeküdni.

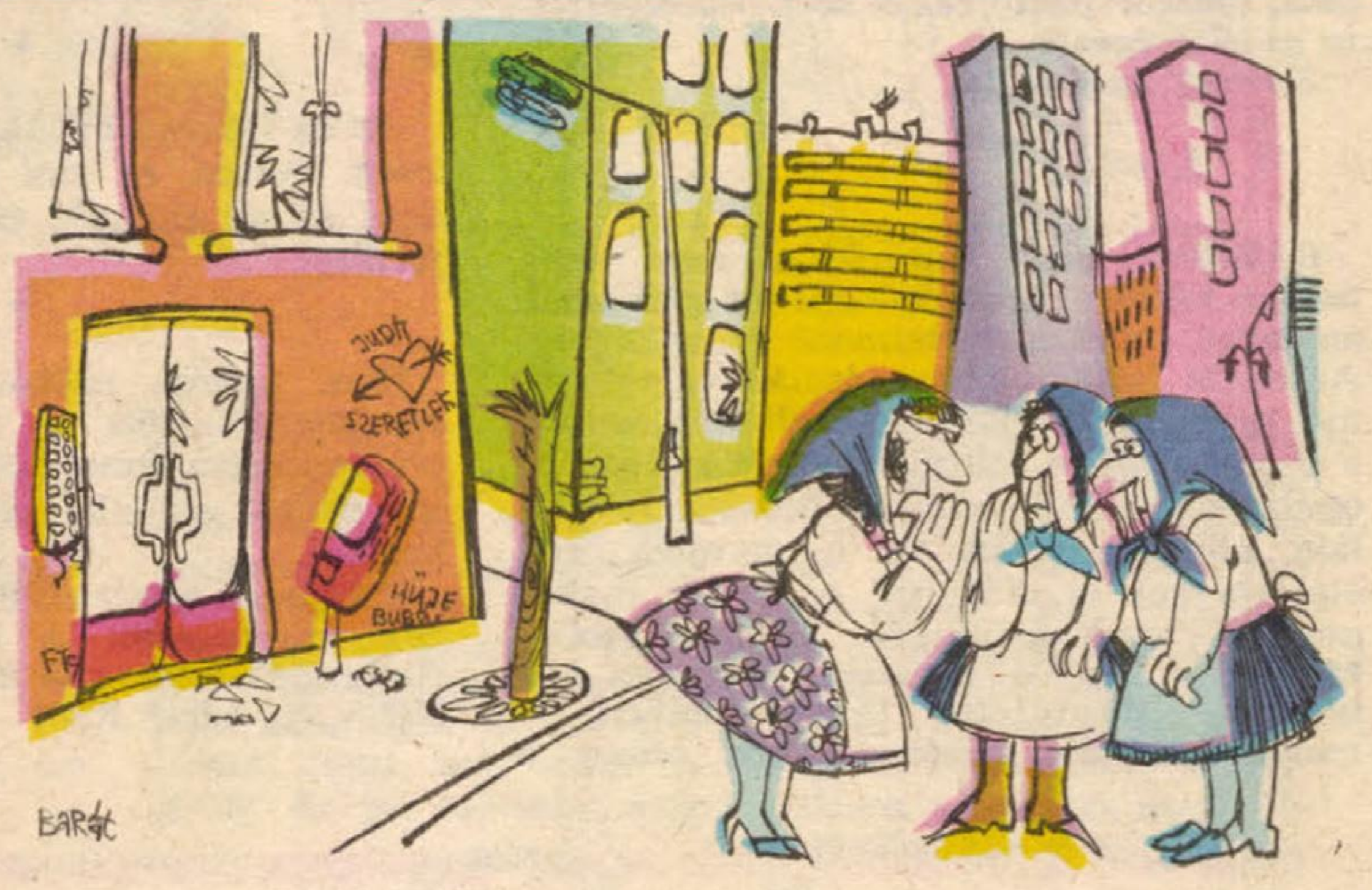

– Rontás van a lakótelepen...

IGY MULAT EGY MAGYAR VÁLLALAT

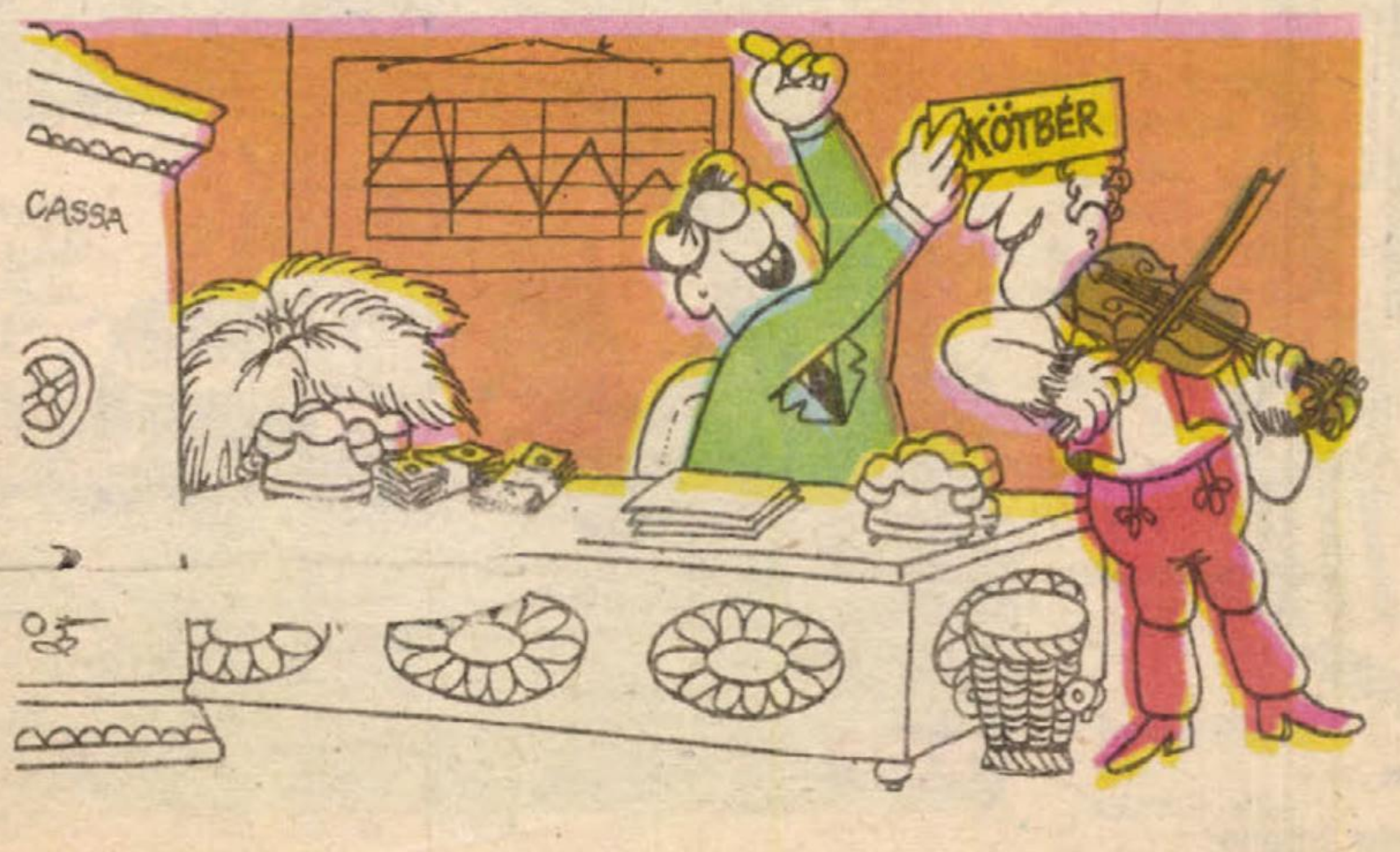

Ludas Matyi moziban

Ki mit hajt?

A nyári moziműsor egyik szenzációja a Hajtóvadászat, amely társadalmi töltésű drámának hiteltelen és lapos. Kriminek viszont — szintén az.

Jól indul pedig, az alaphelyzet hihető. Vidám kompániát hív meg vadászatra a gazdag földbirtokos, Michel Lonsdale játssza, aki hovatovább minden francia filmben jelen van. A kompánia egyik tagja autóján szívességből ideszállít egy Helen nevű szép angol lányt, Mimsy Farmert. A vadásztársaság, kivált a köztük levő két autókereskedő fivér, szemet vet a lányra, akit a fiatalabbik némi segítséggel megerőszakol.

Eddig még úgy-ahogy megesszük a sztorit. Ám ami ezután jön, az nem 18-on felüli, szellemi szintjét tekintve inkább 8 éven aluliaknak való. A fivérek ottfelejtik a puskájukat, mert mit is felejtsenek ott egy vadászaton? Visszamennek érte, a lány pedig a puskával két lépésről szíven lövi meggyalázóját, de hajszállal mellé trafál.

Sorra megtudja ezt a társaság többi tagja is. Ám mindőjükről kiderül — hoppá, most vigyázzunk, itt a nagy társadalmi mondandó! — hogy vaj van a fején. Egyiknek sem érdeke tehát hívni a csendőrséget, ahogy nemi erőszak meg emberölési kísérlet esetében illenék. Inkább a lányt hajkurásszák az őszi avaron, a különben gyönyörű erdőben, hogy megpróbálják pénzzel hallgatásra bírni. Attó meg se rezzennek, hogy közben elvérzik és meghal a nőbecstelenítő társuk —, amitől tárgytalanná válhatna az egész üldözés, mindent a halottra lehetne fogni és mindenki megmenekülne. De akkor hogy folytatódnék a film? Hogy a nő, egymaga, gyorsabban fut e sok edzett férfinál és ügyesebben rejtőzik el itt, ahol először jár életében, mint ők, akik minden zegzugot jól ismernek, s hogy ezt az angol szép Helénát végül is előre kitervelt módon és hidegvérrel belelövik a mocsaras tóba, az sem zavarja a rendezőt, sírjon érte a néző anyukája.

S boldogan élnek tovább mind, eltemetve ifjú bajtársukat, míg meg nem halnak. Mert Helent persze a kutya sem keresi, hiszen a földbirtokos se csendőrt, se búvárembert nem enged az ő mocsarainak még a közelébe sem! Ha egyszer nem engedi, az más. Akkor a francia csendőrség nyilván haptákba vágja magát és elkotródik, utóvégre hogyan is ellenkezhetne a földesúri paranccsal a karhatalom?

Ilyen csacsiság-sorozatot akar elhitetni velünk Serge Leroy, a film rendezője. Illetve közülünk csak a 18 éven felüliekkel. Talán arra gondol: a 18 éven aluliak már úgysem dőlnek be az ilyen történetnek.

Barabás Tamás

ZSÖLLYE

A labdarúgó-világbajnokság televíziós közvetítéseit színészeink is végignézték, ha ezt filmgyári vagy színházi elfoglaltságuk lehetővé tette. Kállai Ferenc az egyik — éjszaka sugárzott — mérkőzés alatt még el is szenderedett. Ne firtassuk, hogy miért. Lehet, hogy azért, mert egész nap keményen dolgozott a filmgyárban, a televízióban és a színházban, lehet, hogy azért, mert a meccs egy kicsit unalmas volt. Tény az, hogy Kállai még horkolt is a készülék előtt. A felesége megrázta.

— Ferikém, eredj aludni!... Már tizenkettő van!

Kállai felugrott a fotelből:

— Kinek a javára?...

Telly Savalas, a népszerű Kojak nemrégiben részt vett egy estélyen, ahol a háziasszony nem más volt, mint Barbra Streisand. A művésznő közismerten szókimondó és néha kissé tapintatlan is. Így aztán senki nem rökönyödött meg túlságosan, amikor így fogadta Savalast.

— Helló, öreg fiú! Már megint ilyen kopaszon jöttél el hozzám?

Savalas nem jött zavarba.

— A kopaszságnak is megvan a maga haszna, drágám!... Tíz perce még a filmgyárban forgattam és ha hajam lenne, bizonyára elkéstem volna az estélyedről, mert akkor legalább húsz percig kellett volna fésülködnöm. Így csak megigazítottam a nyakkendőmet... és máris kész voltam...

Rátonyi Róbert

MI LESZ VELED FÖLDECSKE?

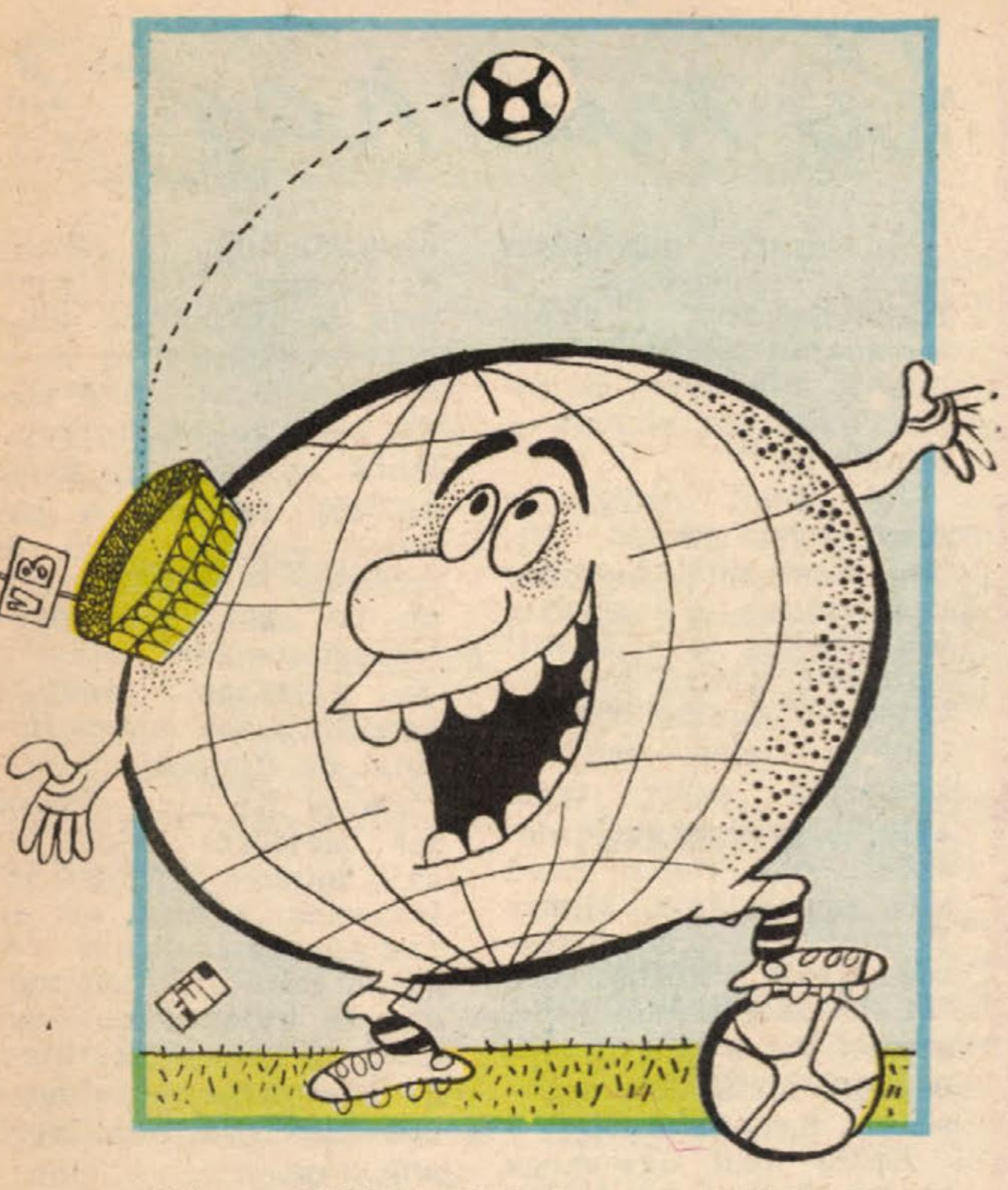

– Jól van, fiúk! Ezt lőjétek, ne a rakétákat!

MEGJELENT!!!

LUDAS MAGAZIN
1978. 6. SZÁM
BÜNTETLEN BŰNÖK
ÁRA [illegible] FORINT

AZ ÁLTALÁNOS LESZERELÉS UTÁN

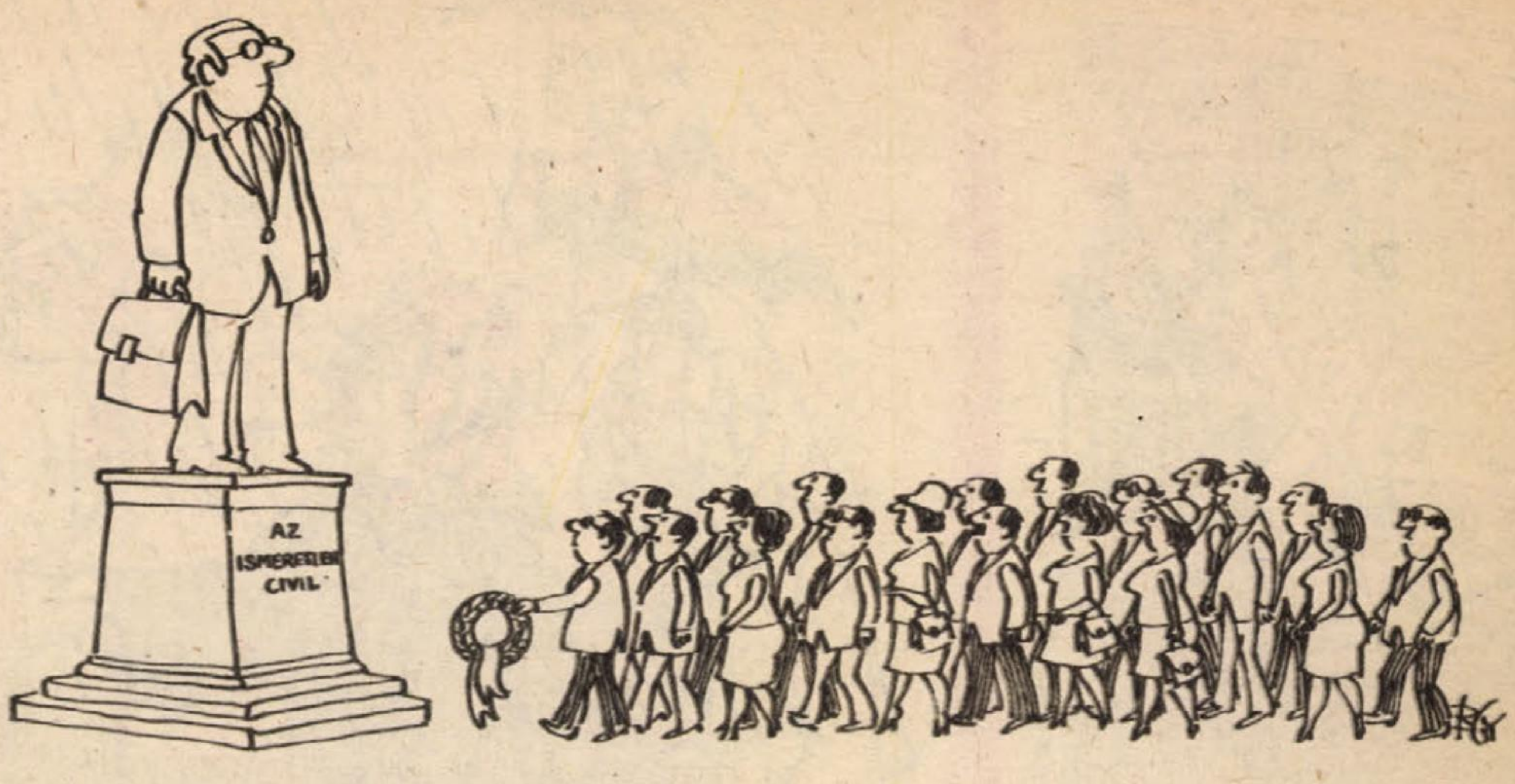

SZÓSZÖCSKÉK

Az öregek szerint nem lehet egy életet büntetlenül leélni.

+

Kezdetben vala a *Mikrolíd* együttes. Később a rádióműsorban, sőt a plakátokon is *Mikrolied* lett belőle. Tagjai ideigóráig még küzdöttek a helytelen írásmód ellen, hiszen ha valaki, hát ők pontosan tudták, hogy a „líd": görög hangsor, nem pedig német dal. Aztán feladták a kilátástalan harcot.

A tudatlanság nyelvteremtő ereje kifogyhatatlan.

+

Azt kérdi egy kisfiú: „Mi a csudának futotta halálra magát az a marathoni katona, amikor pedig senki sem veszélyeztette az elsőségét?"

Korunk gyermeke.

+

Rájöttem, hogy hazánkban nem egy-, hanem kétféle csavaros-kupakot gyártanak az üdítő italokat tartalmazó palackokhoz. Az egyik fajtát előbb a család valamenynyi tagja megpróbálja elfordítani; később a szomszédot is áthívják. Amikor már az egész emelet szép piros, s minden homlokon csinosan gyöngyöz a verejték, egy élesebb kés is előkerül, a kupak makacsabb csomópontjainak általmetszésére. Miután a kés — egyszerű körpálya helyett — megfutotta (hegymenetben) a maga spirálját, szinte halljuk, ahogy a makacs csomópontok továbbra is röhögnek rajtunk. Végül leválik a kupak *felső* része. Nem az alsó, melynek ez hivatalból volna kötelessége, de hát nem ez az első eset, hogy valamit csak felső szinten sikerül elintézni, holott alul kéne.

A másik fajta kupak humorosabb. Simán, erőfeszítés nélkül fordítható el. Mi több, pörgethető is. Csak éppen nem nyitható. Leráncigálni sem lehet; úgy látszik, belülről tapadókorongocskákkal van ellátva. Körbemetélnéd, ám elforog. Itt fölfelé kell vágni a késsel, s darabokban, mintegy szirmonkint hántani le a kupakot. Tekintve, hogy a kupak szirmai élesek, az eljárás vége előtt rendszerint színre lép a vatta, a géz meg a leukoplaszt is.

Utána ihatunk. A saját — immár némileg hiányos — bőrünkre.

+

Az az író, aki köpönyeget fordít, jellemtelen. Persze, ez alól is van kivétel. Például az az író, aki Gogol „Köpönyeg"-ét fordítja.

+

Nem tudom, próbát kukorékoltatnak-e alkalmazás előtt a titkárnőkkel. Annyi mindenesetre kétségtelen, hogy a képesség nélkül eszükbe sem juthat a telefont kezelni.

Állításom könnyen ellenőrizhető. Ahányszor megcsendül a készülék, annyiszor rikkantják bele: „Ki *kéri? Ki?"* „Ki *kéri? Ki?"* „Ki *kéri? Ki?"*

Timár György

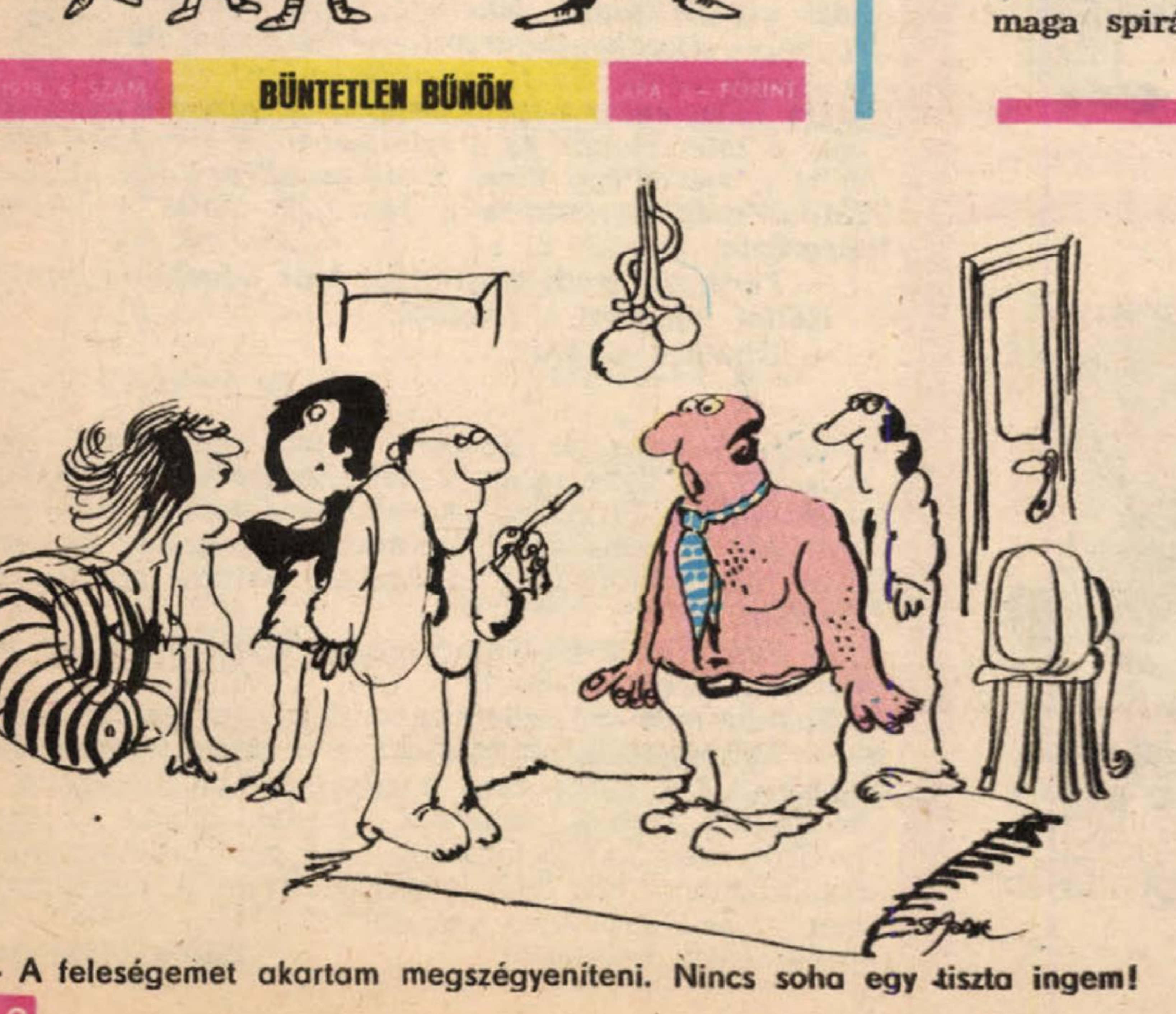

– A feleségemet akartam megszégyeníteni. Nincs soha egy tiszta ingem!

KÖLCSÖNÖS UDVARIASSÁG

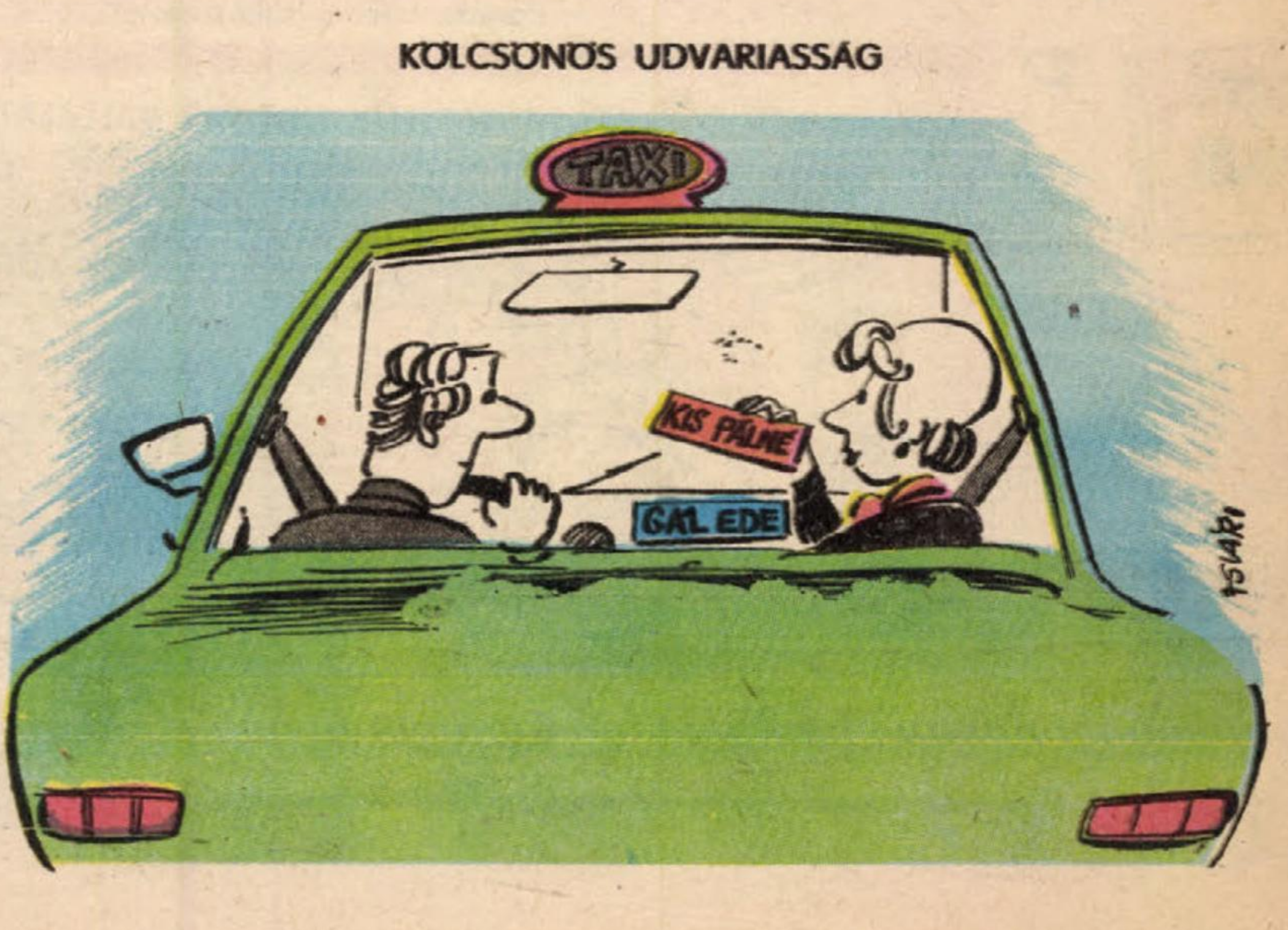

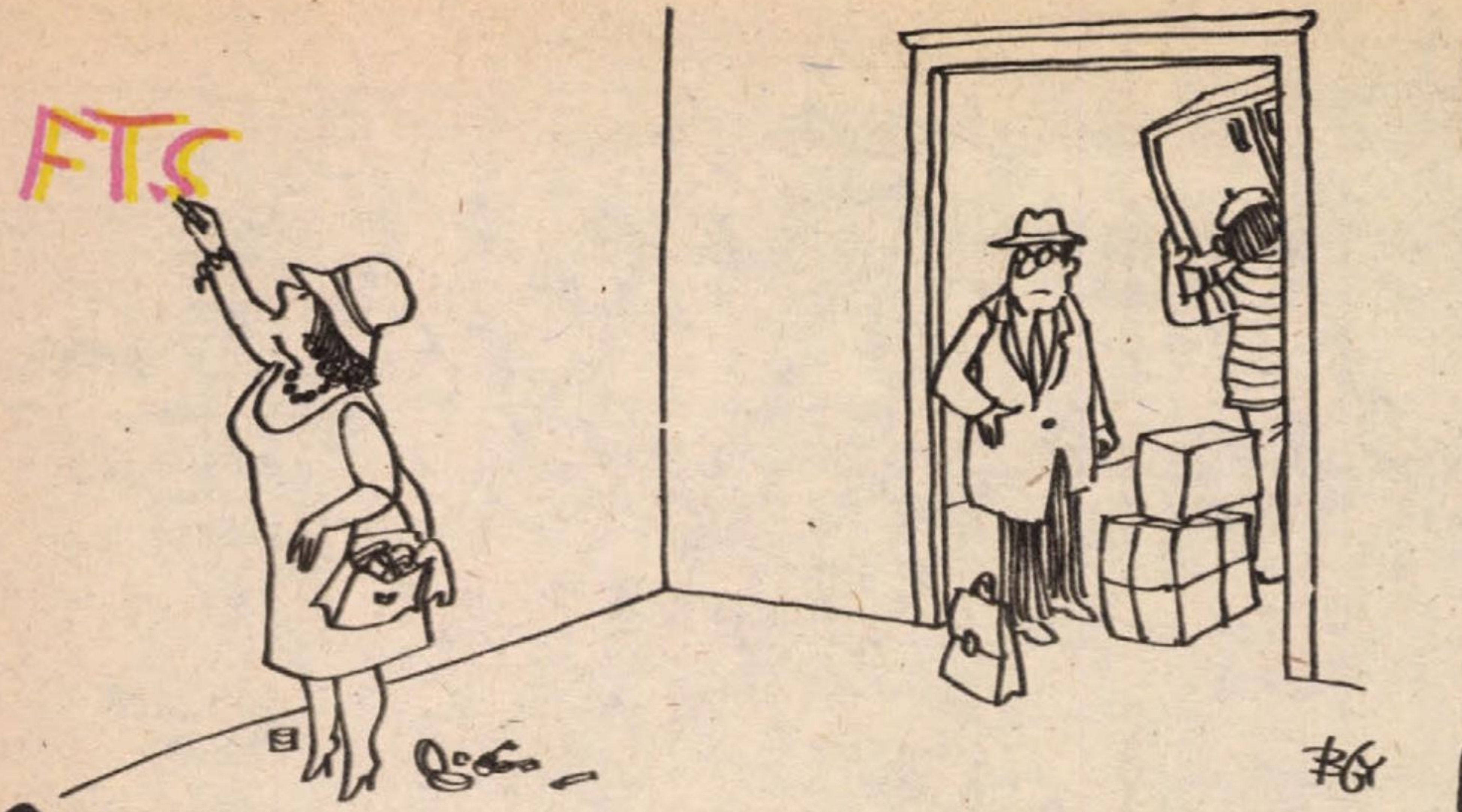

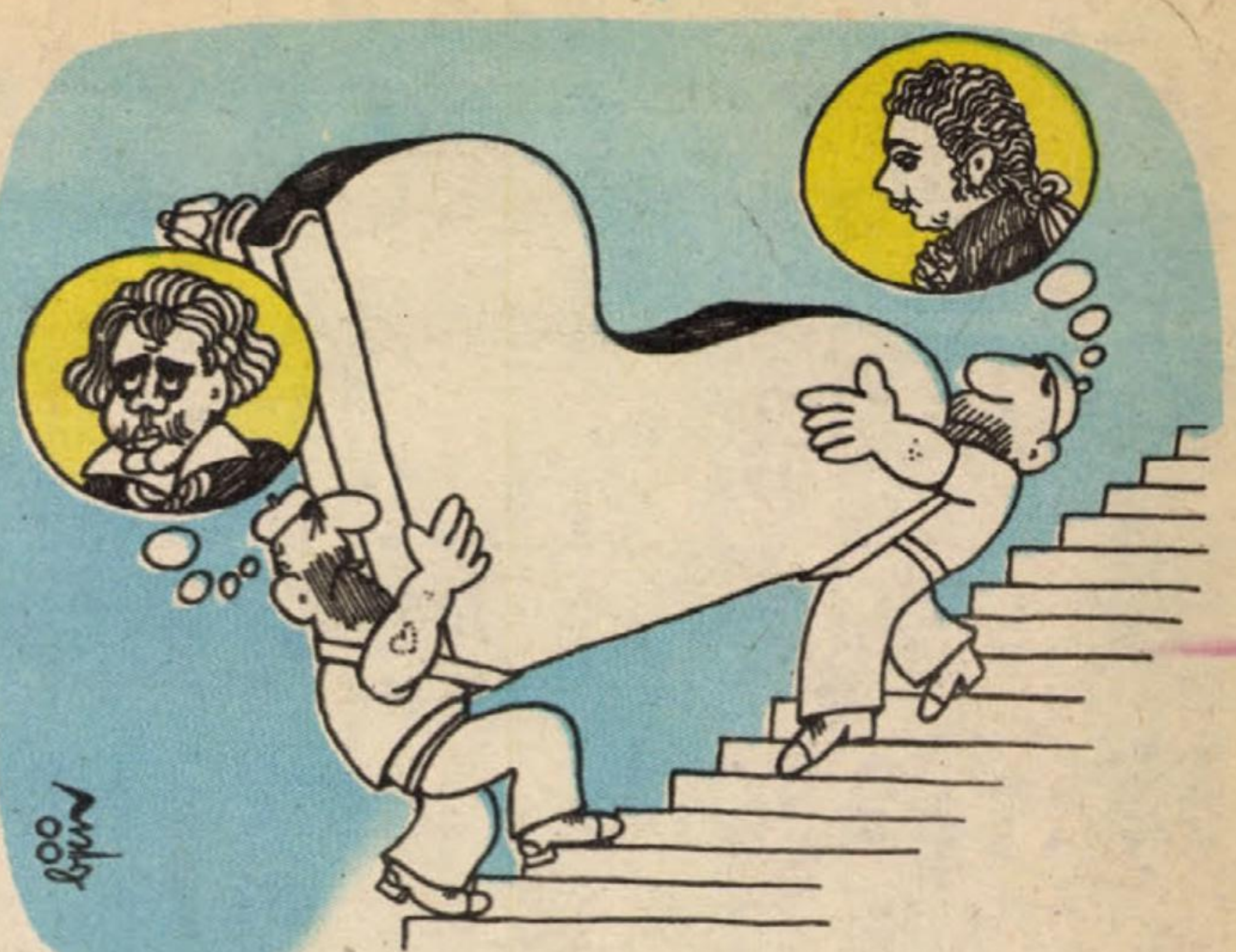

KÖLTÖZKÖDÉS

BRENNER
BALÁZS-PIRI
SAJDIK
VÁRNAI
HEGEDŰS
DALLOS
LEHOCZKI

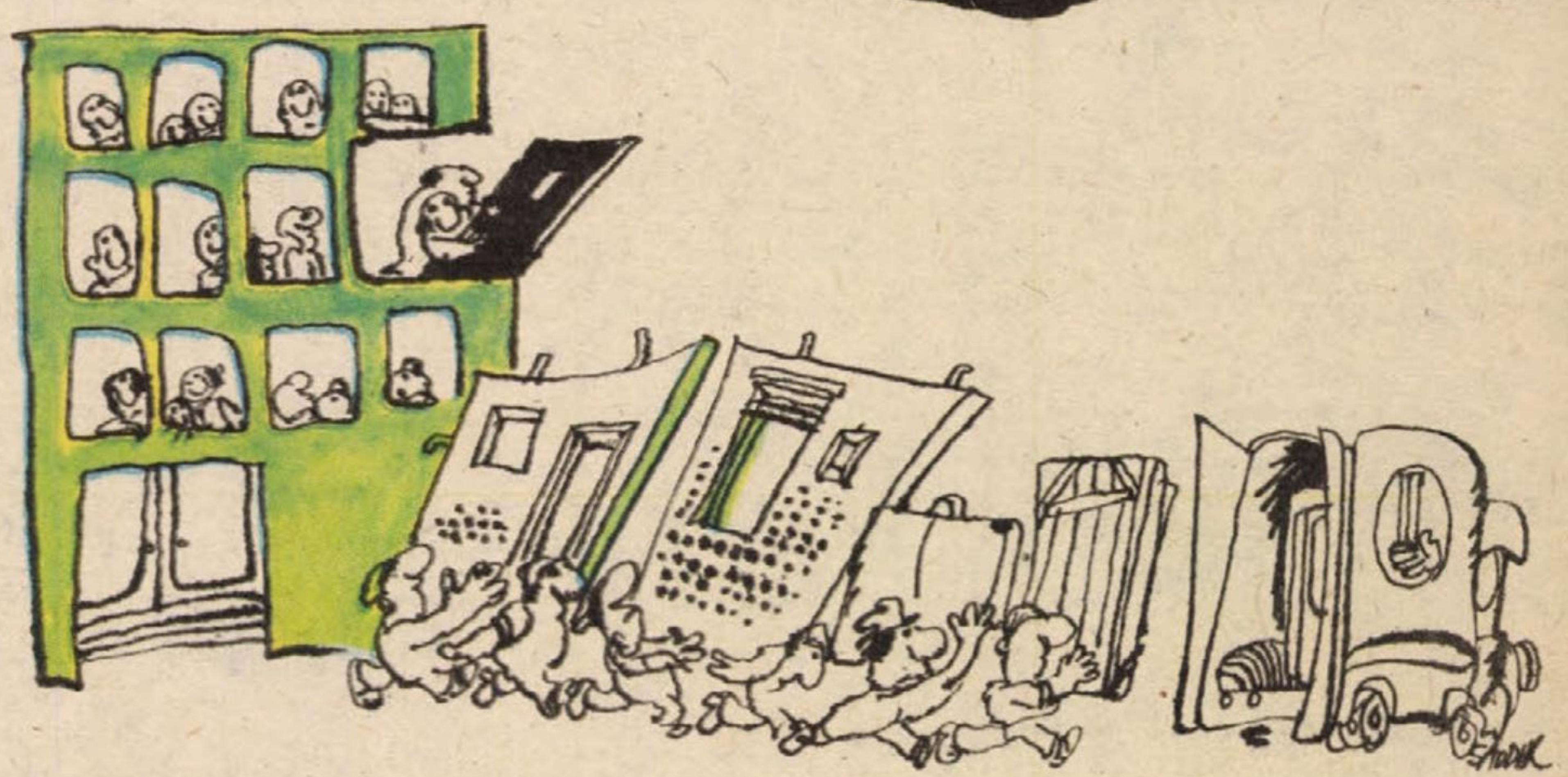

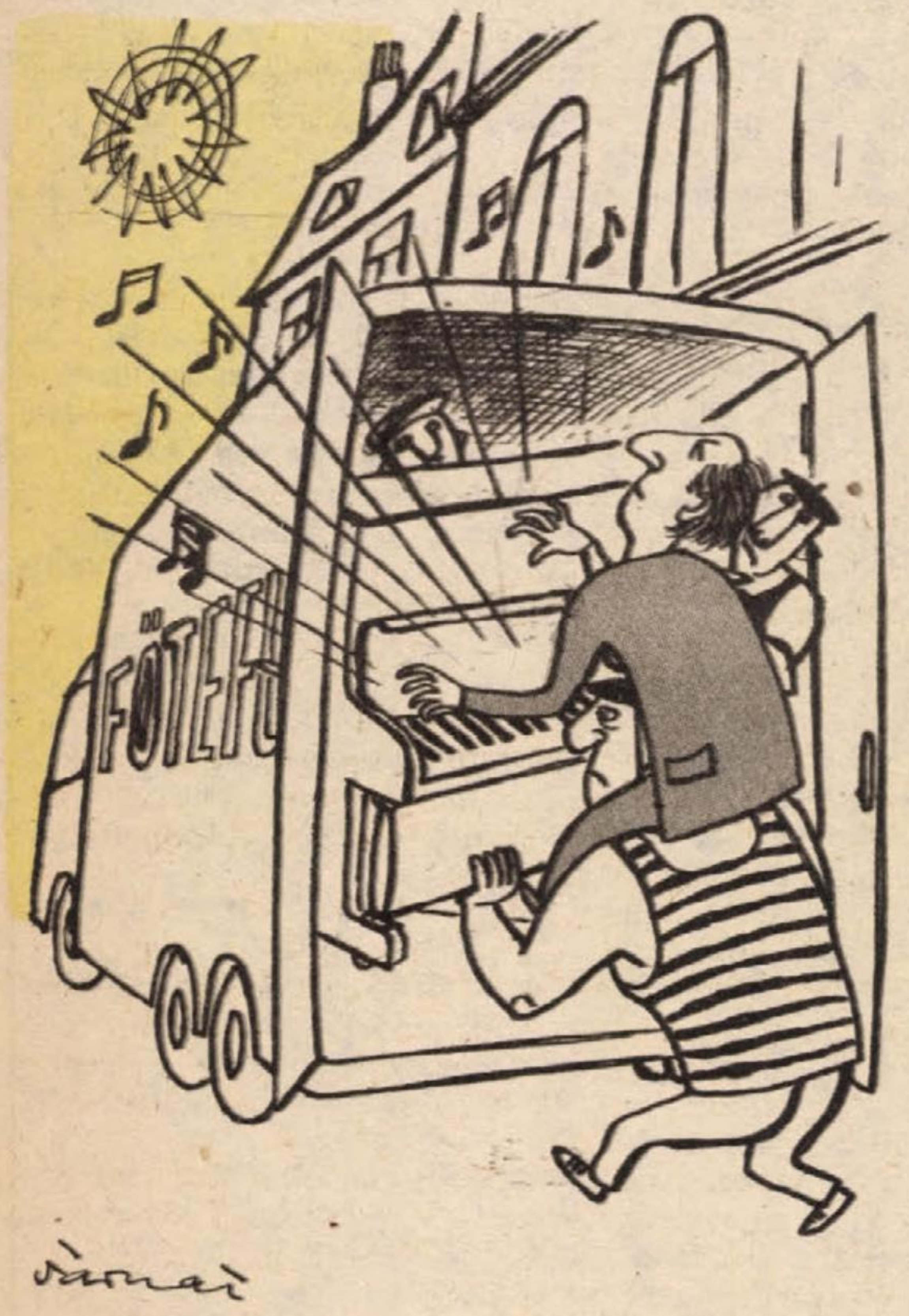
FÖTEFU
várnai

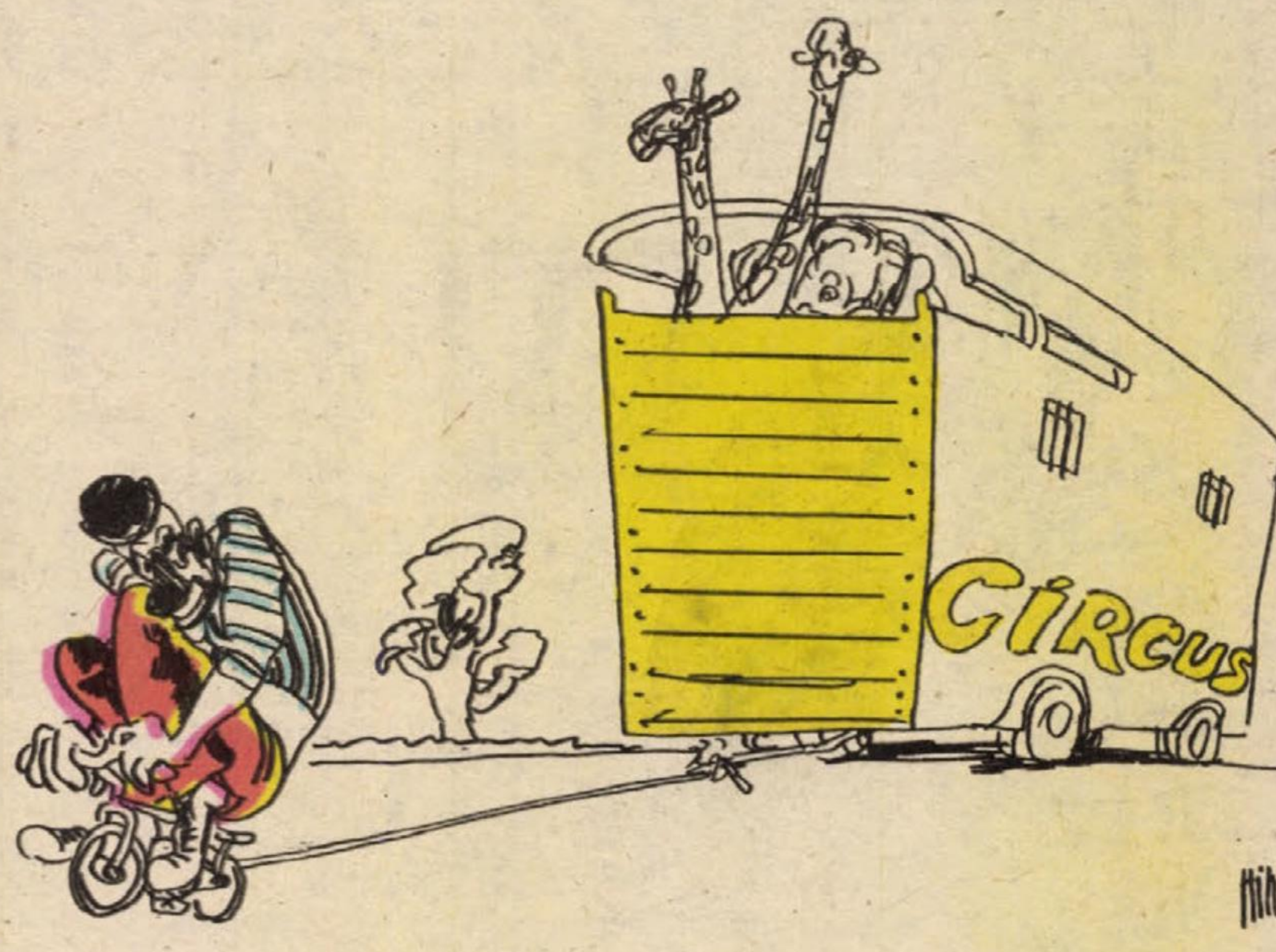

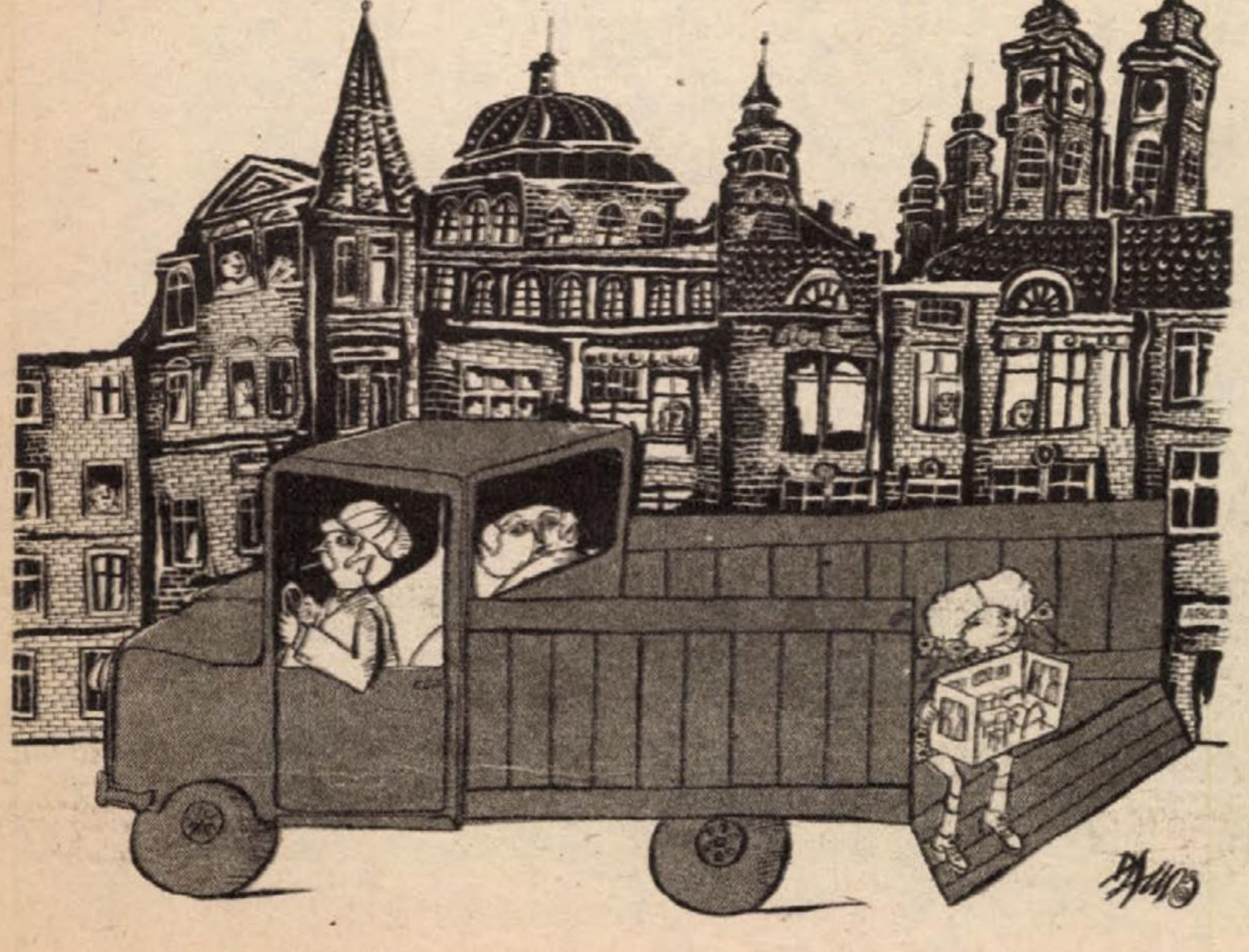

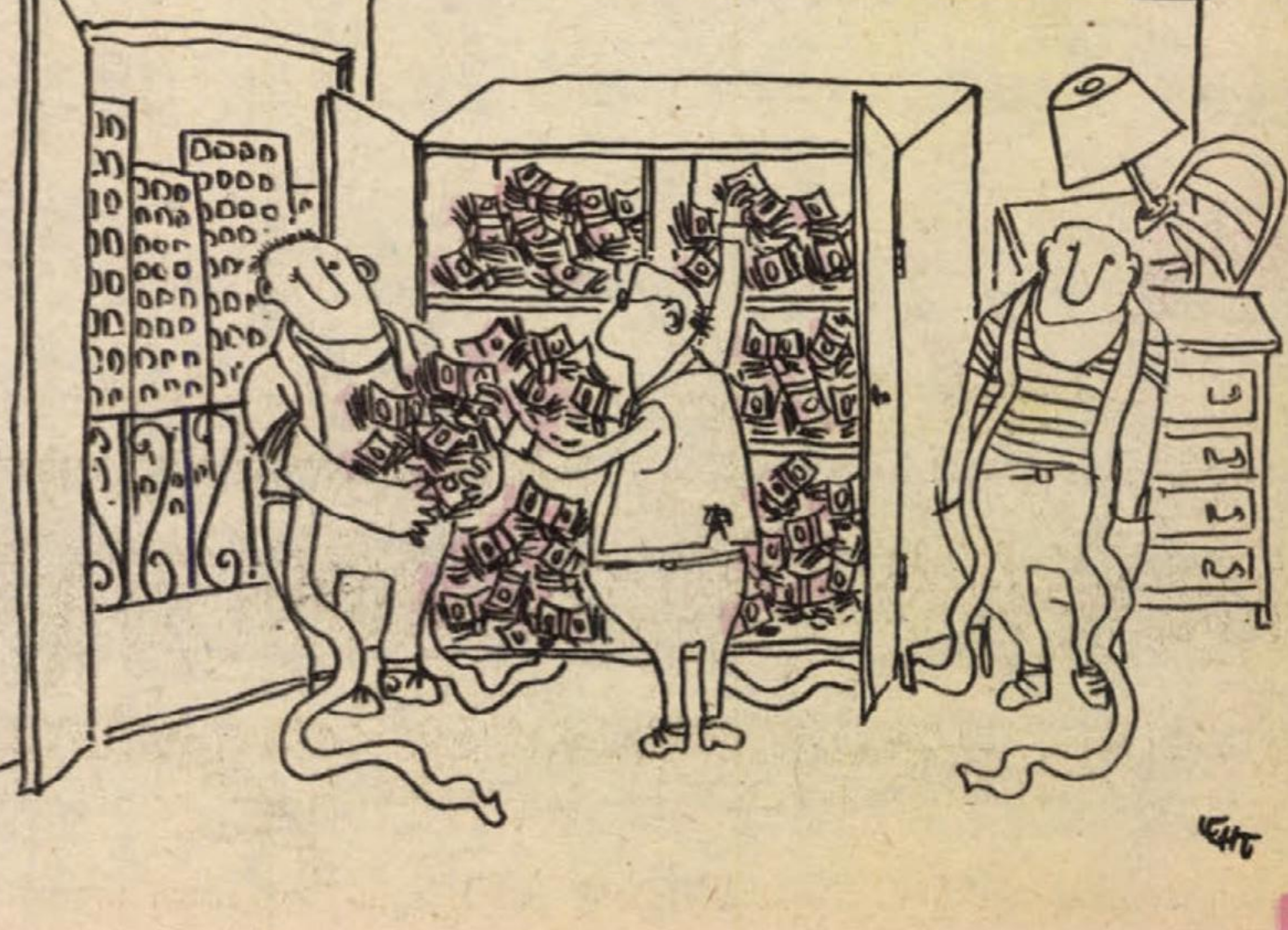

import humor

PÁSZTORIDILL

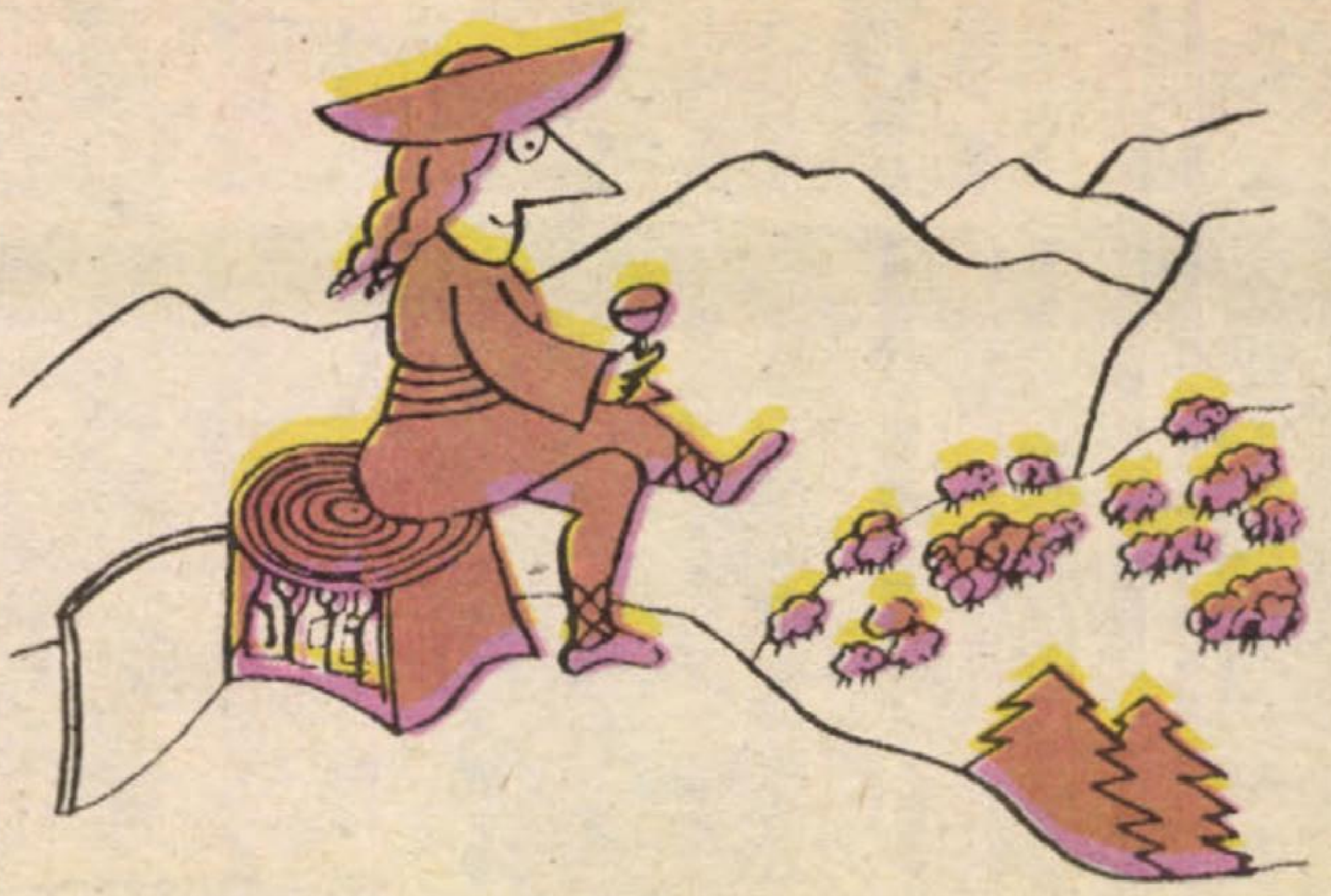

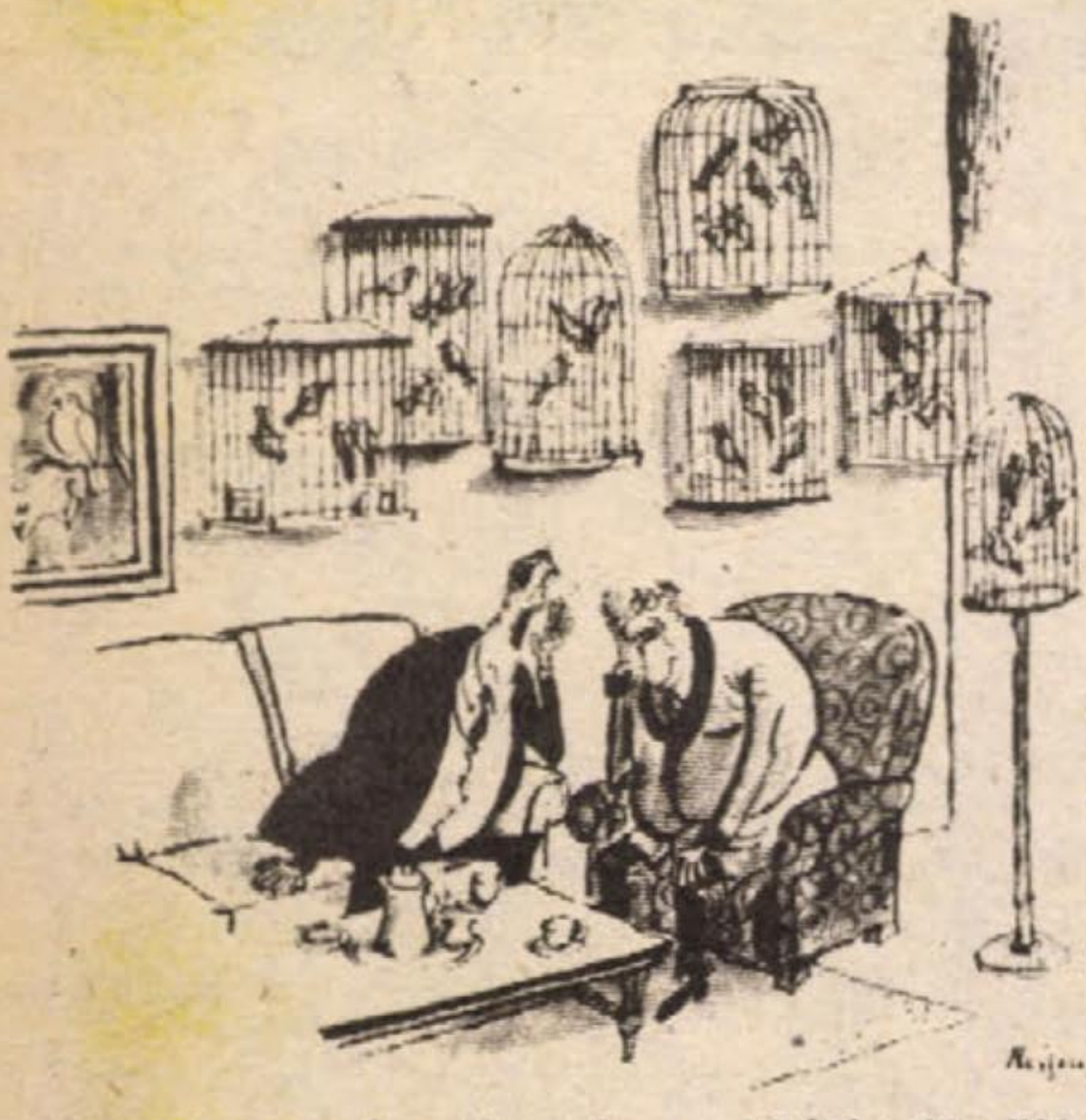

– ... és mindegyik más melódiát fütyül!

BILLENTHETŐ RAKFELÜLET

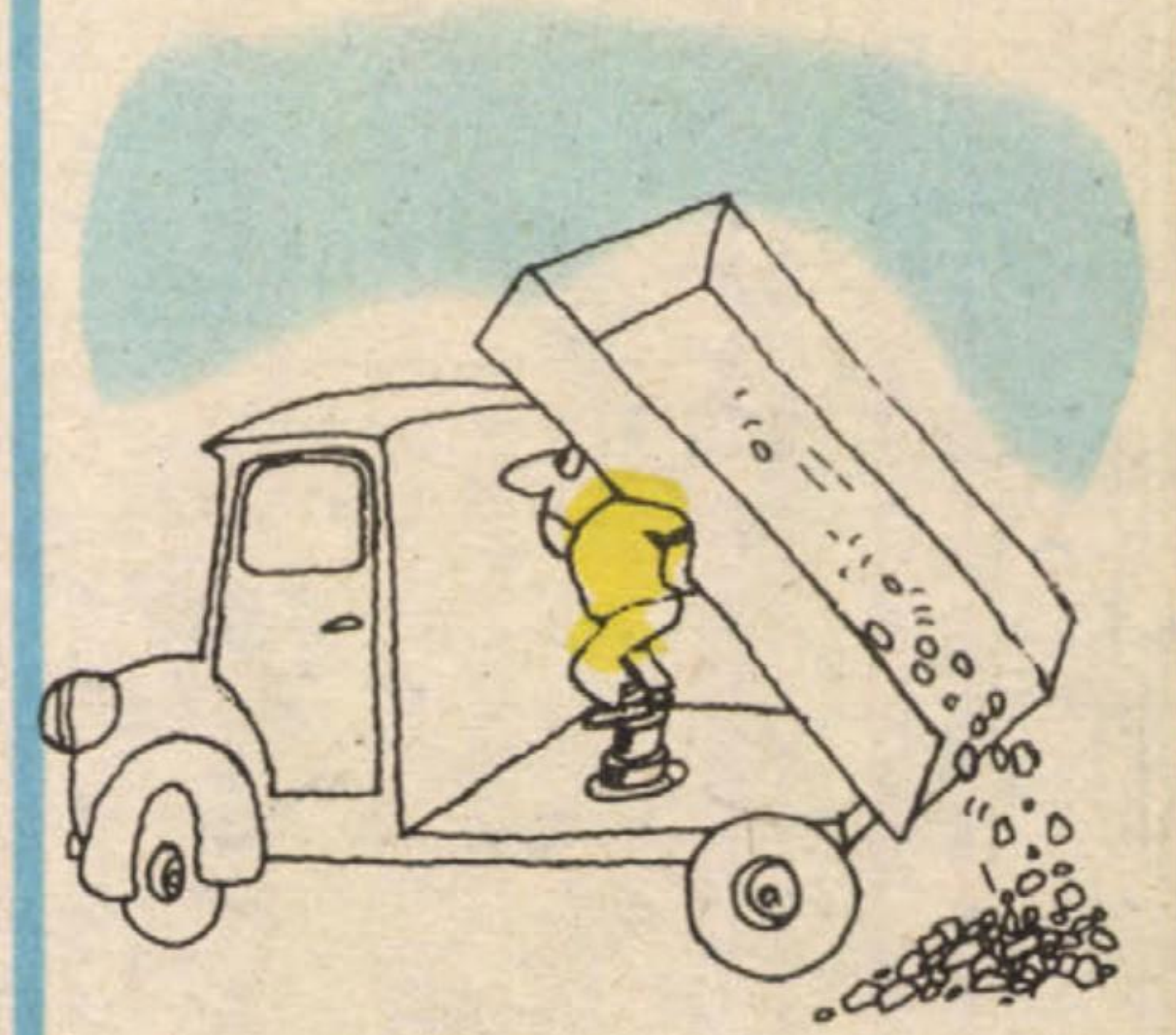

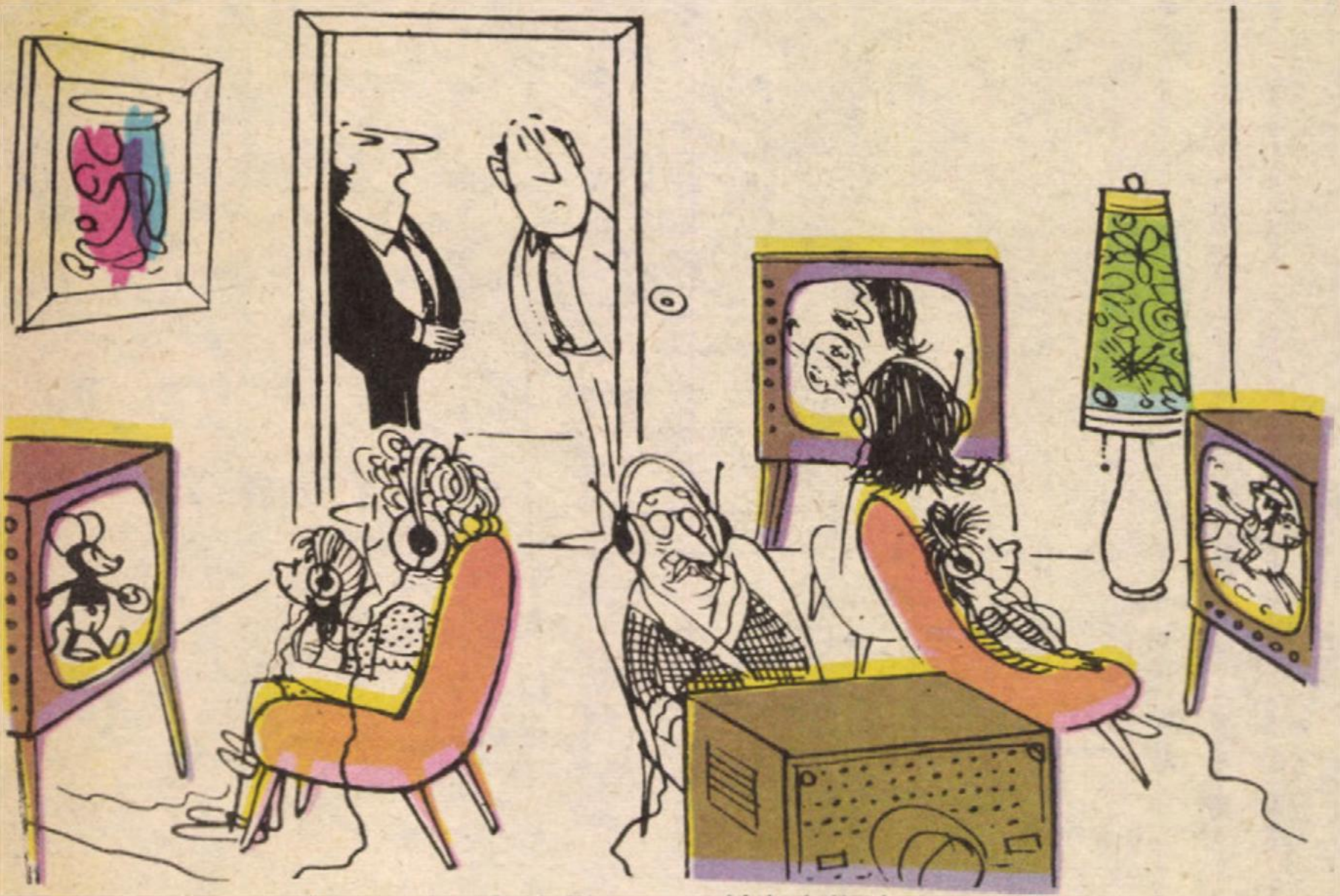

– Így most már teljes a családi béke!

ESŐS NYÁR

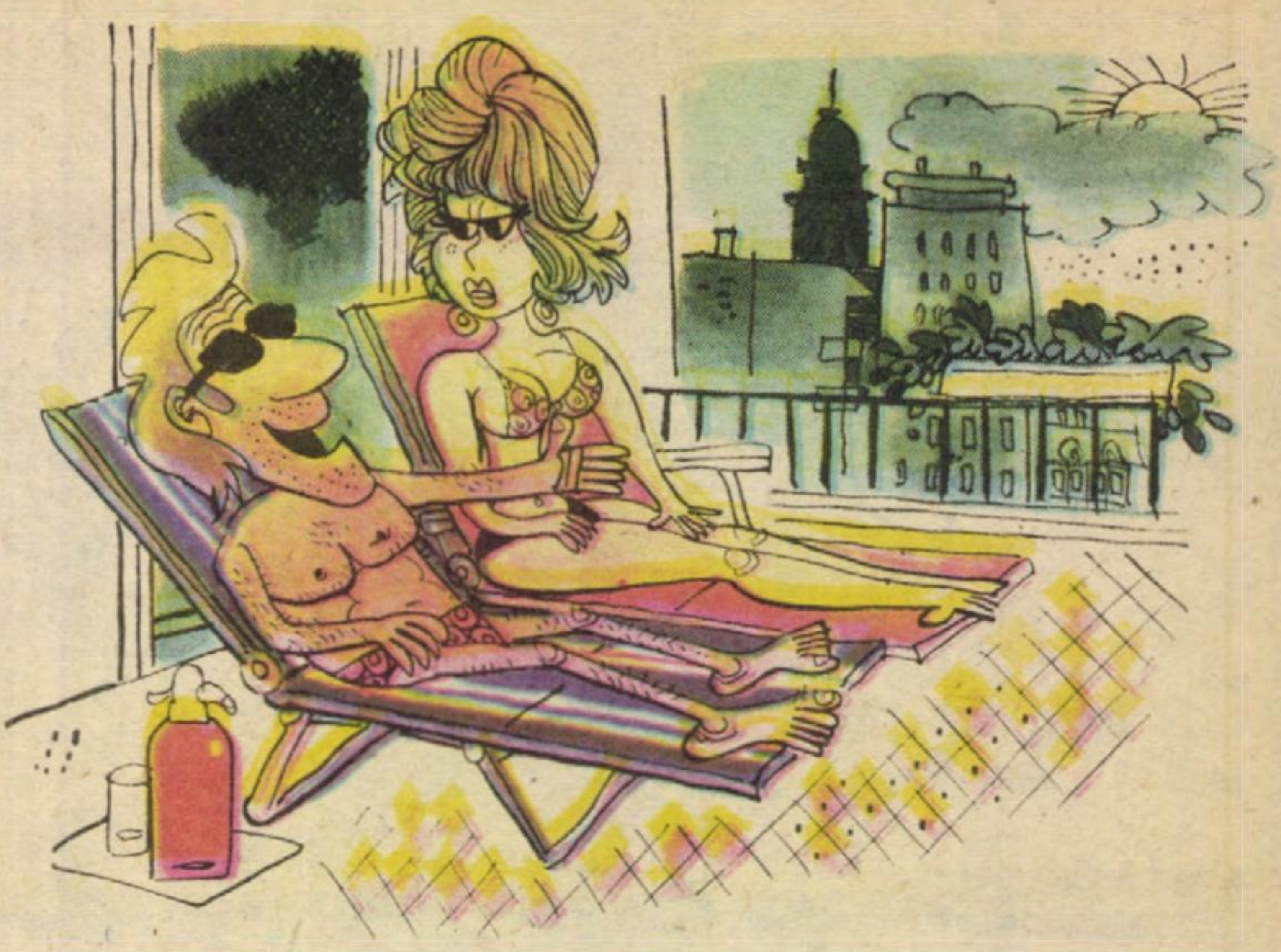

– Ugyan, drágám, a tenger mellett is ugyanígy éreznéd magad. A nap nem süt, mint itthon, de jóval drágábban...

TRIBÜN

Néhány szurkoló panaszkodott Elvin Hayesnek, a kitűnő profi kosárlabdázónak, hogy túl magas helyárakat kérnek a mérkőzéseken.

— Nincs igazuk — mondta a hosszú fiú. — Én kétszer annyit is megadnék, hogy magamat lássam játszani.

***B**ill Lee-t, a Red Sox balkezes csillagát kérdezgették: mi az oka, hogy a balkezeseket általában ügyefogyottnak, félszegnek bélyegzik?*

— Istenem — mondta a játékos. — Mit várhat az ember egy jobbkezes világban?

•

Labron Harris, az amerikai profigolf ügyvezetője megmagyarázta a sajtónak, hogy miért rendezik a „Bob Hope Sivatagi Tornát" mostantól február helyett már januárban.

— Így van a legnagyobb esélyünk arra, hogy ez a verseny továbbra is olyan nagyszerű maradjon, mint eddig volt.

***B**rian Gottfried 6:2, 6:1-re vezetett Corrado Barazzutti ellen a dallasi torna elődöntőjében. Ekkor azonban feltámadt az olasz és valósággal lesöpörte Gottfriedet a pályáról. Győzelme után megkérdezték: mi okozta a nagy változást?*

— Egyszerű — mondta Barazzutti. — A második játszma után nagyon komolyan beszéltem magammal.

VB-vicc a nyugatnémet Quick-magazinban.

— Rémes — panaszkodik az európai szurkoló Buenos Airesban. — Meg kell fulladni, olyan kevés itt a levegő. Mitől lehet ez?

— Ostoba kérdés — mondja a társa. — A többit belepumpálták a labdákba.

(p. p.)

MAGYAROK KÜLFÖLDÖN

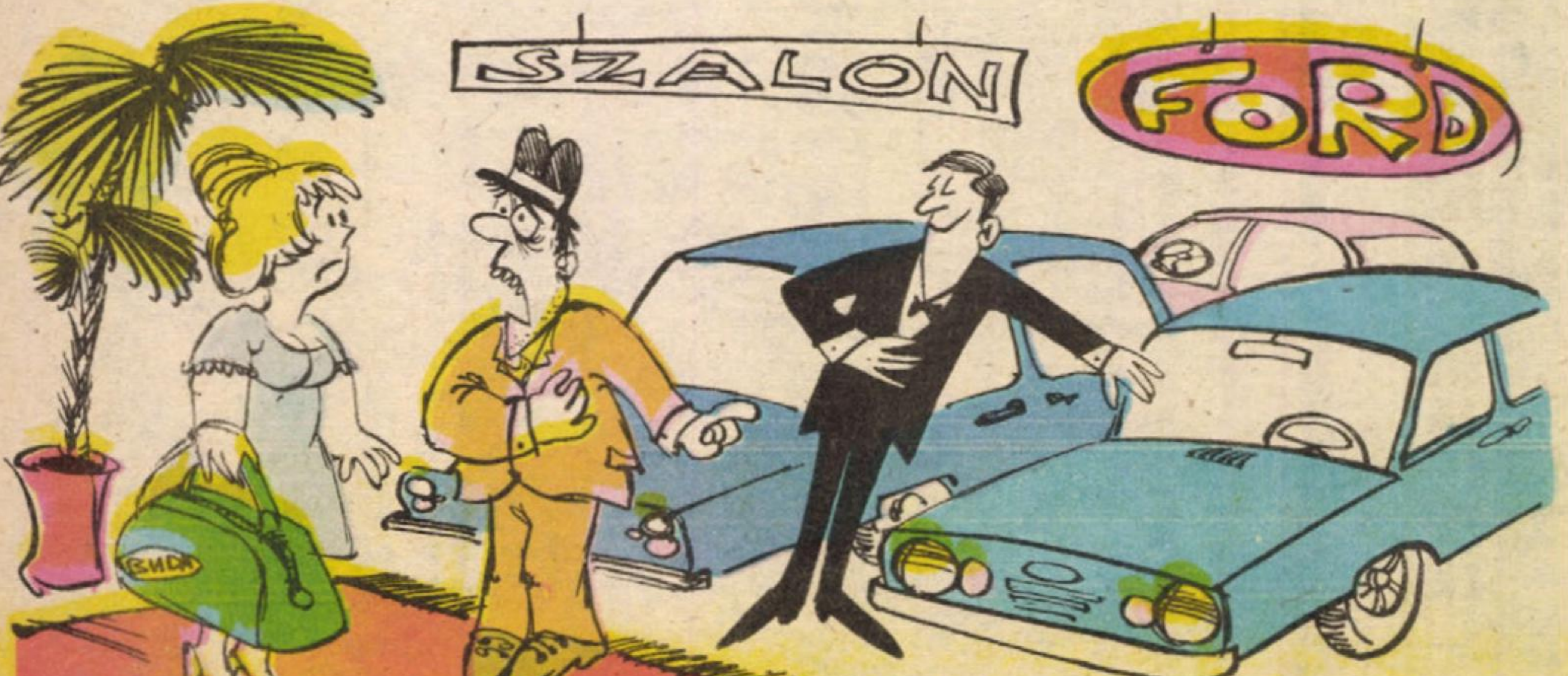

– Olyan kedvesen kínálja, hogy a szívem szakad meg.

SZENNYEZETT BALATON

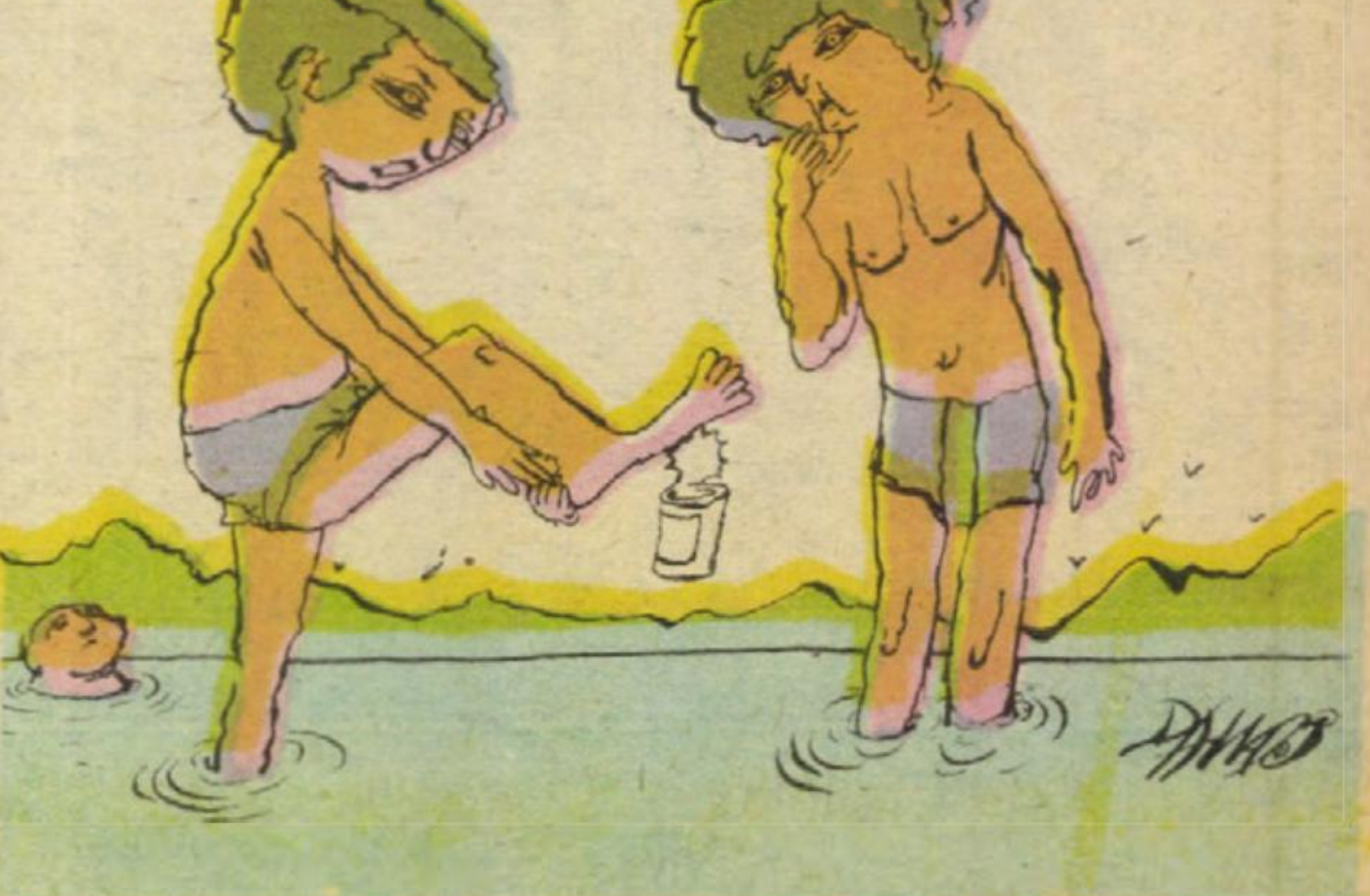

– Most már nem a kagylók, hanem a konzervdobozok vágják el a talpunkat.

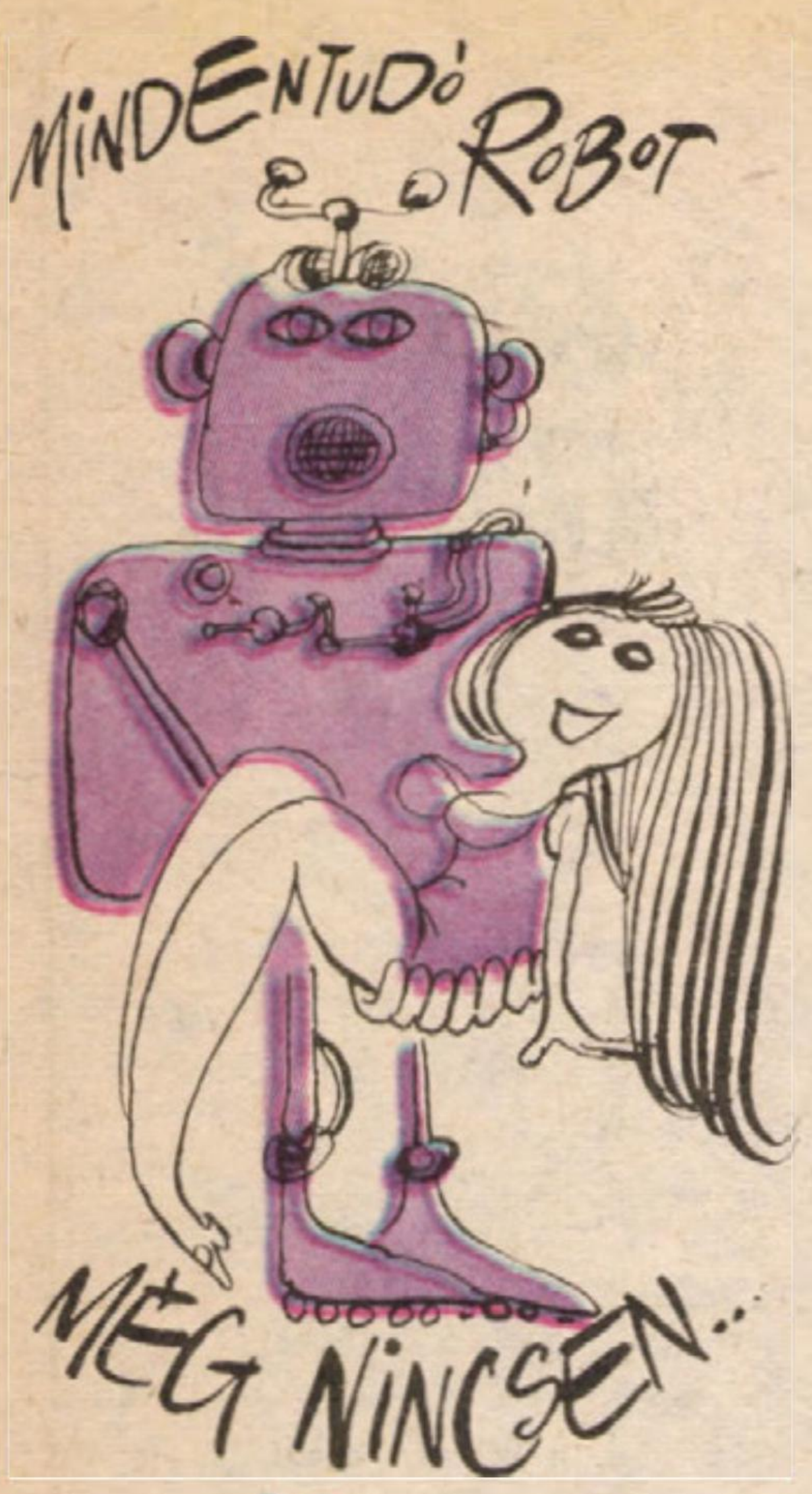

DE AUTOMATA MOSÓGÉPEK KAPHATÓK
AZ ELEKTRIKA SPECIAL
KERAVILL-NDK MOSÓAUTOMATA SZAKÜZLETBEN
BP. VI., LENIN KRT. 94.
TEL.: 316-912.
ÁLLANDÓ BEMUTATÓ ÉS SZAKTANÁCSADÁS
KERAVILL

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

TÜCSÖK ÉS BOGÁR

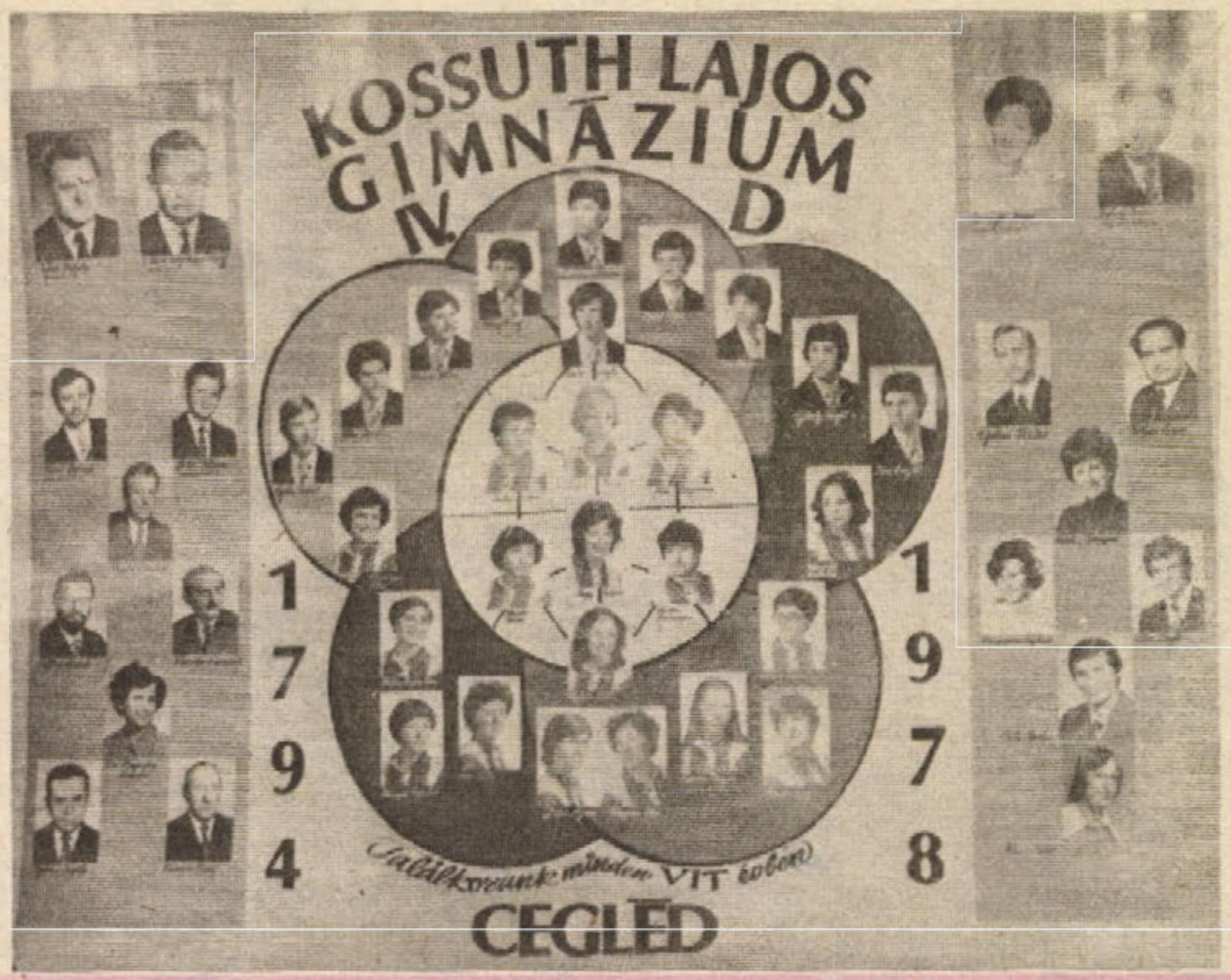

Lassan érsz, tovább járj! Kényelmes osztály volt ez a IV/D., 1794-től 1978-ig végezte a gimnáziumot.

(Cegléden fotózta Kaczur Pál)

időnként a vendégek játszottak szemre tetszetősebben. A 70. percben Zeidl labdarúgásért a kiállítás sorsára jutott. **Góllövő:** Zeidl, Kecskés, ill.: Rampasek, Győri. **Jó:** Acsá-

Egyik-másik válogatott is megérdemelné!

(A Nógrád c. lapból nyírta Ruzsányi Géza, rétsági olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Verdi:	Macbeth
Wagner:	Otello
Petrov:	A nürnbergi mesterdalnokok
Verdi:	A világ teremtése

Ezenkívül bemutatásra kerül még Ludwig van Beethoven „Csárdáskirálynő” című kantátája is.

(Az Operaház bérleti felhívásából ollózta Füzesi Edit)

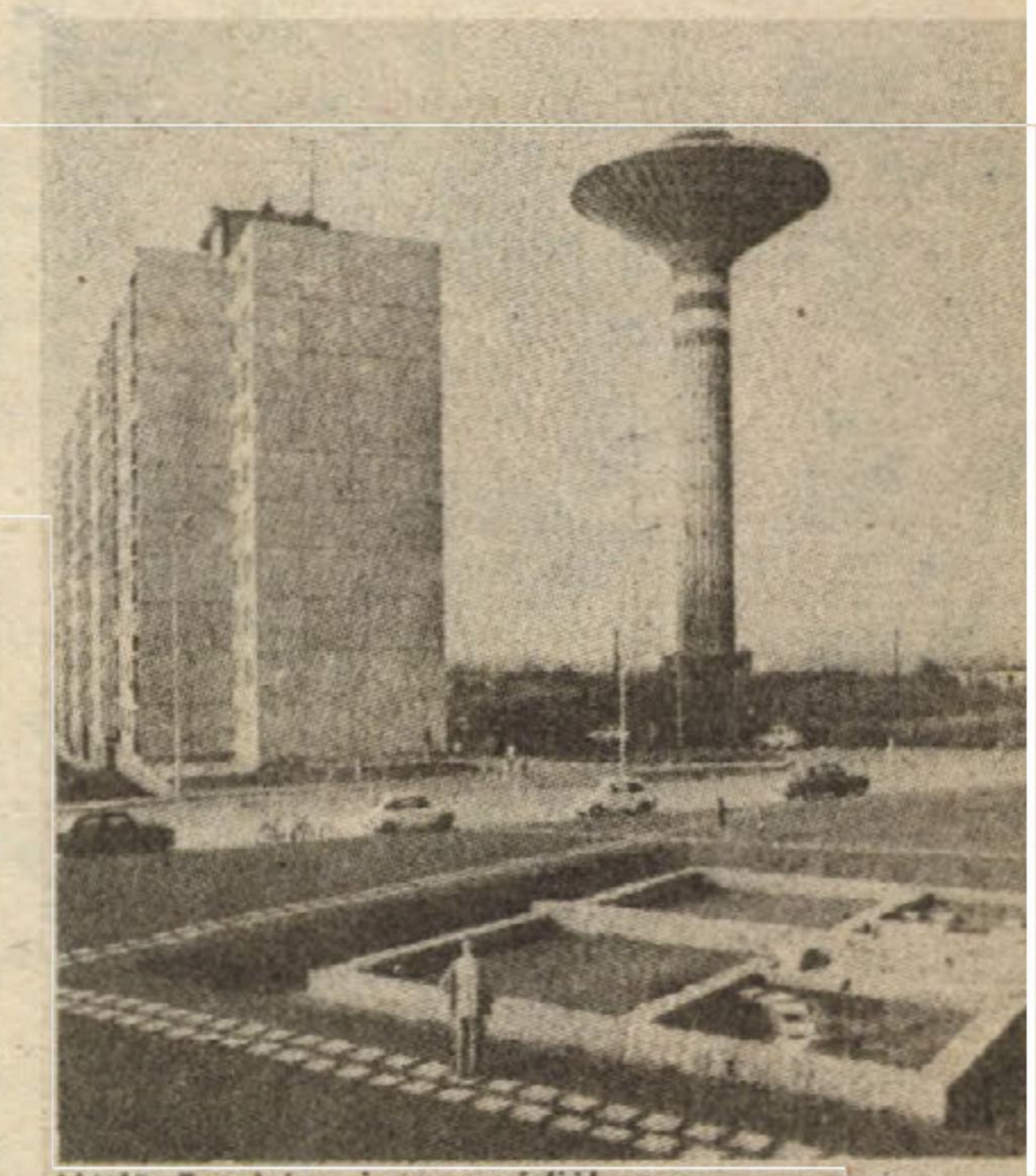

Hétfő: Tatabányai nap a rádióban

A lényegen természetesen mit sem változtat, hogy a kép Dunaújvárost ábrázolja.

(A Rádióújságban észlelte Tokodi Imre, dunaújvárosi olvasónk)

Derűs történetek a 30 éves Centrum Áruházak életéből

Három évtizede állnak a vásárlók szolgálatában a Centrum Áruházak. Az alábbi apró történet megtörtént eset az áruházak hétköznapjaiból:

A „Fekete párduc”, a Centrum Áruházak különleges minőségű áruinak a jelképe. Ilyen „Fekete párduc” ábrákat helyeznek el egyes ruházati cikkeken. Beállít egy vevő, kicsattanó piros arcú, bajuszos ember. Órák hosszat keresgél, benéz a pult alá, a próbafülkékbe is. Az eladó végül is udvariasan megkérdi:

— Már az előbb is felajánlottam szolgálataimat. Mit tetszik annyira keresni?

— Önök azt hirdetik a reklámokban, hogy „Keresd a párducot!”

— És?

— Mondják meg végre, hová rejtették azt a bestiát? Én állatszelídítő vagyok!

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

Aszongyák

hogy a világ legnagyobb mértékben miniatürizált (ez utóbbi különlegesen furcsa szó, illő a különleges tényhez) elektronikus memóriaegysége készült el Japánban.

Nem tudom, mi az a memóriaegység, én még egységes memóriával sohasem találkoztam, ugyanarra a dologra százan százféleképpen, sőt ezren ezerféleképpen emlékeznek vissza, azt mondja például az egyik ismerősöm, hogy az a pimasz alak pimaszul megsértett, de én szelíd türelemmel viseltem el a dolgot, mégcsak pofon se vágtam, mert nem piszkítom be vele a kezemet, a másik ismerősöm pedig azt meséli, hogy egy ismerőse arcátlanul belegázolt a becsületébe, de ő tűrte, az illető egy nyamvadt, nyápic kis figura és ő nem él vissza a testi erejével, a furcsa csupán az, hogy mindketten ugyanazt az esetet mesélték el, csak más formában és más lényeggel, hát ennyit a (nem elektronikus) memóriaegységről, illetve egységes memóriáról, amely úgy látszik, csak az elektronikában létezik, de mindenképpen jó dolog lehet egy ilyen elektronikus memóriaegység, különösen miniatürizálva, az volna jó, ha mindenki a zsebében hordhatna egy ilyet, mert miként a fenti példából is kitetszett, a nem elektronikus emberi memória kissé megbízhatatlan, amellett egyoldalú is, mert — például — gyakran hallani olyan szöveget, hogy „szia, öreg, meg se ismersz már, nem emlékszel rám, évekig együtt dolgoztunk az X. vállalatnál” olyan szöveget azonban sohase hallani, hogy „szia, öreg meg se ismersz már, nem emlékszel rám, évekig együtt loptuk a napot az X. vállalatnál”, pedig a legtöbb esetben ez felel meg a tényeknek, egyoldalú a nem elektronikus emberi memória abban is, hogy az ember az adósait évekig is képes emlékezetében tartani, a hitelezőit viszont képes másodpercek alatt tökéletesen elfelejteni, de az ígéretek (a másoknak tett ígéretek) emlékezetben tartásával van a legnagyobb bajban a nem elektronikus emberi memória, az nem megy, kérem, sehogy se megy, kéne már egy olyan elektronikus memóriaegység, amely számontartja az emberi ígéreteket és minden be nem váltott ígéretnél csenget.

De azzal meg az a baj, hogy a rengeteg csengetéstől hamarosan megsüketülne az egész emberiség.

(gergely)

PALOTAI TÁRLAT

cimmel kiállítást rendezett Rákospalotán hat fiatal karikaturista: Dunai Imre, Dluhopolszky László, Jelenszky László. Krenner István, Tarnóczy Zoltán, Tettamanti Béla.

A tárlat anyagából közöljük az alábbi rajzokat.

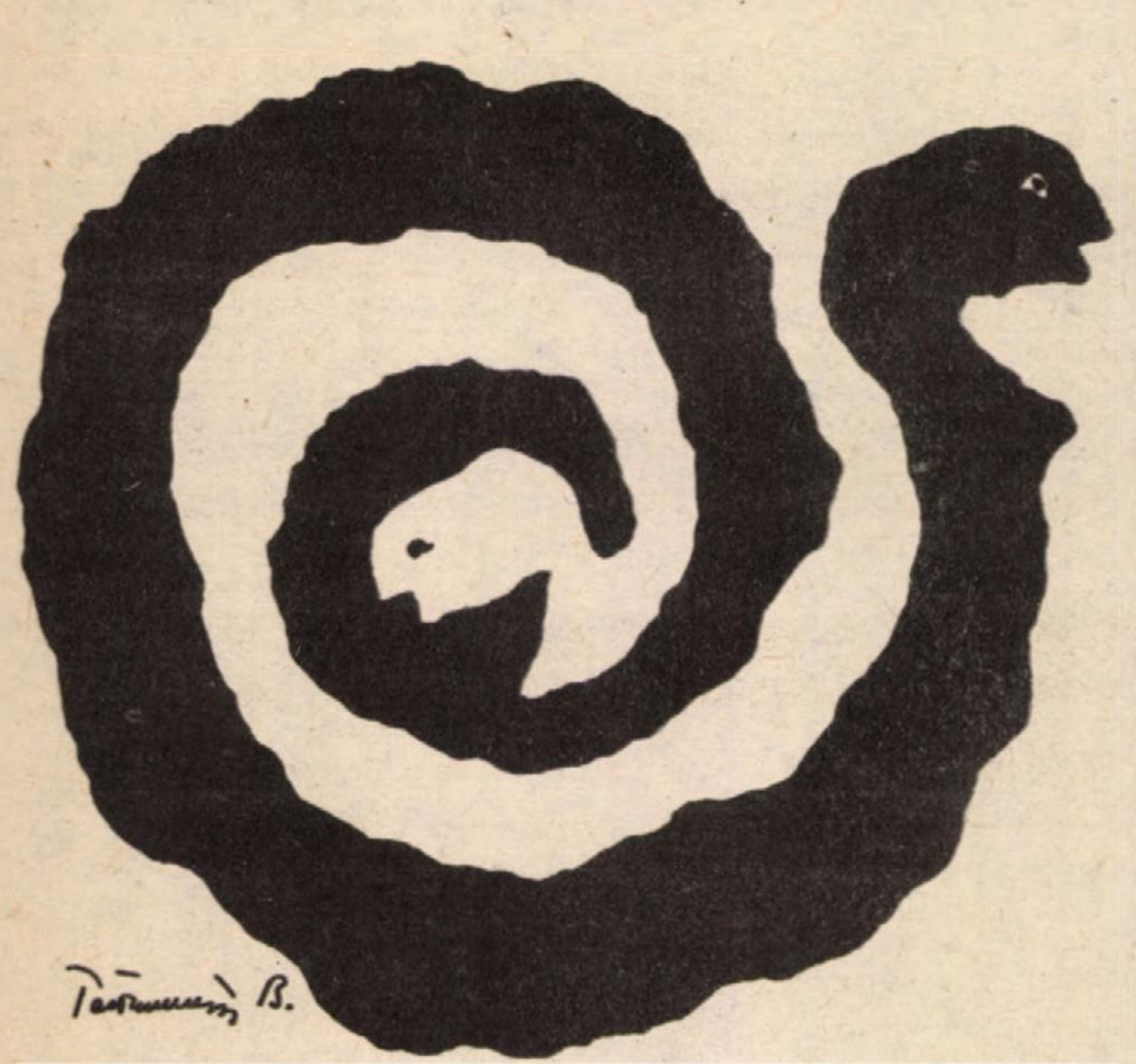
Tettamanti B.

A JÖVŐ SZÁZAD HUMORA

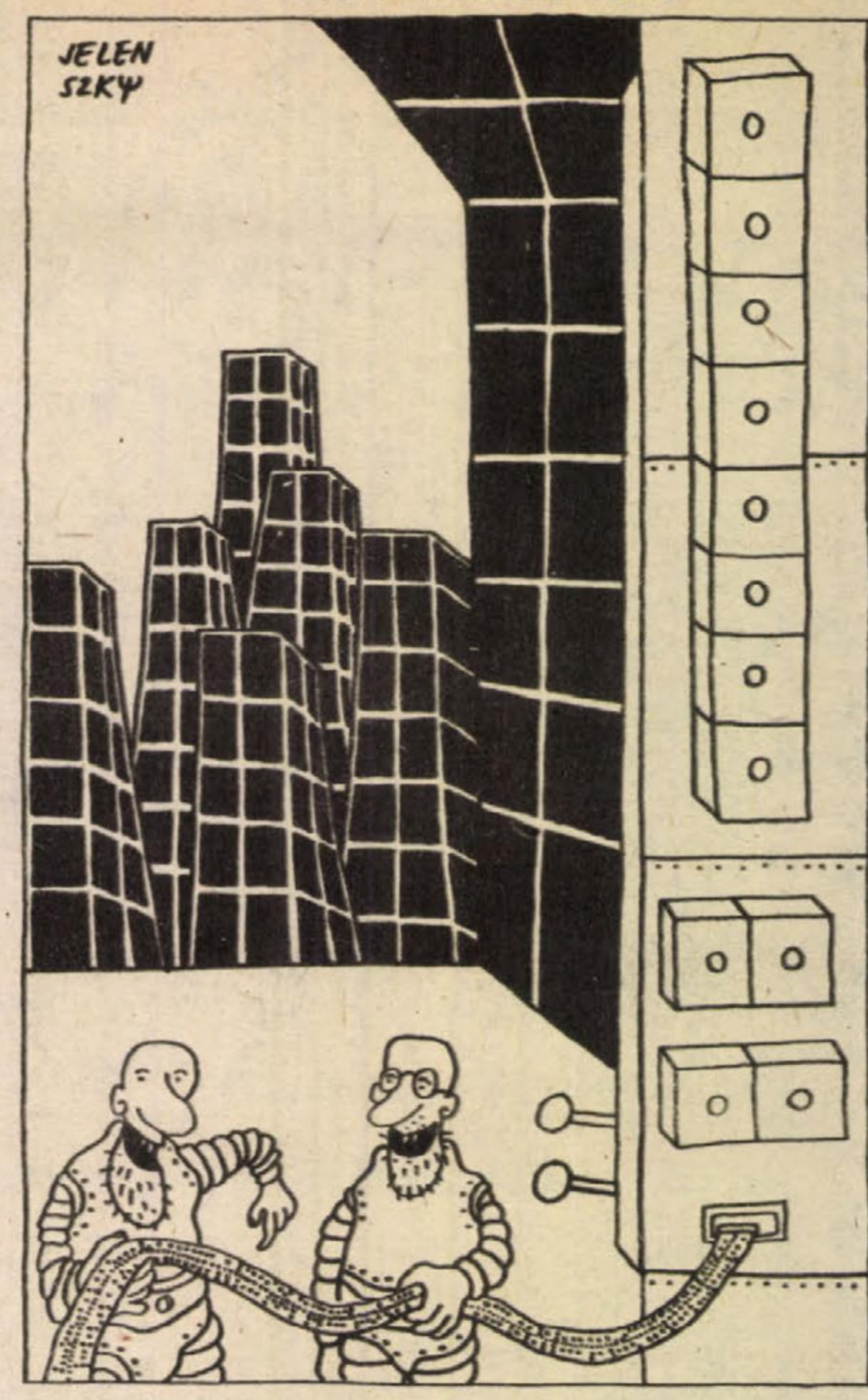

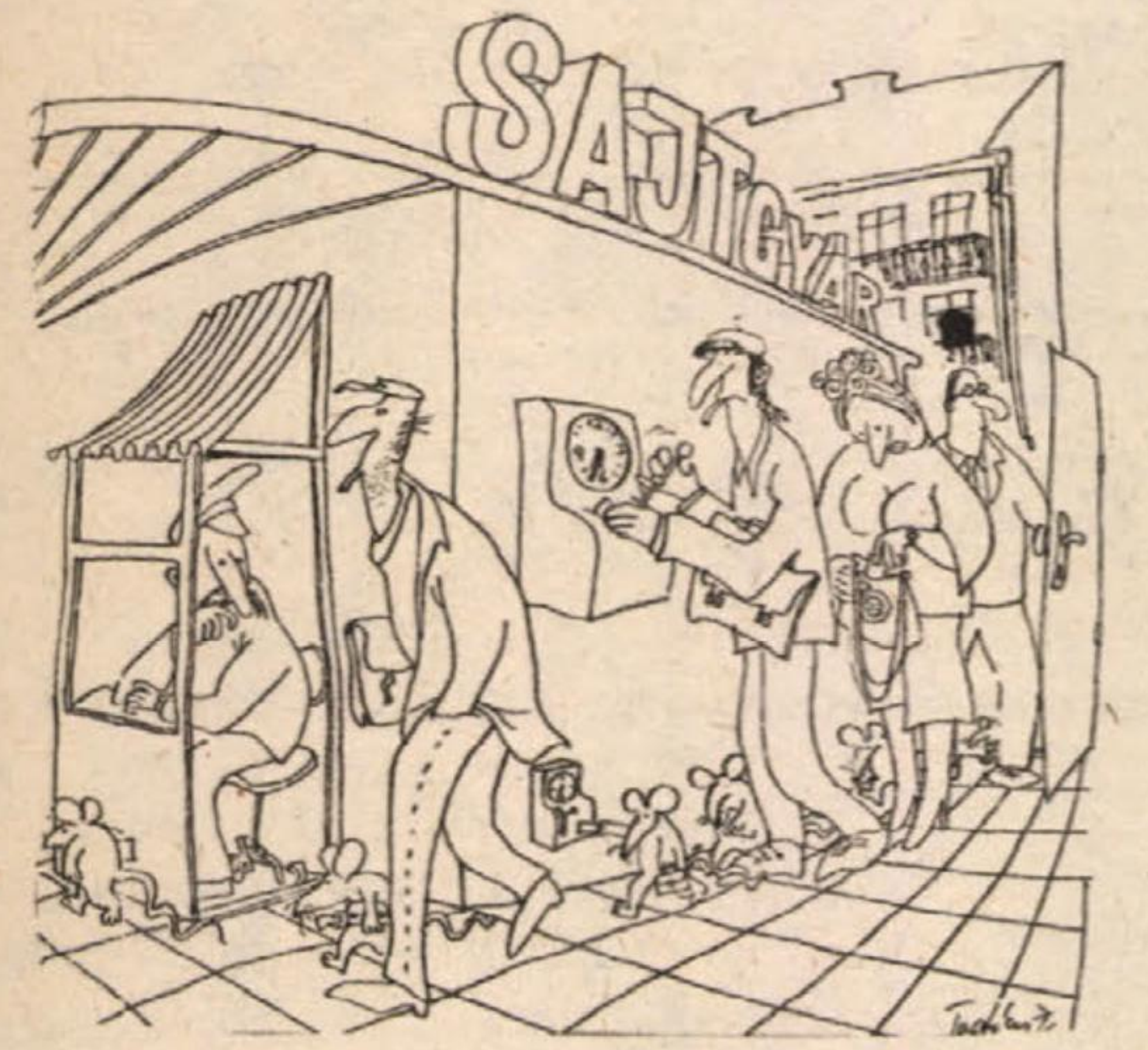

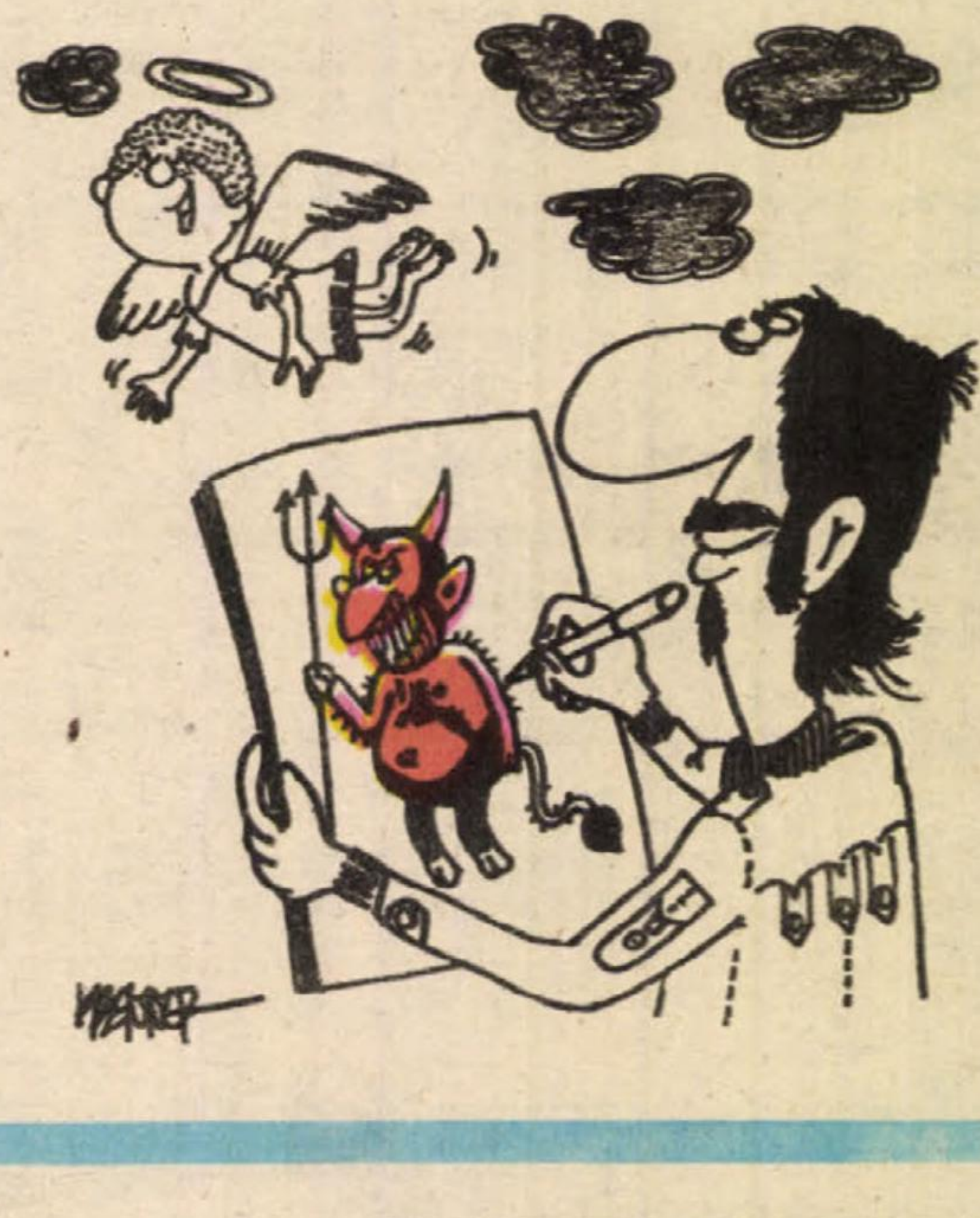

KARIKATÚRA

GÉPRABLÁS

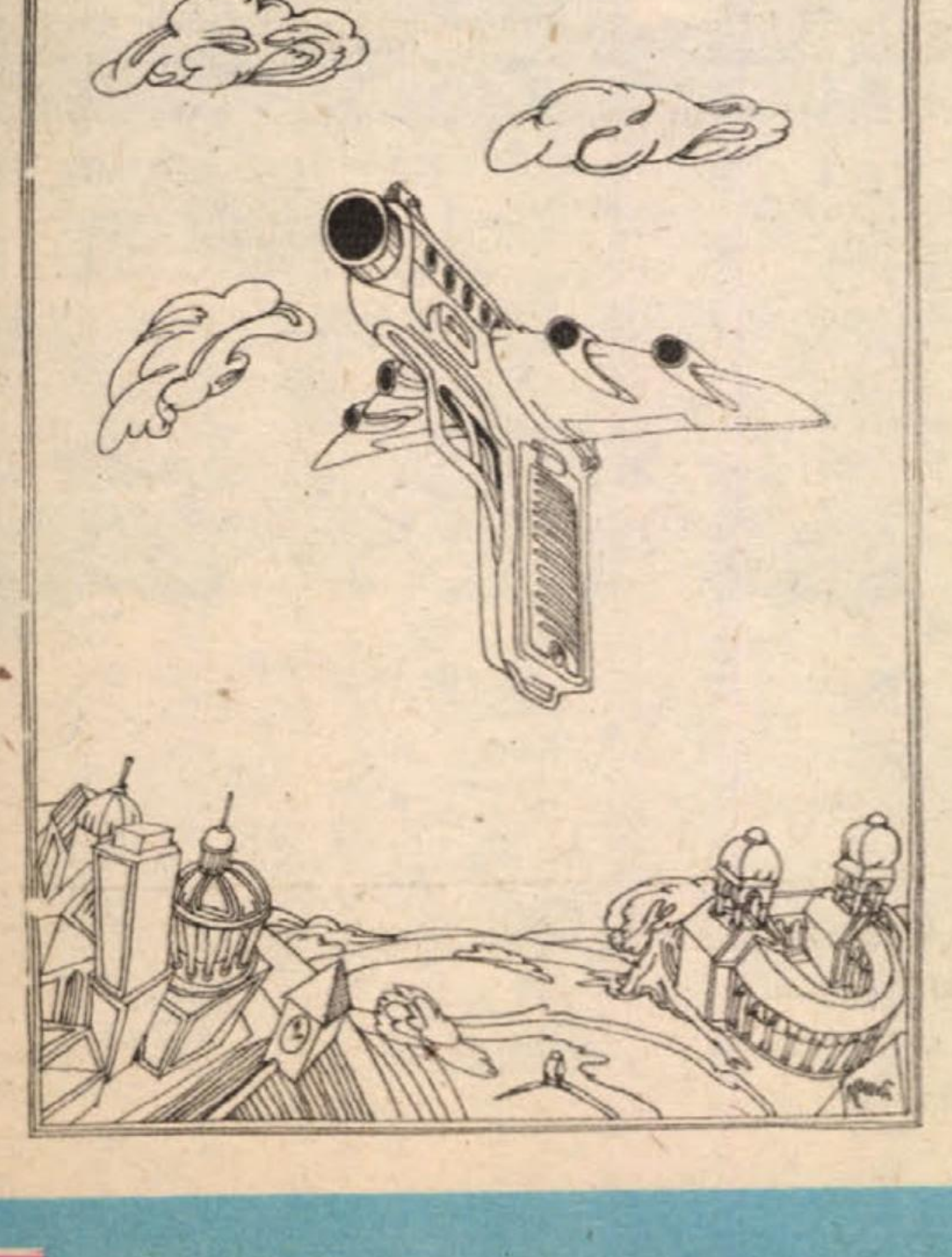

TAPETA

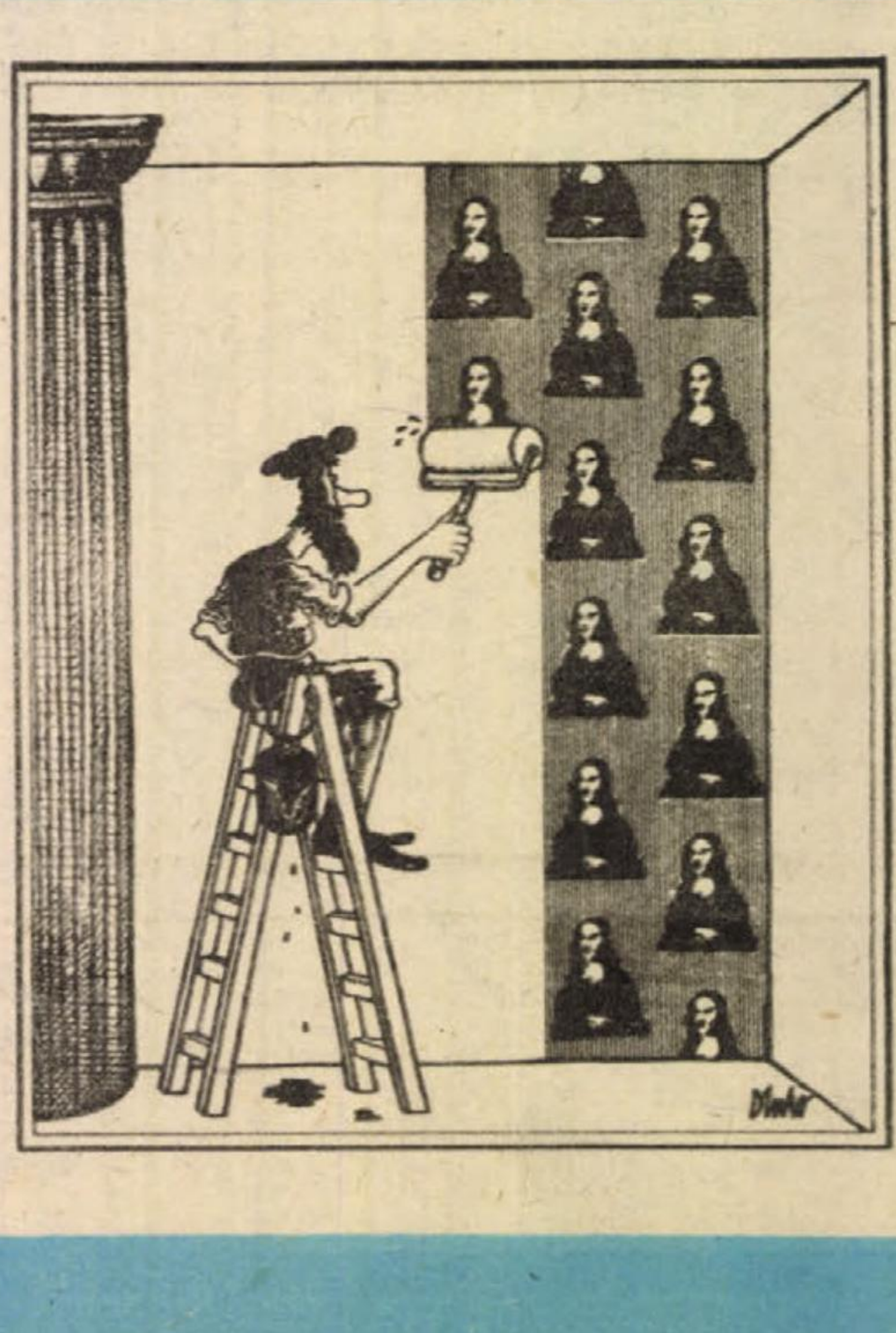

VALÓDI ÁLHÍREK

Tűzharcba keveredett egymással Keolap-földön két haladó ellenállási szervezet, melyeknek eredeti célja a haladó kormány megdöntése volt. A csetepatéknak csupán külpolitikai tudósítóink estek áldozatul, akik lapzártáig képtelenek voltak az esetet haladó szellemben kommentálni.

Tegnap rövid baráti látogatásra hazánkba érkezett Puja Frigyes külügyminiszter. Mialatt a fogadására megjelent bizottság meleg szavakkal köszöntötte, a miniszter továbbutazott.

A honvédelmi minisztérium elutasította a Magyar Hirdetőnek azt a kérését, hogy a legközelebbi hadgyakorlaton a felvonuló tankok oldalára Fabulon reklámplakátokat helyezzenek el. Ugyanakkor kilátásba helyezték, hogy amennyiben sikerrel járnak a leszerelési tárgyalások, néhány harckocsira felkerülhet a „bőre őre" felirat.

A mi drága közönségünk című lap élesen cáfolta a Times Magazinnak azt az értesülését, mely szerint Major Tamás a jövő évadtól az Óbuda MGTSZ színjátszó szakkörét fogja vezetni. A cikkíró leszögezi, hogy a színház nem boksz, ahol szükség lenne az utánpótlás nevelésére, hogy aztán kiüssék egymást a ringből.

Zárt ajtók mögött kezdődött meg tegnap a társadalmi borszakértők országos kóstoló értekezlete, miután ismeretlen tettesek elvitték a pincekulcsot. Kiszivárogtatott hírek szerint a bezárt szakértők azóta már több kérdésben dűlőre jutottak.

Vizsgálatot indítottak Jakaby András Kispentő község vezetője ellen, aki a községtanácsi választásokon súlyosan megsértette a szocialista erkölcsöt: kortes-hadjáratot indított, hogy a helybeliek a Hazafias Népfront jelöltjeire adják le szavazataikat.

A Magyar Nyelv Hete mintájára az idén először rendezik meg hazánkban a Magyar Fül Hetét. A TIT-ben előadásokat hallhatunk majd az összhangzatról, a félreértésről és a helyes hallásról. „Az egyik fülemen be, a másikon ki" címmel programfüzetet adnak ki, melyben olvashatjuk a Fülhét jelszavát: „Ki hallott már ilyet?"

Selmeczi Tibor

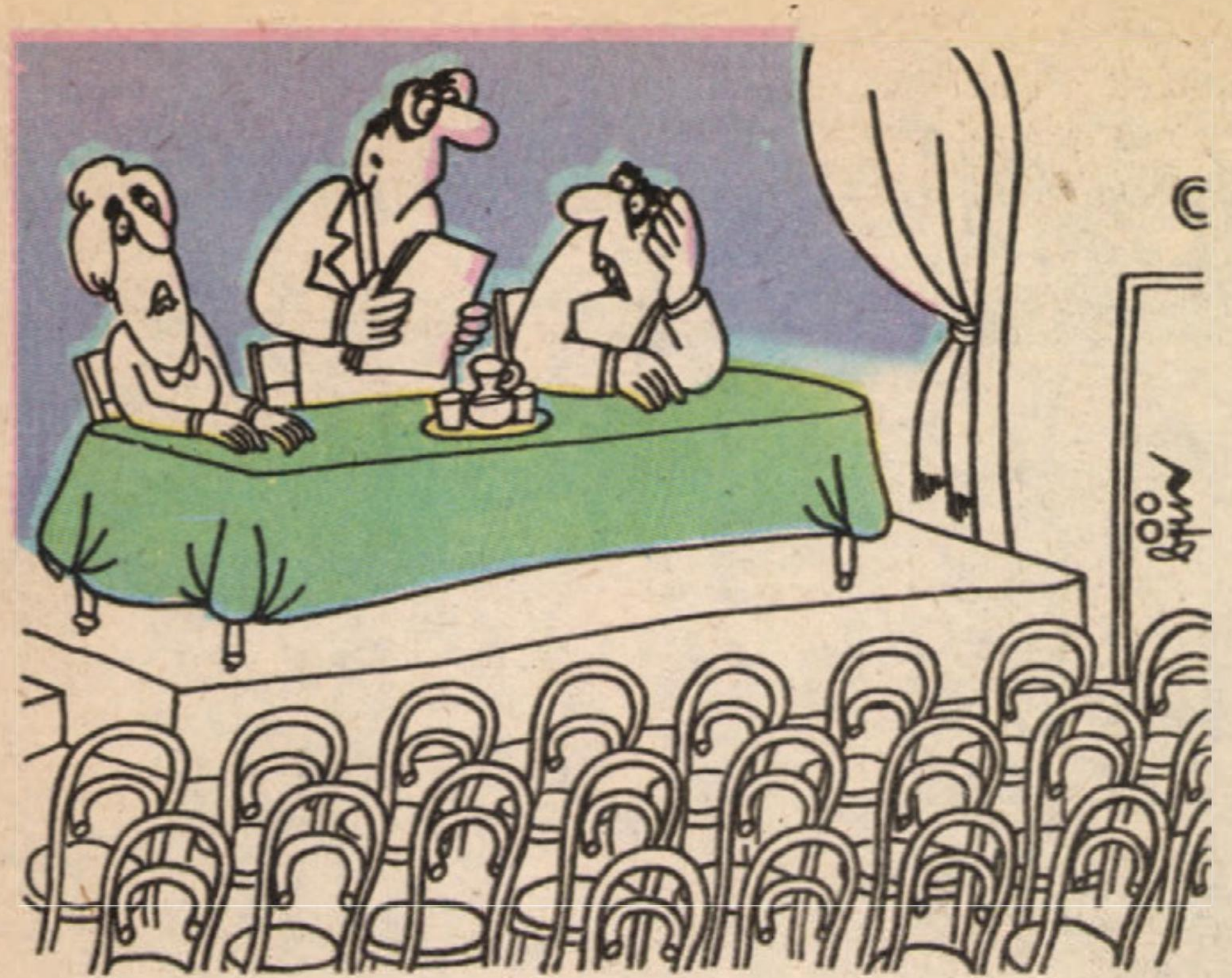

– Mondja, biztosan nem árulta el senkinek, hogy az antialkoholizmusról tart előadást?

SIKERES DARAB

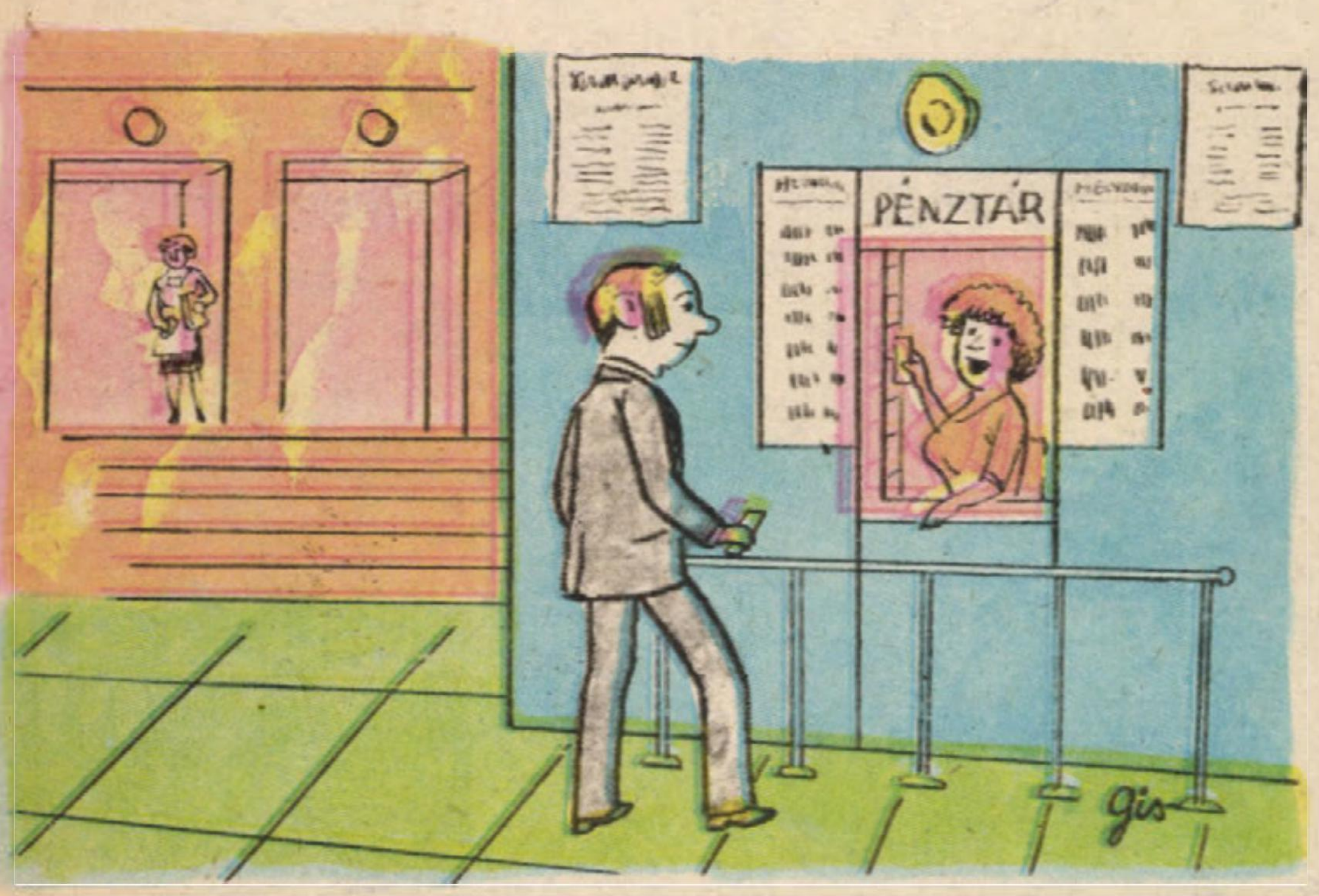

– Tessék, uram, van bőven hely a nézőtéren.
– Ja, bérleti előadás? Akkor majd máskor! ...

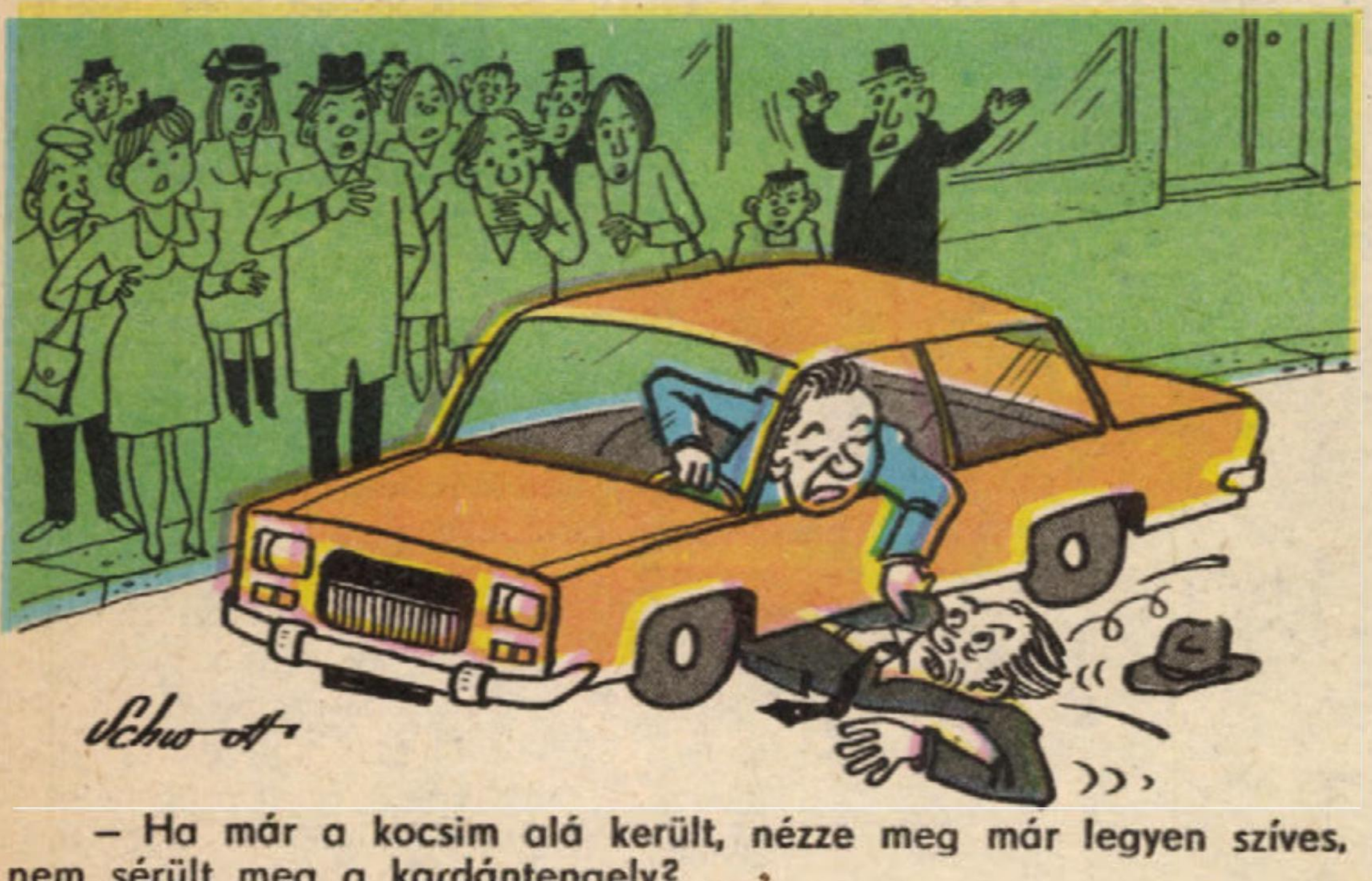

– Ha már a kocsim alá került, nézze meg már legyen szíves, nem sérült meg a kardántengely?

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
*
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre 22,50 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-24 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504
ISSN 0134–0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Képkiállításon egy hölgy megkérdi a teremőrt:

— Nem tudná megadni a címét annak a festőművésznek, aki ott azt a portrét festette?

— Portrét szeretne rendelni nála?

— Nem, azt szeretném megtudni, hogy kinél varrat a képen ábrázolt hölgy.

•

— A vőlegény folyton halogatja az esküvőt ...

— Hát akkor jobb, ha kiadod az útját, Lujza. Ha így késlelteti az esküvőt, képzeld, hogy fogja késleltetni a válást!

KÉT SOR

„Hogy hatni tudj, e célra / Jó szó, hasztalan, drága lom ...” — így kezdi szatirikus bökversét Hollós Korvin Lajos. A versike másik két sorát a vízszintes 1 és függőleges 33 sorokban találhatjuk. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb június 17-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Több magyar királyné neve volt
14. Nem épelméjű
15. Város Szibériában
16. A japán császár (jelentése: „isteni uralkodó”)
17. Rokon magánhangzók
18. A vas vegyjele
19. Az igék egyik része
22. Férfinév
23. Minden — angolul (... right!)
24. A legkisebb részecske
26. Kenyeret vág
28. Nagy mennyiségű pénz vagy ékszer
30. Disznó lakása
31. A magyar festészet egyik kiemelkedő alakja
32. Azonos betűk
33. Prága vára
35. Női név
36. Uralkodó-dinasztia a középkorban
37. Erről az olasz keresztnévről egy világrész nyerte a nevét
39. A magyar kártya egyik lapja
41. Akadémiánk betűjele
43. Valaminek az elvégzésére felszólít
45. Orvosságot a mama, labdát a szélső
46. Egy európai állam elnöke
48. Azonos betűk
50. D. R.
51. K. N.
52. Egy csehszlovákiai város magyar neve
57. Munkás, aki a lakóhelyétől távol dolgozik
59. .... vincit amor!
60. A fa része
62. Testrész
63. Házbért fizetnek
65. Tehetséges fiatal színművész (András)

FÜGGŐLEGES

1. Koronája terebélyes, termése csonthéjas
2. A rejtvényfejtés is ennek tekinthető
3. Ruhát tisztít
4. Bonyolult összetételű fehérje
5. Szép játék
6. A 9. függ. kezdete
7. Napszak
8. A szórakoztató társalgó
9. A művészetek egyike
10. Alattomosan rosszindulatú
11. R. Ő. O.
12. Inos egynemű betűi
17. Célja a mulattatás
20. Rozsda a vasat
21. Zenei műforma
23. A Naprendszerhez legközelebb található csillaghalmaz
25. Sok van belőle például Szaúd-Arábiában is
27. Háziállat
29. Az ingereket vezeti
31. Szerzetesi öltözék
34. Doktorátust szerzett
35. Község Pesthez közel
38. ... eorit
40. S
42. A rántott halhoz jár
44. Hiányos, befejezetlen
47. Helyhatározó
48. Szennyezett, sűrű köd
49. S. M. I.
53. Lekvár
54. Lágy hangsor
55. Hosszú ideig
56. Ítéletvégrehajtó
58. G. L. D.
61. Afrikában élő szarvasmarhaféle
64. Az argon vegyjele
66. Mássalhangzó fonet.

1 D	2 E	3 M	4 E	5 S	S	6 Z	7 E	8 S	9 Z	10 Á	11 R	12 N	Y	A
13 I	L	O	N	A	■	14 E	S	Z	E	L	Ő	S	■	L
15 O	M	S	Z	K	■	■	16 T	E	N	N	O	■	17 É	E
18 F	E	■	19 I	K	20 E	21 S	■	22 L	E	O	■	23 A	L	L
24 A	T	25 O	M	■	26 S	Z	27 E	L	■	28 K	29 I	N	C	S
■	30 O	L	■	31 C	Z	O	B	E	L	■	32 D	D	■	Z
33 H	R	A	34 D	S	I	N	■	M	■	35	E	R		A
36 A	N	J	O	U	■	37 A	38 M	E	R	I	G	O	■	V
39 M	A	K	K	H	40 E	T	E	S	■		■	41 M	42 T	A
I	■	43 U	T	A	S	I	T	■	44 C	■	45 B	E	A	D
46 T	47 I	T	O	■	■	N	■	48 S	S	49 S	■	50 D	R	■
51 K	N	■	52 R	53 I	54 M	A	55 S	Z	O	M	56 B	A	T	■
57 I	N	58 G	Á	Z	Ó	■	59 O	M	N	I	A	■	60 Á	61 G
62 M	E	L	L	■	63 L	64 A	K	Ó	K	■	65 K	66 E	R	N
O	N	D	T	Á	L	R	Á	G	A	L	O	M	■	U

FINOM CÉLZÁS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Ma van tizenöt éve annak, hogy utoljára bundát vettél nekem.

200—200 forintot nyert:

Sárosi Józsefné, 6722 Szeged, Hajnóczy u. 4.
Kun Ibolya, 5630 Békés, Báthori u. 4.
Lantos Árpád, 1031 Bp., Sóvári u. 28.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

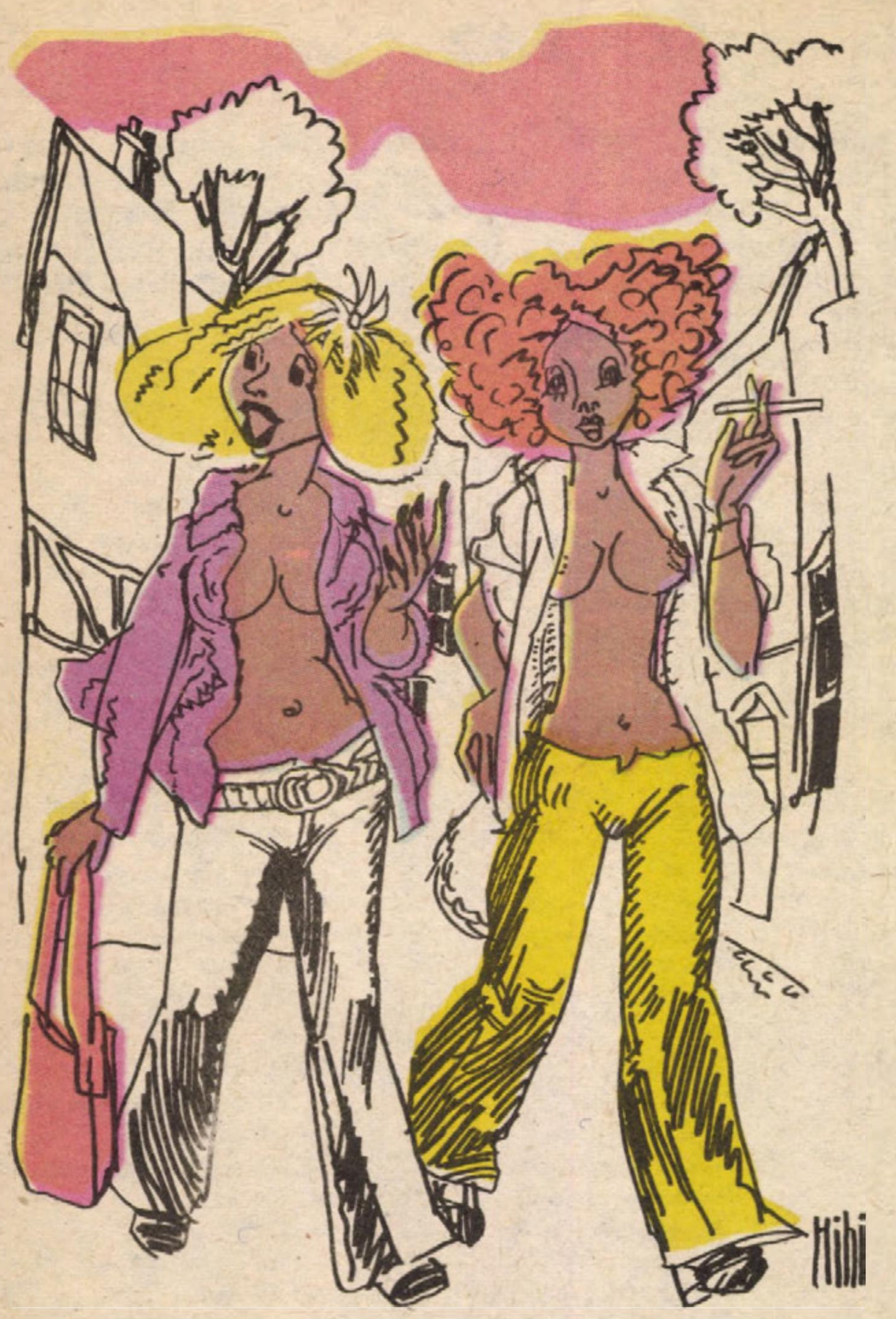

– Kíváncsi vagyok, ebben a városkában vannak-e férfiak...

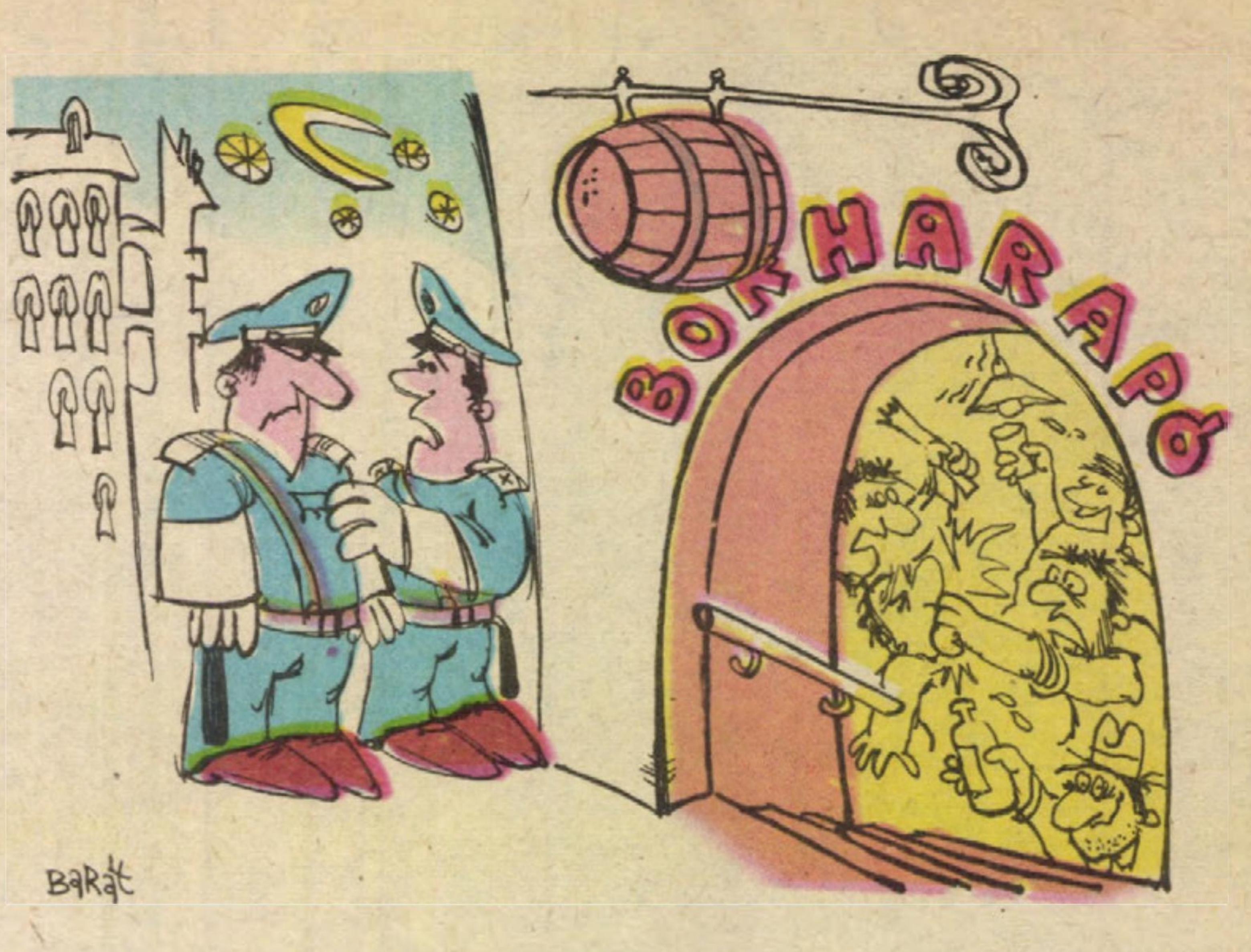

– Várjunk még! Nagyon kínos lenne, ha utólag kiderülne, hogy irodalmi vitaindító estet rendeztek...

Ludas Matyi

MAI MAGYAR ÖKÖLVIVÁS

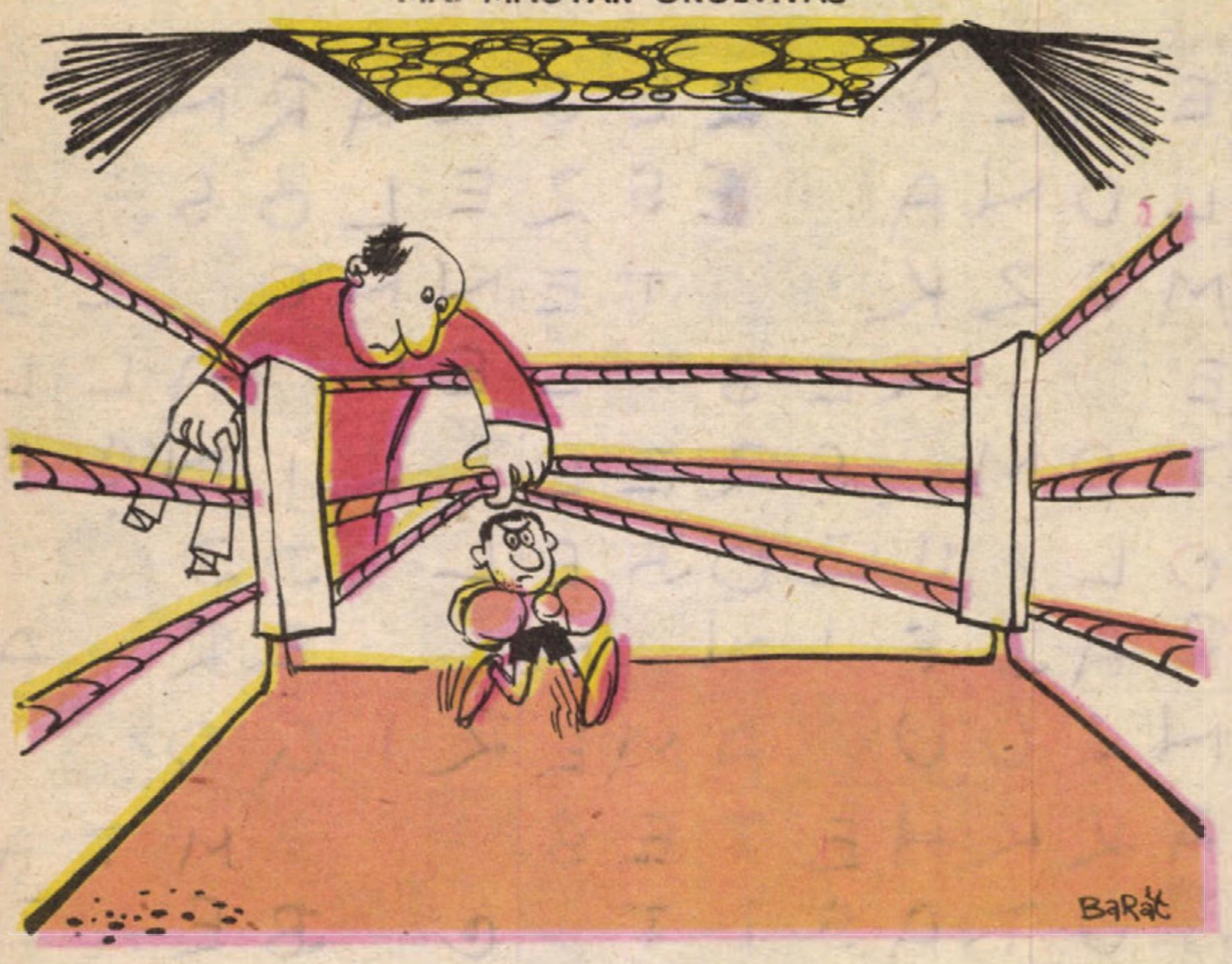

EGY NAPILAP SZERKESZTŐSÉGÉBEN

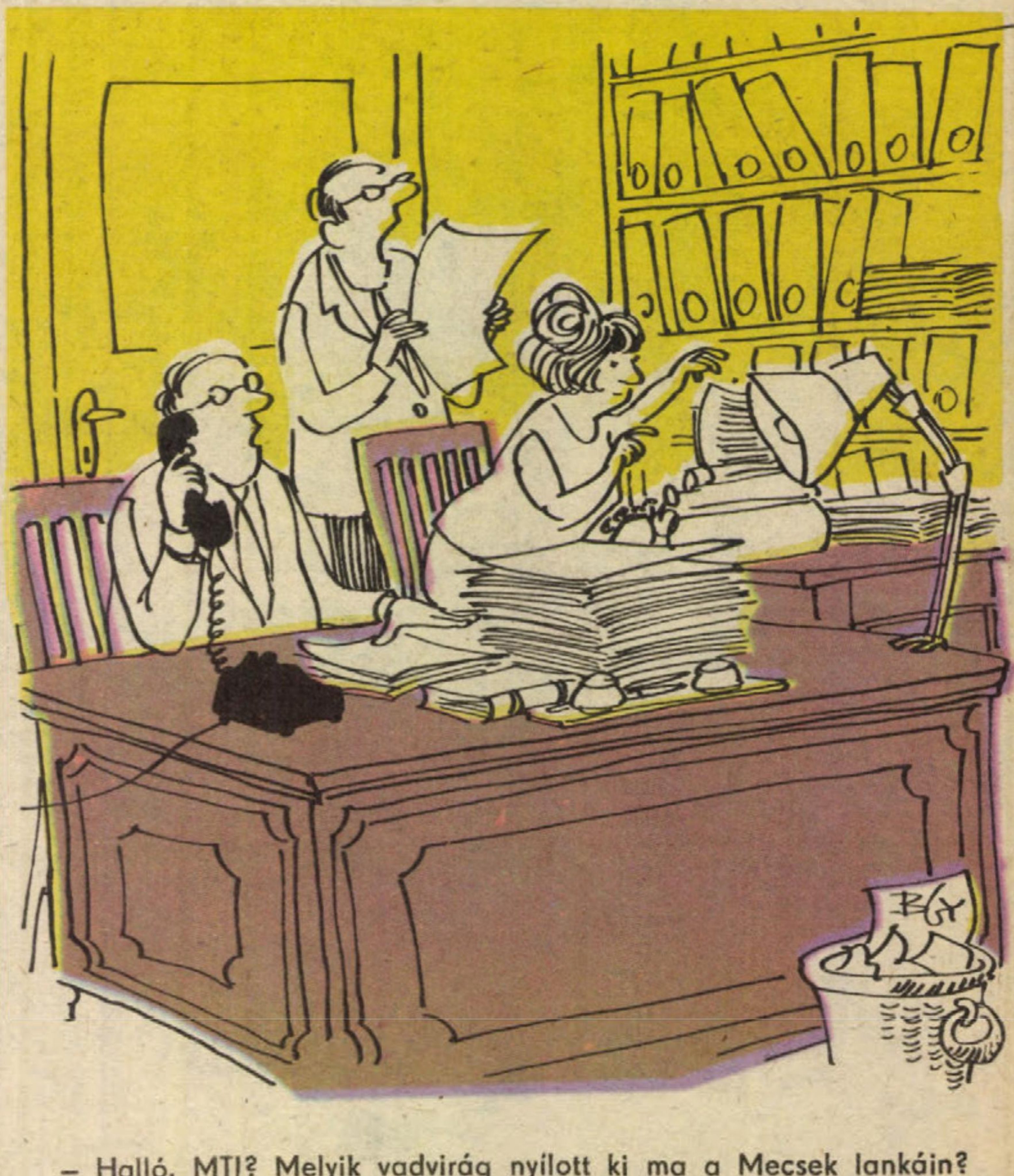

– Halló, MTI? Melyik vadvirág nyílott ki ma a Mecsek lankáin?

VETÉLYTÁRS

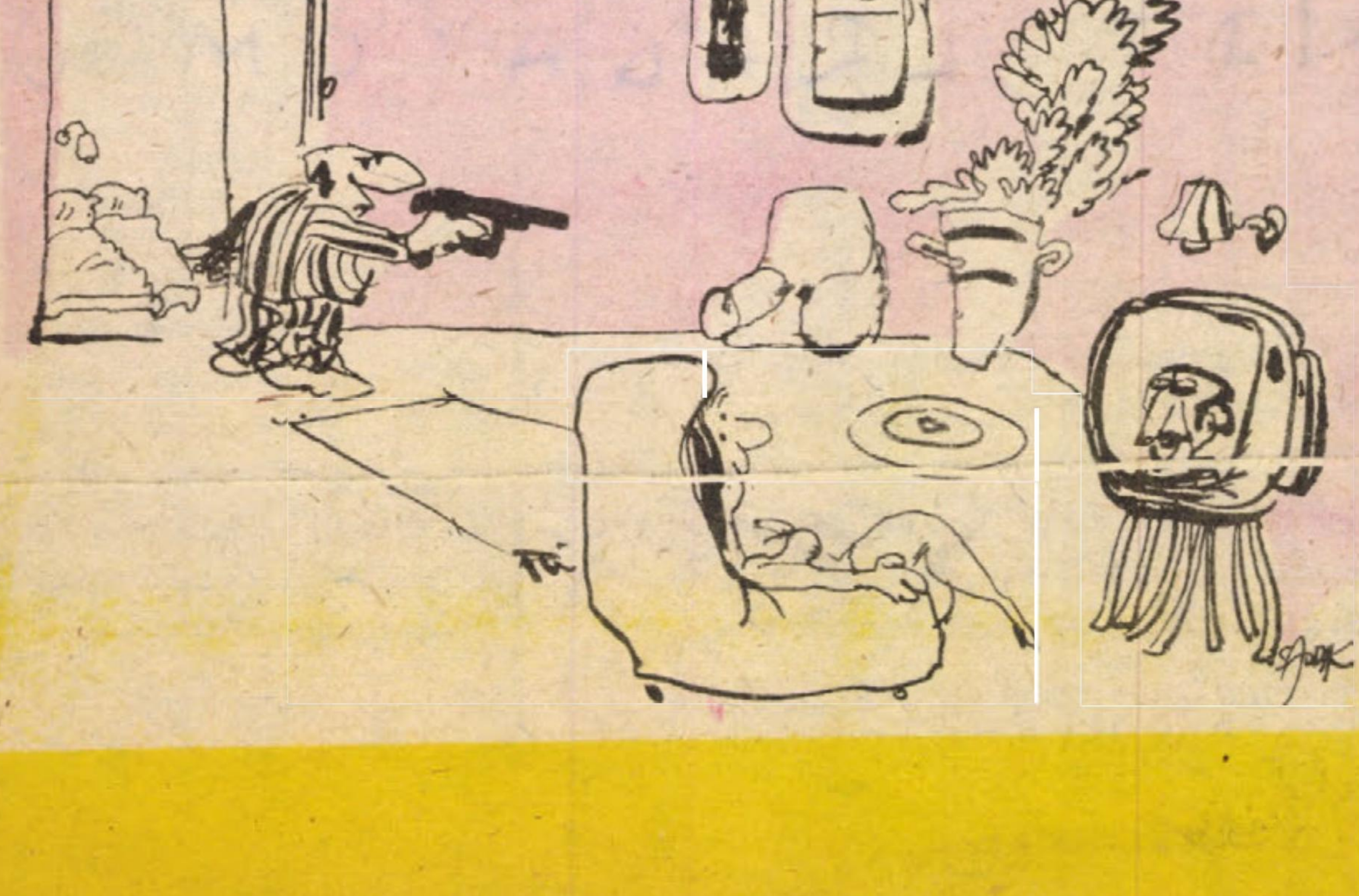

JAVASLAT AZ ALKOHOLFOGYASZTÁS CSÖKKENTÉSÉRE

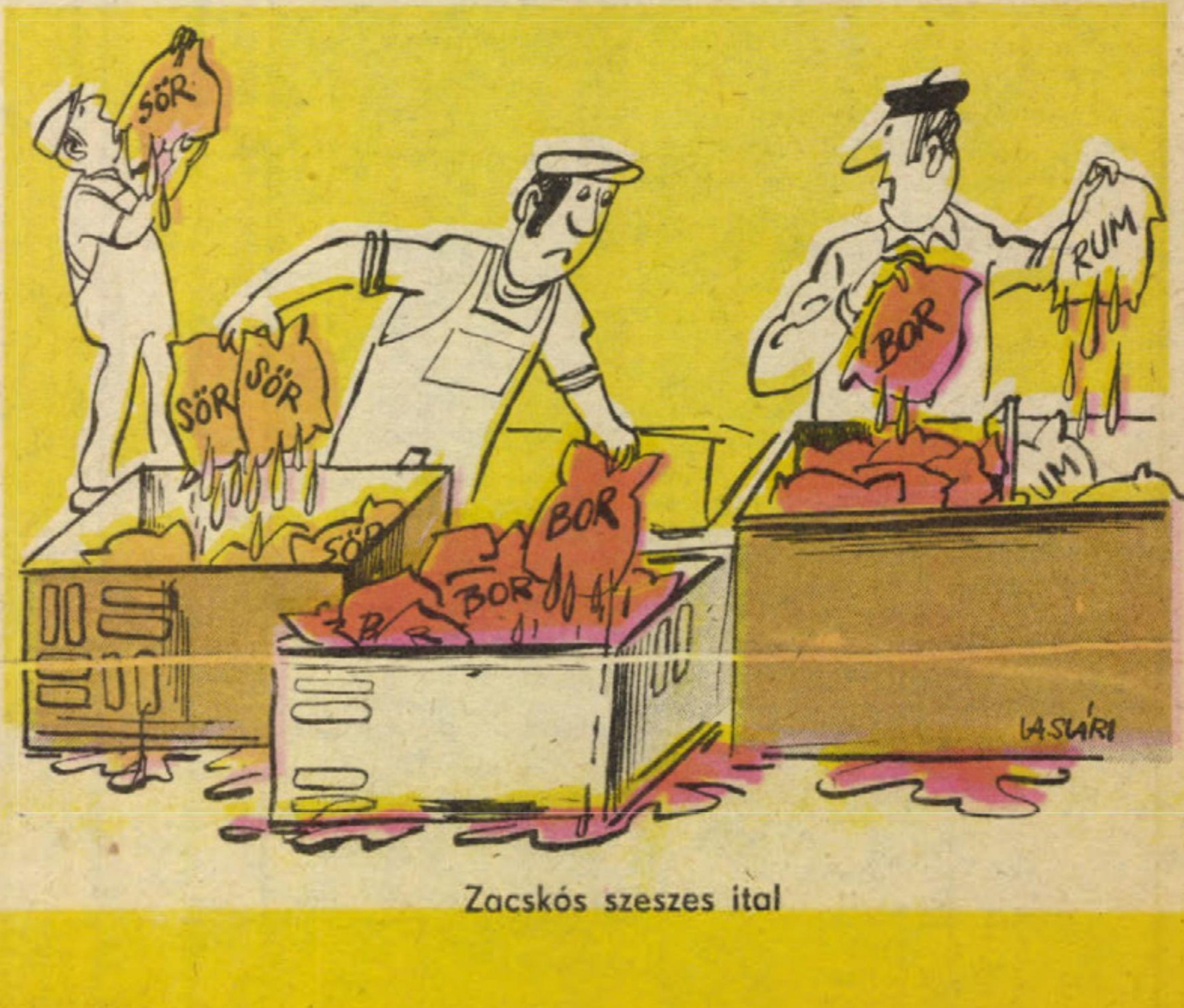
SÖR
SÖR
SÖR
SÖR
BOR
BOR
BOR
RUM

Zacskós szeszes ital